

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 194

fyrtiotredje årgången

31 juli 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000 av den 24 juli 2000 om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna** 45

Pris: 24,50 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) NR 1622/2000

av den 24 juli 2000

om vissa tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artiklarna 42, 44, 45, 46 och 80 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning V kapitel I i förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 och i flera av bilagorna till den förordningen fastställs generella regler för oenologiska behandlingar och metoder. Därutöver hänvisas till de tillämpningsföreskrifter som kommissionen skall anta.
- (2) Fram till dess att förordning (EG) nr 1493/1999 antogs var dessa regler utspridda i ett stort antal förordningar. Det är av intresse för såväl de ekonomiska aktörerna i gemenskapen som för de myndigheter som ansvarar för att tillämpa gemenskapens regelverk dels att samtliga bestämmelser samlas i en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar och dels att de förordningar upphävs där denna fråga behandlas, dvs. kommissionens förordningar (EEG) nr 1618/70⁽²⁾, (EEG) nr 1972/78⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 45/80⁽⁴⁾, (EEG) nr 2394/84⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2751/86⁽⁶⁾, nr 305/86⁽⁷⁾, (EEG) nr 1888/86⁽⁸⁾, (EEG) nr 2202/89⁽⁹⁾, (EEG)

nr 2240/89⁽¹⁰⁾, (EEG) nr 3220/90⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1477/99⁽¹²⁾, (EG) nr 586/93⁽¹³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 693/96⁽¹⁴⁾, (EG) nr 3111/93⁽¹⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 693/98⁽¹⁶⁾ och (EG) nr 1128/96⁽¹⁷⁾.

- (3) I denna gemenskapskodex bör de nuvarande reglerna ingå, samtidigt som de anpassas till de nya kraven i förordning (EG) nr 1493/1999. För att gemenskapslagstiftningen på området skall bli fullständig är det emellertid lämpligt att ändra denna lagstiftning så att den blir mer enhetlig. Den bör också förenklas, vissa brister som fortfarande finns bör avhjälpas och vissa regler preciseras för att uppnå större rättssäkerhet i tillämpningen.
- (4) I syfte att förenkla reglerna på området är det lämpligt att endast beakta de tillämpningsföreskrifter som rådet uttryckligen hänvisar till i ovan nämnda förordning (EG) nr 1493/1999. Därutöver bör de regler som följer av artikel 28 och följande artiklar i fördraget vara tillräckliga för att på det oenologiska området garantera fri rörlighet för vinsektorns produkter.
- (5) Det bör påpekas att denna kodex skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser på andra områden, i synnerhet i livsmedelslagstiftningen, där sådana regler kan förekomma redan nu eller komma att införas senare.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 8.8.1970, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 226, 17.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 7, 11.1.1980, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 224, 21.8.1984, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 5.9.1986, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 38, 13.2.1986, s. 13.

⁽⁸⁾ EGT L 163, 13.6.1986, s. 19.

⁽⁹⁾ EGT L 209, 21.7.1989, s. 31.

⁽¹⁰⁾ EGT L 215, 26.7.1989, s. 16.

⁽¹¹⁾ EGT L 308, 8.11.1990, s. 22.

⁽¹²⁾ EGT L 171, 7.7.1999, s. 6.

⁽¹³⁾ EGT L 61, 13.3.1993, s. 39.

⁽¹⁴⁾ EGT L 97, 18.4.1996, s. 17.

⁽¹⁵⁾ EGT L 278, 11.11.1993, s. 48.

⁽¹⁶⁾ EGT L 96, 28.3.1998, s. 17.

⁽¹⁷⁾ EGT L 150, 25.6.1996, s. 13.

- (6) Enligt artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan även andra druvsorter än de som i klassificeringen enligt artikel 19 i den förordningen är upptagna som druvsorter för vinframställning, eller produkter som härrör från dessa, få användas i gemenskapen för framställning av sådana produkter som avses i nämnda artikel 42.5. En förteckning bör upprättas över de sorter för vilka undantag kan beviljas.
- (7) Genom tillämpning av bilaga V till förordning (EG) nr 1493/1999 bör en förteckning upprättas över kvalitetslikörviner framställda inom specificerade områden (kvalitetslikörviner fso) för vilka särskilda regler för framställningen medges. För att göra det lättare att identifiera produkterna och för att underlätta handeln mellan medlemsstaterna bör det hänvisas till den varubeskrivning som har fastställts i gemenskapsbestämmelser eller i nationella bestämmelser.
- (8) Genom tillämpning av bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 bör det fastställas gränser för användningen av vissa ämnen samt villkor för hur vissa av dessa ämnen får användas.
- (9) Med hänsyn till de tekniska och vetenskapliga uppgifter som för närvarande finns tillgängliga beträffande tillsats av lysozym, särskilt när det gäller kvalitetsmässiga och hygieniska egenskaper hos de viner som behandlats på detta sätt, är det inte möjligt att klart fastställa gränserna för denna nya behandling, utan den bör för närvarande inte få tillämpas och kompletterande experiment bör göras vid nästa regleringsår.
- (10) I artikel 44 i förordning (EEG) nr 337/79⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3307/85⁽²⁾, föreskrivs, med verkan från och med den 1 september 1986, en minskning med 15 mg/l av den högsta tillåtna totala svaveldioxidhalten i andra viner än mousserande viner, likörviner och ett antal kvalitetsviner. För att undvika avsättningsvårigheter för dessa viner till följd av de ändrade produktionsreglerna gavs tillstånd för att viner från gemenskapen, med undantag för Portugal, som hade framställts före detta datum skulle få saluföras för direkt konsumtion. Det gavs också tillstånd för att viner från tredje land och från Portugal skulle få saluföras efter detta datum, under en övergångsperiod på ett år räknat från ovan nämnda datum, om den totala svaveldioxidhalten överensstämde med gemenskapsbestämmelserna och i förekommande fall med de spanska bestämmelser som gällde före den 1 september 1986. Dessa bestämmelser bör förlängas eftersom sådana viner fortfarande kan finnas kvar i lager.
- (11) I artiklarna 12 och 16 i förordning (EEG) nr 358/79⁽³⁾ fastställs en minskning, med verkan från den 1 september 1986, på 15 mg/l av den totala svaveldioxidhalten i mousserande viner, mousserande kvalitetsviner och mousserande kvalitetsviner framställda inom specificerade områden. Vad gäller mousserande viner med ursprung i gemenskapen, bortsett från Portugal, ges i artikel 22 första stycket i förordning (EEG) nr 358/79 möjlighet att avsätta dessa produkter till dess att lagren har tömts, om de har framställts i enlighet med förordning (EEG) nr 358/79 i dess gällande lydelse före den 1 september 1986. Övergångsbestämmelser bör dessutom fastställas för importerade mousserande viner och för mousserande viner med ursprung i Spanien och Portugal som har framställts före den 1 september 1986, för att undvika svårigheter med att avsätta dessa produkter. Det bör tillåtas att dessa produkter får bjudas ut till försäljning under en övergångsperiod efter den tidpunkten, om deras totala svaveldioxidhalt är i överensstämmelse med gällande gemenskapsbestämmelser före den 1 september 1986.
- (12) I bilaga V punkt B 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs den högsta halten av flyktiga syror i vin. Undantag får medges för vissa kvalitetsviner fso och vissa bordsviner som har en geografisk beteckning eller som har en alkoholhalt på 13 % eller högre. På grund av särskilda framställningsmetoder och hög alkoholhalt har vissa viner i de här kategorierna, med ursprung i Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike och Förenade kungariket, i regel en halt av flyktiga syror som är högre än den som föreskrivs i ovan nämnda bilaga V. För att dessa viner även i fortsättningen skall kunna framställas med de traditionella metoder som ger dem deras karaktäristiska egenskaper bör undantag medges från ovan nämnda bilaga V punkt B 1.
- (13) I enlighet med bilaga V punkt D 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 är det nödvändigt att närmare ange de vinodlingsområden där sackaros traditionellt har tillsatts enligt den lagstiftning som gällde den 8 maj 1970.
- (14) Eftersom vinodlingen är av begränsad omfattning i Luxemburg kan de behöriga myndigheterna genomföra en systematisk analytisk kontroll av alla partier av produkter som används för vinframställning. Så länge dessa förhållanden består är det inte nödvändigt att lämna deklARATIONER om planerad berikning.

⁽¹⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 367, 31.12.1985, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 54, 5.3.1979, s. 130.

- (15) Enligt Bilaga V punkt G 5 till förordning (EG) nr 1493/1999 skall varje beriknings-, syratillsättnings- och avsyrningsprocess anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma gäller i fråga om de mängder socker eller koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust som innehas av de fysiska eller juridiska personer som utför dessa processer. Dessa anmälningar skall göra det möjligt att kontrollera de nämnda processerna. Därför måste anmälningarna göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en sådan process äger rum. Anmälningarna måste vara så precisa som möjligt och lämnas in till den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som är lämplig för att den myndigheten skall kunna utföra en effektiv kontroll i de fall det rör sig om en höjning av alkoholhalten. När det gäller tillsättning av syra och avsyring räcker det med en senare kontroll. Av denna anledning och för att förenkla administrationen bör det i dessa fall vara tillåtet, med undantag för den första anmälan för vinåret, att anmälan sker genom en uppdatering av de register som regelbundet kontrolleras av den behöriga myndigheten.
- (16) I bilaga V punkt F 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs vissa regler för sötning av viner. Dessa bestämmelser avser i första hand bordsvin. I enlighet med bilaga VI punkt G 2 till den förordningen är de också tillämpliga på kvalitetsviner fso.
- (17) Sötning får inte medföra berikning utöver de gränser som fastställs i bilaga V punkt C till förordning (EG) nr 1493/1999. Därför fastställs särskilda bestämmelser om detta i bilaga V punkt F 1 till den förordningen. Dessutom är det alldeles nödvändigt med kontrollåtgärder, särskilt för att säkerställa att bestämmelserna i fråga följs.
- (18) För att öka effektiviteten i dessa kontroller bör sötning endast äga rum i själva produktionen eller i ett led som ligger så nära produktionen som möjligt. Därför bör sötning begränsas till produktionsledet och grossistledet.
- (19) Kontrollorganen skall underrättas så snart en sötningsprocess är planerad. Det bör därför fastställas att den som avser att genomföra sötning skall anmäla detta skriftligt till kontrollorganet. Detta förfarande kan dock förenklas om ett företag ofta eller kontinuerligt utför sötning.
- (20) Syftet med anmälan är att möjliggöra kontroll av sötningen. Därför måste anmälningarna göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en sådan process äger rum. Anmälningarna måste vara så precisa som möjligt och lämnas in till den behöriga myndigheten innan processen äger rum.
- (21) För att kontrollen skall vara effektiv måste de mängder druvmust eller koncentrerad druvmust som innehas av den berörda parten deklarerats innan sötningen påbörjas. Denna deklaration kan endast fylla sin funktion om den förenas med skyldigheten att föra register över in- och utgående produkter som används vid sötning.
- (22) För att undvika att sackaros används vid sötning av likörvin bör det vara tillåtet att förutom koncentrerad druvmust använda renad koncentrerad druvmust.
- (23) Blandning ("coupage") är en vanligt förekommande oenologisk metod. Med tanke på de effekter den kan få och för att undvika missbruk är det nödvändigt att införa regler för hur metoden får användas.
- (24) Med "coupage" avses att vin eller must med olika ursprung eller av olika kategorier blandas.
- (25) Vad gäller vin eller must från samma vinodlingszon inom gemenskapen eller från samma produktionsområde i tredje land, är det av stor betydelse för handelsvärdet att det geografiska ursprunget eller druvsorten anges. Därför bör en blandning av vin eller druvmust från samma vinodlingszon, men från olika geografiska områden inom denna zon, eller blandning av vin och druvmust som härrör från olika druvsorter eller skördeår, under förutsättning att beskrivningen av slutprodukten innehåller uppgifter om det geografiska ursprunget, druvsorten eller skördeåret, betraktas som en blandning.
- (26) I artikel 42.6 i förordning (EG) nr 1493/1999 förbjuds i princip blandning av ett vitt bordsvin och ett rött bordsvin. Undantag medges emellertid för områden där det är tradition att göra så.
- (27) Till följd av detta undantag är det lämpligt att fastställa särskilda tillämpningsföreskrifter för Spanien, varvid hänsyn måste tas till vinsektorns struktur och till den långsamma förändringen i dessa konsumtionsmönster.
- (28) I syfte att begränsa möjligheten att blanda vita bordsviner med röda bordsviner till just det här landet där den är nödvändig, måste det finnas garantier för att de viner som härrör från denna metod inte kan konsumeras utanför Spanien.
- (29) Under en begränsad period och i experimentsyfte är det lämpligt att medlemsstaterna får tillåta vissa metoder eller behandlingar som inte tillåts i förordning (EG) nr 1493/1999.

- (30) Enligt artikel 46.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall analysmetoder fastställas för att bestämma sammansättningen av de produkter som anges i artikel 1 i samma förordning, samt regler för kontroll av huruvida dessa produkter har utsatts för någon behandling som strider mot godkända oenologiska metoder.
- (31) Bilaga VI punkt J 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 innehåller bestämmelser om en analytisk undersökning som omfattar åtminstone en bedömning av de egenskaper hos det aktuella kvalitetsvinet fso som anges i punkt J 3.
- (32) Det är nödvändigt att införa enhetliga analysmetoder för kontroll av de uppgifter som anges i dokumentationen för de aktuella produkterna, så att uppgifterna blir korrekta och jämförbara. Dessa metoder bör därför vara obligatoriska för alla handelstransaktioner och alla kontrollåtgärder. Med hänsyn till kontrollkraven och de begränsade möjligheterna i detta avseende inom handeln bör ännu ett visst antal rutinmetoder tillåtas för en begränsad period, vilket gör det möjligt att snabbt och med tillräcklig säkerhet fastställa de nödvändiga faktorerna.
- (33) I kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 fastställdes gemenskapens analysmetoder för vinsektorn⁽¹⁾. Med hänsyn till giltigheten hos de metoder som anges där bör den förordningen behållas, med undantag för vanliga metoder som inte längre beskrivs.
- (34) Det skall enligt artikel 80 i förordning (EG) nr 1493/1999 vara möjligt att fastställa tillfälliga bestämmelser för att underlätta övergången till den ordning som föreskrivs genom den förordningen. Det är lämpligt att använda denna möjlighet i syfte att undvika förluster för de aktörer som har betydande lager av vissa av de produkter som avses i den förordningen.
- (35) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningens syfte

Utan att det påverkar den generella livsmedelslagstiftningen skall gemenskapens regelverk i fråga om oenologiska behandlingar och metoder utgöras dels av avdelning V kapitel I i förordning (EG) nr 1493/1999, dels av bilagorna till den förordningen samt denna kodex.

⁽¹⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1.

Denna kodex utgör tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt i fråga om produkter som är avsedda att användas i framställningen av vin (avdelning I) samt oenologiska behandlingar och metoder som är tillåtna i gemenskapen (avdelning II och III).

AVDELNING I

BESTÄMMELSER OM VISSA DRUVOR OCH DRUV-MUSTER

Artikel 2

Användning av vissa druvsorter

1. Det är förbjudet att framställa vin från druvor av sorter som klassificerats endast som bordsdruvor.
2. Genom undantag från artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 får de druvsorter som anges i bilaga I till den här förordningen användas i gemenskapen för framställning av de produkter som avses i den bestämmelsen.

Artikel 3

Användning av vissa produkter som inte har den naturliga alkoholhalten i volymprocent för framställning av mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid eller pärlande vin tillsatt med koldioxid

I bilaga II till den här förordningen anges de år då sådana produkter från vinodlingszonerna A och B, som på grund av ogynnsam väderlek inte har den minsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs för dessa zoner, får användas, på de villkor som anges i artikel 44.3 i förordning (EG) nr 1493/1999, för framställning av mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid eller pärlande vin tillsatt med koldioxid.

Artikel 4

Användning av druvmust från vissa druvsorter för framställning av mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ, samt undantag från denna användning

1. I bilaga III A till den här förordningen upprättas en förteckning över de druvsorter av vilka sådan druvmust, eller delvis jäst druvmust, får framställas som är avsedd att användas för framställning av cuvéeen till mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ och mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ, i enlighet med bilaga V punkt I 3 a och bilaga VI punkt K 10 a till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. I bilaga III B till den här förordningen anges de undantag som avses i bilaga V punkt I 3 a och i bilaga VI punkt K 10 a till förordning (EG) nr 1493/1999 beträffande druvsorter och produkter som får användas för framställning av cuvéeen.

AVDELNING II

OENOLOGISKA METODER OCH BEHANDLINGAR

KAPITEL I

GRÄNSER OCH VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV VISSA ÄMNINGAR SOM ÄR TILLÅTNA FÖR OENOLOGISKA ÄNDAMÅL

Artikel 5

Gränser för användning av vissa ämnen

De ämnen som är tillåtna för oenologiska ändamål enligt bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999 får endast användas inom de gränser som anges i bilaga IV till den här förordningen.

Artikel 6

Polyvinylpyrrolidon

Polyvinylpyrrolidon, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 p och punkt 3 y till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om det uppfyller kraven och renhetskriterierna i bilaga V till den här förordningen.

Artikel 7

Kalciumtartrat

Kalciumtartrat, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 v till förordning (EG) nr 1493/1999 för att främja utfällning av vinsten, får endast användas om bestämmelserna i bilaga VI till den här förordningen följs.

Artikel 8

Vinsyra

Det är tillåtet att använda vinsyra, vars användande för avsyning föreskrivs i bilaga IV punkt 1 m och i bilaga IV punkt 3 l i förordning (EG) nr 1493/1999 endast för produkter

— som härrör från druvsorterna Elbling och Riesling, och

— som kommer från druvor som skördats i vinodlingsområden i den norra delen av vinodlingszon A enligt följande:

- Ahr
- Rheingau,
- Mittelrhein,
- Mosel-Saar-Ruwer,
- Nahe,
- Rheinhessen,
- Rheinpfalz,
- Moselle luxembourgeoise.

Artikel 9

Kåda från Aleppotall

Kåda från Aleppotall, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 n till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas för framställning av ett bordsvin av retsinatyp. Denna oenologiska metod får endast användas

- i Grekland,
- på druvmust från druvor vars sort, produktionsområde och vinframställningsområde fastställs i grekiska bestämmelser som var i kraft den 31 december 1980,
- genom tillsats av högst 1 000 gram kåda per hektoliter produkt som används före jäsningen eller, under förutsättning att den verkliga alkoholhalten i volymprocent inte är högre än en tredjedel av den totala alkoholhalten i volymprocent, även under jäsningen.

Om Grekland har för avsikt att ändra de bestämmelser som avses i andra strecksatsen skall kommissionen i förväg underrättas om detta. Om kommissionen inte framför några synpunkter inom två månader efter ett sådant meddelande får Grekland göra sådana ändringar.

Artikel 10

Betaglukanas

Betaglukanas, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 j och punkt 3 m till förordning (EEG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga VII till den här förordningen följs.

*Artikel 11***Mjölksyrabakterier**

Mjölksyrabakterier, vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 q och punkt 3 z till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga VIII till den här förordningen följs.

*Artikel 12***Jonbytarhartser**

De jonbytarhartser som får användas i enlighet med bilaga IV punkt 2 h till förordning (EG) nr 1493/1999 är sampolymerer av styren eller divinylbensen som innehåller grupper av sulfonsyra eller ammonium. De måste överensstämja med bestämmelserna i rådets direktiv 89/109/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel⁽¹⁾, och med såväl gemenskapens som nationella tillämpningsföreskrifter för det direktivet. Dessutom får de inte under den kontroll som görs med hjälp av den analysmetod som anges i bilaga IX till den här förordningen förlora mer än 1 mg/l organiska ämnen till någon av de uppräknade lösningarna. Hartserna skall regenereras med hjälp av ämnen som har godkänts för användning vid framställning av livsmedel.

Hartserna får endast användas om en oenolog eller tekniker kontrollerar processen och om den äger rum på en anläggning som godkänts av myndigheterna i den medlemsstat där hartserna används. Dessa myndigheter skall fastställa de godkända oenologernas och teknikernas uppgifter och ansvar.

*Artikel 13***Kaliumferrocyanid**

Kaliumferrocyanid, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 p till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om denna behandling sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där produkterna används, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Efter behandlingen skall vinet innehålla spår av järn.

Bestämmelser om kontroll av användningen av de produkter som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 38.

*Artikel 14***Kalciumfytat**

Kalciumfytat, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 p till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om varje behandling sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där en av dessa behandlingar äger rum, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Efter behandlingen skall vinet innehålla spår av järn.

Bestämmelser om kontroll av användningen av de produkter som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

*Artikel 15***DL vinsyra**

DL vinsyra, vars användning regleras i bilaga IV punkt 3 s till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om behandlingen sker under kontroll av en oenolog eller tekniker som är godkänd av myndigheterna i den medlemsstat där behandlingen sker, och vars ansvarsområde skall fastställas, om det är nödvändigt, av den berörda medlemsstaten.

Bestämmelser om kontroll av användningen av den produkt som avses i första stycket skall antas av medlemsstaterna.

*Artikel 16***Elektrodialysbehandling**

Elektrodialysbehandling för att säkerställa vinets vinsyresterstabilisering, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 b till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om bestämmelserna i bilaga X till den här förordningen följs. Den är till och med den 31 juli 2001 förbehållen bordsvin.

*Artikel 17***Ureas**

Ureas för att minska ureahalten i vinerna, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 c till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast användas om den överensstämmer med de bestämmelser och renhetskriterier som anges i bilaga XI till den här förordningen.

*Artikel 18***Tillsats av syre**

Tillsats av syre, vars användning regleras i bilaga IV punkt 4 a till förordning (EG) nr 1493/1999, får endast ske i form av rent syre tillsatt med kolsyra.

KAPITEL II

GRÄNSER OCH SÄRSKILDA VILLKOR*Artikel 19***Innehåll av svaveldioxid**

1. I bilaga XII till den här förordningen anges ändringar i förteckningarna över viner i bilaga V punkt A 2 till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Så länge det finns lager kvar får följande viner saluföras för direkt konsumtion:

- Andra viner än mousserande viner och likörviner, med ursprung i gemenskapen med undantag för Portugal, som producerats före den 1 september 1986, och
- andra viner än mousserande viner och likörviner, med ursprung i tredje land och i Portugal, som importerats till gemenskapen före den 1 september 1987.

Detta får ske på villkor att den totala svaveldioxidhalten vid den tidpunkt då vinet saluförs inte är högre än

- a) 175 mg/l för röda viner,
- b) 225 mg/l för vita viner och roséviner,
- c) 225 mg/l för röda viner och 275 mg/l för vita viner och roséviner; genom undantag från punkterna a) och b) skall detta vara tillåtet för viner med en restsockerhalt, uttryckt som invertsocker, på lägst 5 g/l.

Till dess att lagren har tömts får dessutom följande viner saluföras för direkt konsumtion i produktionslandet eller för export till tredje land:

- Viner med ursprung i Spanien, som har framställts före den 1 september 1986 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i spanska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.
- Viner med ursprung i Portugal, som har framställts före den 1 januari 1991 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i portugisiska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

3. Till dess att lagren har tömts får mousserande viner med ursprung i tredje land och i Portugal, och som importerats till gemenskapen före den 1 september 1987, saluföras för direkt konsumtion. Detta får ske på villkor att den totala svaveldioxidhalten inte är högre än

- 250 mg/l för mousserande viner,
- 200 mg/l för mousserande kvalitetsviner.

Till dess att lagren har tömts får dessutom följande viner saluföras för direkt konsumtion i produktionslandet eller för export till tredje land:

- Viner med ursprung i Spanien, som har framställts före den 1 september 1986 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i spanska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.
- Viner med ursprung i Portugal, som har framställts före den 1 januari 1991 och vars totala svaveldioxidhalt inte överstiger de nivåer som fastställts i portugisiska bestämmelser som gällde före den tidpunkten.

*Artikel 20***Halt av flyktiga syror**

De viner för vilka det föreskrivs undantag från den högsta tillåtna halten av flyktiga syror i enlighet med bilaga V punkt B 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 anges i bilaga XIII till den här förordningen.

*Artikel 21***Användning av kalciumsulfat för vissa likörviner**

De undantag beträffande användningen av kalciumsulfat som avses i bilaga V punkt J 4 b till förordning (EG) nr 1493/1999 får endast medges för följande spanska viner:

- a) "Vino generoso", enligt definitionen i bilaga VI punkt L 8 till förordning (EG) nr 1493/1999;
- b) "Vino generoso de licor", enligt definitionen i bilaga VI punkt L 11 till förordning (EG) nr 1493/1999.

AVDELNING II

Artikel 24

OENOLOGISKA METODER

Berikning av cuvéen till mousserande viner

KAPITEL I

I enlighet med bilaga V punkt H 4 och punkt I 5 samt bilaga VI punkt K 11 till förordning (EG) nr 1493/1999 får medlemsstaterna tillåta berikning av cuvéen på den plats där ett mousserande vin framställs. Detta får ske under följande förutsättningar:

BERIKNING

Artikel 22

Tillstånd att använda sackaros

Sackaros får i enlighet med bilaga V punkt D 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 användas i följande vinodlingsregioner:

- a) Vinodlingszon A,
- b) Vinodlingszon B,
- c) Vinodlingszon C, med undantag för vinarealerna i Italien, Grekland, Spanien, Portugal och de vinarealer i de franska departementen över vilka följande appellationsdomstolar har domsrätt:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,
 - Bordeaux,
 - Bastia.

De nationella myndigheterna får emellertid undantagsvis ge tillstånd för berikning genom chaptalisering i de franska departement som avses i föregående stycke. Frankrike skall utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sådana tillstånd.

Artikel 23

Berikning när väderleken har varit exceptionellt ogynnsam

I bilaga XIV till den här förordningen anges de år, samt i förekommande fall även berörda vinodlingszoner, geografiska områden samt sorter, då en höjning av den alkoholhalt i volymprocent som avses i bilaga V punkt C 3 till förordning (EG) nr 1493/1999, enligt förfarandet i artikel 75 i den förordningen, får ske på grund av exceptionellt ogynnsam väderlek, i enlighet med punkt 4 i samma bestämmelse.

- a) Att ingen av beståndsdelarna i cuvéen tidigare har varit föremål för berikning.
- b) Att dessa beståndsdelar endast härrör från druvor som har skördats i medlemsstaten.
- c) Att berikningsprocessen genomförs i ett enda arbetsmoment.
- d) Att följande gränser inte överskrids:
 - 3,5 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszon A, om den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 5 % vol.
 - 2,5 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszon B, förutsatt att den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 6 % vol.
 - 2 % vol. för en cuvée med beståndsdelar från vinodlingszonerna C I a, C I b, C II, C III, förutsatt att den naturliga alkoholhalten i volymprocent för varje beståndsdel är minst 7,5 % vol., 8 % vol., 8,5 % vol. respektive 9 % vol.

Ovannämnda gränser påverkar inte tillämpningen av artikel 44.3 i förordning (EEG) nr 1493/1999 på cuvéer som är avsedda för framställning av sådant mousserande vin som avses i bilaga I punkt 15 i den förordningen.

- e) Att den använda metoden består i tillsättning av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.

Artikel 25

Administrativa regler för berikning

1. Anmälan enligt bilaga V punkt G 5 till förordning (EG) nr 1493/1999 avseende höjning av alkoholhalten skall lämnas av de fysiska eller juridiska personer som utför processen inom den tidsfrist och under de kontrollvillkor som fastställs av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där processen äger rum.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall göras skriftligt och skall innehålla följande uppgifter:

- namn och adress på den person som gör anmälan,
- den plats där processen skall utföras,
- dag och klockslag då processen inleds,
- beteckning på den produkt som är föremål för processen,
- den metod som används i processen, samt närmare uppgifter om vilken typ av produkt som skall användas i denna.

3. Medlemsstaterna får emellertid tillåta att en enda anmälan i förväg lämnas in för flera processer eller för en viss bestämd period. En sådan anmälan får endast godtas under förutsättning att företaget i enlighet med punkt 6 för register över varje berikning och registrerar de uppgifter som krävs i punkt 2.

4. Medlemsstaterna skall fastställa de villkor enligt vilka en anmälningsskyldig, som på grund av force majeure är förhindrad att utföra processen vid den tidpunkt som uppges i anmälan, skall lämna in en ny anmälan till den behöriga myndigheten så att den nödvändiga kontrollen kan utföras.

Medlemsstaterna skall meddela kommission dessa bestämmelser skriftligt.

5. Den anmälan som avses i punkt 1 skall inte krävas i Luxemburg.

6. I enlighet med tillämpningsföreskrifterna för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgifter om processen för höjning av alkoholhalten skrivas in i registren över benämningar så snart själva processen har avslutats.

Om det i en anmälan i förväg för flera processer inte sägs vilken dag och vid vilken tidpunkt en process skall inledas skall detta skrivas in i registret innan en process inleds.

KAPITEL II

TILLSÄTTNING AV SYRA OCH AVSYRNING

Artikel 26

Administrativa regler för tillsättning av syra och avsyring

1. Den anmälan som avses i bilaga V punkt G 5 till förordning (EEG) nr 1493/1999 skall, vad gäller tillsättning av syra och avsyring, lämnas in av företagen senast två dagar efter det att den första processen under ett vinår har utförts. Den skall gälla för alla processer under vinåret.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 skall göras skriftligt och skall innehålla följande uppgifter:

- namn och adress på den person som gör anmälan,
- processens art,
- den plats där processen har ägt rum.

3. Uppgifter om varje process med tillsättning av syra eller med avsyring skall skrivas in i registret i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999.

KAPITEL III

GEMENSAMMA REGLER FÖR BERIKNING, TILLSÄTTNING AV SYRA OCH AVSYRNING

Artikel 27

Tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt

I bilaga XV till den här förordningen anges de fall då tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt i enlighet med bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske i enlighet med bilaga V punkt E 7 till förordning (EG) nr 1493/1999, vilket skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 28

Allmänna villkor för berikning, tillsättning av syra och avsyring av andra produkter än vin

De processer som avses i bilaga V punkt G 1 till förordning 1493/1999 skall utföras i ett enda arbetsmoment. Medlemsstaterna får emellertid tillåta att vissa processer utförs i flera arbetsmoment under förutsättning att detta tillvägagångssätt ger en bättre slutprodukt. I detta fall skall de gränser som anges i bilaga V till förordning 1493/1999 gälla för samtliga arbetsmoment.

Artikel 29

Undantag från de datum som fastställs för berikning, tillsättning av syra och avsyring

Genom undantag från de datum som fastställs i bilaga V G 7) till förordning (EG) nr 1493/1999 får processerna för berikning, tillsättning av syra och avsyring utföras före de datum som anges i bilaga XVI till den här förordningen.

KAPITEL IV

SÖTNING

Artikel 30

Tekniska regler för sötning

Sötning av bordsviner och kvalitetsviner fso får endast ske i produktionsledet och grossistledet.

Artikel 31

Administrativa regler för sötning

1. Fysiska eller juridiska personer som avser att genomföra sötning skall lämna in en anmälan om detta till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där sötningen skall äga rum.

2. Dessa anmälningar skall vara skriftliga. De skall vara den behöriga myndigheten tillhanda minst 48 timmar före den dag då sötning skall äga rum.

Om sötning utförs av ett företag ofta eller kontinuerligt, kan medlemsstaterna dock tillåta att en anmälan som omfattar flera processer eller avser en angiven tidsperiod lämnas in till de behöriga myndigheterna. En sådan anmälan får endast godtas under förutsättning att företaget för register över varje sötning och registrerar de uppgifter som anges i punkt 3.

3. Anmälningar skall innehålla följande uppgifter:

a) För sötning enligt bilaga V punkt F 1 a, samt bilaga VI punkt G 2 till förordning (EG) nr 1493/1999:

i) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i det bordsvin eller det kvalitetsvin fso som skall sötas,

ii) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i den druvmust som skall tillsättas,

iii) den totala och den verkliga alkoholhalten i bordsvinet eller kvalitetsvinet fso efter sötning.

b) För sötning som genomförs enligt bilaga V punkt F 1 b, samt bilaga VI punkt G 2 till förordning (EEG) nr 1493/1999:

i) mängden av samt den totala och den verkliga alkoholhalten i det bordsvin eller det kvalitetsvin fso som skall sötas,

ii) mängden av och den totala och den verkliga alkoholhalten i den druvmust, respektive mängden och densiteten av den koncentrerade druvmust, som skall tillsättas,

iii) den totala och den verkliga alkoholhalten i bordsvinet eller kvalitetsvinet fso efter sötning.

4. De personer som avses i punkt 1 skall föra ett register över inkommande och avgående varor som visar vilka mängder druvmust eller koncentrerad druvmust som de innehar för sötningsändamål.

Artikel 32

Sötning av vissa importerade viner

Den sötning av importerade viner som avses i bilaga V punkt F 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske på de villkor som föreskrivs i artiklarna 30 och 31 i den här förordningen.

Artikel 33

Särskilda regler för sötning av likörviner

1. Sötning enligt villkoren i bilaga V punkt J 6 a andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 är tillåten för "vino generoso de licor" enligt definitionen i bilaga VI punkt L 11 till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Sötning enligt villkoren i bilaga V punkt J 6 a tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 är tillåten för kvalitetslikörvinet fso "Madeira".

KAPITEL V

BLANDNING

Artikel 34

Definition

1. Med blandning ("coupage") enligt artikel 46.2 b i förordning (EG) nr 1493/1999 avses blandning av viner eller must med ursprung i

a) olika stater,

b) olika vinodlingszoner i gemenskapen i den mening som avses i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999 eller i olika produktionsområden i tredje land,

- c) samma vinodlingszon i gemenskapen eller samma produktionsområde i tredje land, men
- av olika geografiskt ursprung, eller
 - av olika druvsorter, eller
 - från olika skördeår,

såvida uppgifterna i dessa strecksatser förekommer eller skall förekomma i beskrivningen av produkten i fråga, eller

- d) olika vin- eller musttyper.

2. Följande vin- och musttyper skall betraktas som olika typer:

- rött vin och vitt vin, samt must eller vin som lämpar sig för framställning av någon av dessa vintyper,
- bordsvin och kvalitetsvin fso, samt must eller vin som lämpar sig för framställning av någon av dessa vintyper.

I tillämpningen av denna punkt skall rosévin betraktas som rött vin.

3. Följande skall inte betraktas som blandning:

- a) tillsättning av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust i syfte att höja den naturliga alkoholhalten,
- b) sötning
- av ett bordsvin,
 - av ett kvalitetsvin fso, om den produkt som används för sötningen har sitt ursprung i samma specificerade område eller består av rektifierad koncentrerad druvmust
- c) framställning av ett kvalitetsvin fso enligt de traditionella metoder som avses i bilaga VI punkt D 2 till förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 35

Allmänna regler för blandning

1. Blandning av
- två eller flera bordsviner, eller
 - viner som var för sig eller tillsammans med bordsviner lämpar sig för att framställa bordsviner, eller
 - två eller flera kvalitetsviner fso,

får inte ske om en av beståndsdelarna inte överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 eller bestämmelserna i den här förordningen.

2. Blandning av å ena sidan färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt icke färdigjäst vin, i de fall en av dessa produkter inte har de egenskaper som krävs för att framställa ett vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin eller som är ett bordsvin, med å andra sidan produkter som kan ge viner av dessa typer, eller med bordsvin, kan inte anses ge ett vin som lämpar sig för framställning av ett bordsvin eller som är ett bordsvin.

3. Om blandning sker, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i föregående stycket, får endast sådana produkter som framställs genom blandning av bordsviner inbördes och blandning av bordsviner med viner som lämpar sig för att ge ett bordsvin anses vara bordsviner, under förutsättning att de viner som lämpar sig för att ge ett bordsvin har en total naturlig alkoholhalt i volymprocent på högst 17 % vol.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.7 i förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 36 i den här förordningen får en blandning av ett vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin med

- a) ett bordsvin endast anses ge ett bordsvin om blandningen sker i den vinodlingszon där det vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin har producerats;
- b) ett annat vin som lämpar sig för att ge ett bordsvin endast anses ge ett bordsvin om
- det andra vinet som lämpar sig för att ge ett bordsvin har sitt ursprung i samma vinodlingszon och
 - om blandningen sker i samma vinodlingszon.

5. Blandning av druvmust eller ett bordsvin som har undergått sådan oenologisk behandling som avses i bilaga IV punkt 1 n till förordning (EG) nr 1493/1999 med druvmust eller ett vin som inte har undergått sådan behandling får inte utföras.

Artikel 36

Särskilda regler för blandning av vita viner med röda viner i Spanien

1. I enlighet med artikel 42.6 i förordning (EG) nr 1493/1999 får blandning av ett vin som lämpar sig för framställning av vitt bordsvin eller av ett vitt bordsvin med ett vin som lämpar sig för framställning av rött bordsvin, eller med ett rött bordsvin, utföras i Spanien fram till och med den 31 juli 2005, under förutsättning att den erhållna produkten har ett rött bordsvins egenskaper.

2. Spanska röda bordsviner och rosébordsviner får endast ingå i handeln med andra medlemsstater, eller exporteras till tredje land, om de inte har blandats på det sätt som föreskrivs i punkt 1.

3. I tillämpningen av punkt 2 skall den av Spanien utsedda behöriga myndigheten garantera ursprunget hos spanska röda bordsviner och rosébordsviner genom att sätta en stämpel, som föregås av angivelsen "vin som inte härrör från blandning av rött och vitt vin", i det fält som reserverats för officiella kommentarer i det dokument som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EEG) nr 1493/1999.

KAPITEL VI

TILLSATS AV ANDRA PRODUKTER

Artikel 37

Tillsats av destillat i likörviner och i vissa kvalitetslikörviner fso

I bilaga XVII till den här förordningen anges egenskaperna för de destillat av vin eller av torkade druvor som i enlighet med bilaga V punkt J 2 a i andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsättas i likörviner och vissa kvalitetsviner fso.

Artikel 38

(Kompletterad med den gamla artikel 3)

1. I bilaga XVIII A till den här förordningen upprättas en förteckning över de kvalitetslikörviner fso som enligt bilaga V punkt J 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 får framställas genom användning av druvmust eller en blandning av denna produkt och vin.

2. I bilaga XVIII B till den här förordningen upprättas en förteckning över de kvalitetslikörviner fso i vilka de produkter som avses i bilaga V punkt J 2 b till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsättas.

Artikel 39

Tillsats av alkohol i pärlande vin

I tillämpningen av artikel 42.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 får tillsatsen av alkohol i pärlande vin leda till en höjning av den totala alkoholhalten med högst 0,5 volymprocent. Alkoholen får endast tillsättas i form av expeditionslikör och under förutsättning att detta är en metod som är tillåten enligt gällande bestämmelser i den producerande medlemsstaten samt att kommissionen och övriga medlemsstater har informerats om dessa bestämmelser.

KAPITEL VII

VISSA VILLKOR FÖR MOGNADSLAGRING

Artikel 40

Mognadslagring av vissa likörviner

Mognadslagring på de villkor som föreskrivs i bilaga V punkt J 6 c till förordning (EG) nr 1493/1999 får ske för kvalitetslikörvinet fso "Madeira".

AVDELNING III

ANVÄNDNING FÖR FÖRSÖKSÄNDAMÅL AV NYA OENOLOGISKA METODER

Artikel 41

Allmänna bestämmelser

1. För sådana försöksändamål som avses i artikel 46.2 f i förordning (EG) nr 1493/1999 får medlemsstaterna för en period på högst tre år tillåta vissa oenologiska metoder och behandlingar som inte är tillåtna enligt förordning (EG) nr 1493/1999 eller enligt den här förordningen, under förutsättning

- att metoderna eller behandlingarna uppfyller kraven i artikel 42.2 i förordning (EG) nr 1493/1999,
- att de kvantiteter som omfattas av dessa metoder eller behandlingar inte överskrider 50 000 hektoliter per år och per försök,
- att de produkter som framställs inte sänds utanför den medlemsstats gränser i vilken försöket har utförts,
- att den berörda medlemsstaten, när ett försök inleds, underrättar kommissionen och övriga medlemsstater om villkoren för varje tillstånd,

Med försök avses en eller flera processer som företas inom ramen för ett väl definierat forskningsprojekt och som karaktäriseras av att det finns ett enda försöksprotokoll.

2. Innan den period som avses i punkt 1 har löpt ut skall kommissionen från den berörda medlemsstaten få ett meddelande om det tillåtna försöket. Kommissionen skall informera övriga medlemsstater om resultatet av försöket. I förekommande fall, och beroende på detta resultat, får den berörda medlemsstaten lämna in en ansökan till kommissionen om att ett försök skall få fortsätta under ytterligare en period på högst tre år, eventuellt med större kvantiteter än under det första försöket. Som stöd för sin ansökan skall medlemsstaten lämna in en lämplig dokumentation.

3. I enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall kommissionen fatta beslut om den ansökan som avses i punkt 2; samtidigt får beslut fattas om att försök på samma villkor får fortsätta i andra medlemsstater.

4. Efter att ha samlat in all information om försöket i fråga kan kommissionen, vid utgången av den period som avses i punkt 1 eller punkt 2, lägga fram ett förslag för rådet om ett permanent tillstånd för den oenologiska metod eller behandling som försöket avsett.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42

Vin som producerats före den 1 augusti 2000

Vin som producerats före den 1 augusti 2000 får saluföras för direkt konsumtion efter detta datum, förutsatt att det uppfyller de gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser som gällde före det datumet.

Artikel 43

Villkor för destillation, förflyttning och användning av sådana produkter som inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1493/1999 eller i den här förordningen

1. Produkter som i enlighet med artikel 45.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte får saluföras eller levereras för direkt konsumtion skall förstöras. Medlemsstaterna får dock tillåta att vissa produkter för vilka de fastställer egenskaperna får användas på ett destilleri, i en ättiksfabrik eller komma till industriell användning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

2. Dessa produkter får inte utan legitima skäl innehas av en producent eller handlare, och de får endast förflyttas om mottagaren är ett destilleri, en ättiksfabrik, ett företag som skall använda det i industriellt syfte eller till industriprodukter, eller ett företag som skall destruera dem.

3. Medlemsstaterna får tillåta att denatureringsmedel eller igenkänningsämnen tillsätts till sådant vin som avses i föregående stycke så att detta lättare kan identifieras. Om goda skäl föreligger får medlemsstaterna också förbjuda de användningar som avses i första stycket och se till att produkterna destrueras.

Artikel 44

Upphävande

1. Förordningarna (EEG) nr 1618/70, 1972/78, 2394/84, 305/86, 1888/86, 2094/86, 2202/89, 2240/89, 3220/90, 586/93, 3111/93, samt (EG) nr 1128/96 skall upphöra att gälla.

2. Förordning (EEG) nr 2676/90 skall tillämpas för produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1493/1999. Bestämmelserna i kapitel 1.5, kapitel 3.5, kapitel 5.3.2, kapitel 12.3, kapitel 16.3, kapitel 18.3, kapitel 23.3, kapitel 25.2.3, kapitel 26.3, kapitel 27.3, kapitel 30.3, kapitel 37.3 och kapitel 40.1.4 i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 upphävs från och med den 1 augusti 2001.

Artikel 45

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förteckning över druvsorter som genom undantag från artikel 42.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 får användas för framställning av de produkter som avses i den bestämmelsen

(artikel 2 i den här förordningen)

(p.m.)

BILAGA II

De är då sådana produkter med ursprung i vinodlingszonerna A och B som inte har den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs i förordning (EG) nr 1493/1999 får användas för framställning av mousserande viner, mousserande viner tillsatta med kolsyra eller pärlande viner tillsatta med kolsyra

(artikel 3 i den här förordningen)

(p.m.)

BILAGA III

A. Förteckning över druvsorter vars druvor får användas för framställning av cuvéen för mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ

(artikel 4 i den här förordningen)

Aleatico N

Assyrtiko (Assyrtiko)

Bourboulenc B

Brachetto N

Clairette B

Colombard B

Freisa N

Gamay N

Gewuerztraminer Rs

Girò N

Γλυκερύθρα (Glykerythra)

Huxelrebe

Macabeu B

Samtliga malvoisie

Mauzac, vit och rosé

Monica N

Μοσχοεσολαρο (Moschofilero)

Mueller-Thurgau B

Samtliga muscat

Parellada B

Perle B

Picpoul B

Poulsard

Prosecco

Ροαεσσης (Roditis)

Scheurebe

Torbato

B. Undantag som avses i bilaga V punkt I 3 a och i bilaga VI punkt K 10 a till förordning (EG) nr 1493/1999 i fråga om framställning av cuvéen till mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ och mousserande kvalitetsviner fso av aromatisk typ

Genom undantag från punkt K 10 a i bilaga VI får ett mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ framställas genom att viner som framställts av druvor av sorten "Prosecco" som skördats i särskilda specificerade områden med ursprungsbeteckningen Conegliano-Valdobbiadene och Montello e Colli Asolani används för framställning av cuvéen.

BILAGA IV

Gränsvärden för användningen av vissa ämnen

(artikel 5 i den här förordningen)

Nedan anges gränser och villkor för användning av de ämnen som avses i bilaga IV till förordning (EG) nr 1493/1999:

Ämnen	Användning för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor, koncentrerad druvmust, ungt icke färdigjäst vin	Användning för delvis jäst druvmust för direkt konsumtion, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, bordsvin, mousserande vin, mousserande vin tillsatt med koldioxid, pärlande vin, pärlande vin tillsatt med koldioxid, likörvin och kvalitetsvin fso
Preparat av jästcellvägg	40 g/hl	40 g/hl
Koldioxid ⁽¹⁾		Högsta halt i behandlat vin: 2 g/l
L-askorbinsyra ⁽¹⁾		150 mg/l
Citronsyra ⁽¹⁾		Slutlig halt i behandlat vin: 1 g/l
Metavinsyra		100 mg/l
Kopparsulfat		1 g/hl, på villkor att den behandlade produkten inte har en högre halt av koppar än 1 mg/l
Kol för oenologiskt bruk	100 g torr produkt per hl	100 g torr produkt per hl
Näringsalter: diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat	0,3 g/l (uttryckt i salt) ⁽²⁾	0,3 g/l (uttryckt i salt) för framställning av mousserande vin
Ammoniumsulfid eller ammoniumbisulfid	0,2 g/l (uttryckt i salt) ⁽²⁾	
Tillväxtbefrämjande medel: tiamin i form av tiaminhydroklorid	0,6 mg/l (uttryckt i tiamin)	0,6 mg/l (uttryckt i tiamin), för framställning av mousserande vin
Polyvinylpyrrolidon	80 g/hl	80 g/hl
Kalciumtartrat		200 g/hl
Kalciumfytat		8 g/hl

⁽¹⁾ Renhetskriterierna för denna produkt skall vara de kriterier som anges i kommissionens direktiv 96/77/EG av den 2 december 1996 om särskilda renhetskriterier för andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 339, 30.12.1996, s. 1.), ändrat genom direktiv 98/86/EG (EGT L 334, 9.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ Dessa produkter får också användas tillsammans, upp till det totala gränsvärdet 0,3 g/l, utan att det påverkar tillämpningen av det ovan nämnda gränsvärdet 0,2 g/l.

BILAGA V

Bestämmelser och renhetskriterier för polyvinylpolypyrrolidon

(artikel 6 i den här förordningen)

Polyvinylpolypyrrolidon (PVPP), vars användning regleras i bilaga IV punkt 1 p och punkt 3 y till förordning (EG) nr 1493/1999, är en polymer med statisk nätstruktur: [poly 1(2-oxo-1-pyrrolidinylen)].

Den framställs genom polymerisation av N-vinyl-2-pyrrolidon i närvaro av en katalysator, antingen natriumhydroxid eller N,N-divinylimidazolidin.

EGENSKAPER

Lätt pulver, vitt eller gräddvitt.

Olösligt i vatten och organiska lösningsmedel.

Olösligt i alkalier och starka mineralsyror.

PROV

1. FÖRLUST VID TORKNING

Mindre än 5 % under följande betingelser:

2 g PVPP läggs i en kvartsdegel 70 mm i diameter. Torkas i torkskåp vid 100–105 °C i 6 timmar. Avkyls i en exsickator och vägs.

Obs!

Alla gränsvärden nedan avser torrsubstans.

2. ASKA

Askans vikt mindre än 0,5 % under följande betingelser:

Återstoden från prov 1 inaskas fullständigt vid en maximitemperatur av 500–550 °C och vägs därefter.

3. ARSENIK

Mindre än 2 ppm under följande betingelser:

Förbehandling av provet:

0,5 g PVPP läggs i en rundkolv av borosilikatglas placerad på en skiva med hål i mitten så att halsen hålls snett. Tillsätt 5 ml ren svavelsyra p. a. och 10 ml ren salpetersyra p. a. och värm upp långsamt. Tillsätt en liten mängd salpetersyra när blandningen börjar bli brun och fortsätt sedan med uppvärmningen. Fortsätt på samma sätt tills vätskan har blivit färglös och kolven fylls av vit ånga från svavelsyran. Låt svalna, tillsätt 10 ml vatten och värm upp på nytt för att avlägsna nitrosa gaser tills vit ånga bildas. Upprepa förfarandet ytterligare två gånger. Efter tredje gången kokas vätskan någon sekund, kyls av och späds med vatten till 40 ml.

Reagenser p. a.1. *Koncentrerad arseniklösning (100 mg As/l)*

Väg noggrant 0,132 g arseniktrioxid som dessförinnan torkats vid 100°C och överför till en 500 ml E-kolv. Tillsätt 3 ml natriumhydroxid och 20 ml vatten. Skaka tills allt lösts upp. Neutralisera arseniklösningen med 15 ml utspädd svavelsyra 10 % (w/w) och tillsätt mättat bromvatten p. a. tills den gula färgen från fritt brom blir stabil (teoretiskt: 7 ml). Koka upp för att avlägsna överflödigt brom, överför till en 1000 ml mätkolv och fyll till märket med destillerat vatten.

2. *Utspädd arseniklösning (1 mg As/l)*

Blandning:

Koncentrerad arseniklösning (100 mg/l) 10 ml

Destillerat vatten 1 000 ml

1 ml av lösningen innehåller 0,001 mg arsenik.

3. *Blyacetatbomull*

Lägg absorberande bomull i 5 % blyacetatlösning (w/v) tillsatt med 1 % ättiksyra. Låt bomullen rinna av och torka i fria luften. Förvara i väl tillsluten flaska.

4. *Absorberande bomull, torkad vid 100 °C*

Förvara i väl tillsluten flaska.

5. *Papper med kvicksilver(I)-bromid*

Håll en alkoholhaltig lösning av kvicksilver(I)-bromid 5 % i en rektangulär skål. Sänk ner vitt filterpapper, 80 g/m², klippt i bitar om 15 × 22 cm och dubbelvikt, i lösningen. Låt papperet rinna av och torka på mörk plats upphängt på en icke-metallisk lina. Klipp 1 cm från vikningen och 1 cm från nederkanterna. Klipp papperet i 15 × 15 mm fyrkanter och förvara i en väl tillsluten flaska invirad i svart papper.

6. *Tennkloridlösning*

Behandla 20 g kallt tenngranulat p. a. med 100 ml ren saltsyra, $d = 1,19$. Förvara i närvaro av metalliskt tenn i en lufttät flaska med ventilpropp.

7. *Kaliumjodidlösning*

Kaliumjod 10 g

Vatten ad 100 ml

8. *Salpetersyra p. a. för bestämning av arsenik*

Syra med en densitet av 1,38 vid 20 °C, innehållande 61,5–65,5 % salpetersyra HNO₃. Den fasta återstoden får inte överstiga 0,0001 %. Den får inte innehålla bly som kan spåras med ditison och inte heller mer än 1 ppm kloratjoner, 2 ppm sulfatjoner, 2 ppm ortofosfatjoner eller 100 ppm arsenik.

9. Svavelsyra p. a. för bestämning av arsenik

Syra med en densitet av 1,831 till 1,835 vid 20 °C, innehållande minst 95 % svavelsyra H₂S O₄. Den fasta återstoden får inte överstiga 0,0005 %. Den får inte innehålla mer än 2 ppm tungmetaller, 1 ppm järn, 1 ppm kloratjoner, 1 ppm nitratjoner, 5 ppm ammoniumjoner eller 20 ppb arsenik.

10. Utspädd svavelsyra 20 % (v/v) (36 g H₂S O₄ per 100 ml)

Blandning:

Ren svavelsyra p.a.	200 ml
Destillerat vatten	1 000 ml

11. Platinerad zink Ren zink, arsenikfri, som granulat eller i stänger.

Zinken platineras genom att placeras i en bägare och täckas med 1/20 000 platinakloridlösning. Efter två timmar tvättas zinken i destillerat vatten och den platinerade zinken får rinna av på flera lager läskpapper. Torka och förvara i en torr flaska.

Kontrollera att 5 g sådan zink, som placerats i den nedan beskrivna apparaturen tillsammans med 4,5 ml ren svavelsyra, utspädd med vatten till 40 ml, tillsatt med 2 droppar tennklorid och 5 ml kaliumjodidlösning 10 %, inte efterlämnar någon fläck efter minst två timmar på kvicksilver(I)-bromidpapper. Kontrollera också att 1 g arsenik som används på det sätt som anges nedan efterlämnar en tydlig fläck.

Beskrivning av apparaturen:

Använd en 90–100 ml kolv tillsluten med en glaspropp försedd med ett 90 mm långt glasrör med en innerdiameter av 6 mm. Rörets nedre del är avsmalnande och har ett hål i sidan för att förhindra stötkokning. Den övre kanten har en planslipad yta som är vinkelrät mot rörets längdriktning. Ytterligare ett glasrör med samma innerdiameter och 30 mm långt, som i likhet med det första har en övre kant som är planslipad, kan anslutas till det första glasröret och fästas med två spiralfjädrar eller gummiringar (se bilden).

Metod:

Placera en tuss torr absorberande bomull i utloppsröret vid A och därefter en tuss blyacetatbomull.

Placera en bit kvicksilver(I)-bromidpapper mellan utloppsrörets två delar vid B och sätt ihop rören.

Håll 40 ml svavelsyra, 2 droppar tennkloridlösning och 5 ml kaliumjodidlösning i kolven. Låt stå i 15 minuter. Tillsätt 5 g platinerad zink och tillslut omedelbart kolven med röret som dessförinnan satts ihop.

Låt reaktionen fortsätta tills den är avslutad (åtminstone 2 timmar). Tag i sär apparaturen, lägg ner kvicksilver(I)-bromidpapperet i 10 ml kaliumjodidlösning i en halvtimme och skaka emellanåt. Skölj noggrant och låt torka.

Den gula eller bruna fläcken skall vara osynlig eller blekare än den fläck som erhålls vid ett parallelltest som utförs med 1 ml arseniklösning, 1 g/ml, tillsatt med 4,5 ml ren svavelsyra och utspädd med vatten till 40 ml och därefter tillsatt med 2 droppar tennklorid och 5 ml kaliumjodidlösning 10 %.

4. TUNGMETALLER

Uttryckta som bly, mindre än 20 ppm under följande betingelser:

Lös upp askan efter vägning i 1 ml ren saltsyra och 10 ml destillerat vatten. Värm upp den för att påskynda upplösningen. Späd med destillerat vatten till 20 ml. 1 ml av lösningen innehåller mineralämnena från 0,10 g PVPP.

Häll 10 ml av asklösningen i ett 160 × 16 mm provrör tillsammans med 2 ml ren natriumfluoridlösning 4 %, 0,5 ml ammoniumhydroxid, 3 ml vatten, 0,5 ml ren ättiksyra och 2 ml mättat svavelvätevätska.

Fällning får inte ske. Om brun färg uppstår skall den vara svagare än den färg som uppstår i en referenslösning som bereds på följande sätt:

I ett 160 × 16 mm provrör hålls 2 ml lösning som innehåller 0,01 g bly (Pb) i 1 l (10 mg Pb/l), 15 ml vatten, 0,5 ml natriumfluorid 4 % (w/v), 0,5 ml ren ättiksyra och 2 ml mättat svavelvätevätska. Provröret innehåller 20 g bly.

Obs!

I den här koncentrationen fälls blyulfid endast ut i ättikssur miljö. En fällning kan framkallas med tillsats av endast 0,05 ml saltsyra per 15 ml, men i praktiken är det svårt att framställa en exakt koncentration.

Om 0,5 ml ättiksyra i stället ersätts med 0,5 ml saltsyra sker endast fällning av koppar, kvicksilver osv.

Eventuellt närvarande järn, normalt som järn (III)-föreningar, oxiderar vätesulfid och framkallar en svavelfällning som döljer den kolloidala blyulfidfällningen. Komplexbundet med 0,5 ml natriumfluorid oxiderar järn vätesulfid i långsammare takt.

Denna mängd räcker för att komplexbinda 1 mg järn (III). Öka mängden natriumfluorid om det finns mer järn närvarande.

Produkter som innehåller kalcium skall filtreras efter tillsats av fluorid.

5. TOTALT KVÄVE

Mellan 11 och 12,8 % under följande betingelser:

Apparatur:

A. Apparaturen består av

- 1) En 1 l kolv A i borosilikatglas för uppvärmning, försedd med en trätt med kran för påfyllning. Den kan värmas med gas eller el.
- 2) Ett förlängningsstycke C för uppsamling av den vätska som lämnar absorptionskolven B.
- 3) En 500 ml absorptionskolv B med snedställd hals. Inledningsröret skall nå ner till kolvens nedre del. Avledningsröret är försett med en stänkfångare och utgör den övre delen av absorptionskolven. En trätt försedd med kran leder in den vätska som skall behandlas samt den alkaliska lösningen.
- 4) En 30 till 40 cm lodrät kylare som avslutas med en kula med spetsig fattning.
- 5) Ett 250 ml förlag för uppsamling av destillatet.

B. En 300 ml oval destillationskolv med lång hals för mineraliseringen.

Nödvändiga substanser:

Ren svavelsyra

Mineraliseringskatalysator

Natriumhydroxid 30 % (w/w)

Ren borsyralösning 40 % (w/v)

0,1 N saltsyralösning

En blandad indikator bestående av bromkresolgrönt och metylrött.

Kolven som används för uppvärmning skall fyllas med vatten som gjorts svagt surt med 0,1 % svavelsyra. Före varje analys skall vätskan kokas med avluftningsventilen P öppen för att avlägsna CO₂.

Metod

Väg noggrant upp ca 0,20 g PVPP och överför till destillationskolven. Tillsätt 2 g katalysator och 15 ml ren svavelsyra.

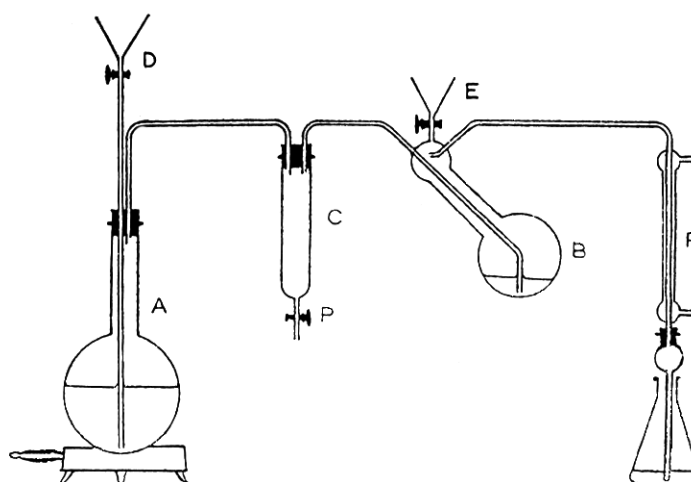
Värm över öppen låga och håll kolvens hals lutande tills lösningen är färglös och kolvens sidor är fria från inskade ämnen.

Späd med 50 ml vatten efter nedkylning och fortsätt sedan nedkylningen. För över vätskan till absorptionskolven B med hjälp av hjulret E. Tillsätt därefter 40–50 ml natriumhydroxid 30 % för att framkalla en basisk reaktion och vattenångdestillera den ammoniak som bildas genom att samla upp destillatet i 5 ml borsyralösning som dessförinnan hållits i förslaget tillsammans med 10 ml vatten, med rörets kulformiga avslutning nedsänkt i vätskan. Tillsätt 1 eller 2 droppar blandad indikator och samla upp 70–100 ml destillat.

Titra destillatet med 0,1 N saltsyralösning tills indikatorn slår om till rosa-violett.

1 ml 0,1 N saltsyralösning motsvarar 1,4 mg kväve.

Apparatur för vattenångdestillation av ammoniak (enligt Parnas och Wagner)

Kranarna P och E kan ersättas med en plastförbindelse med Mohrklämma.

6. LÖSLIGHET I VATTENHALTIG MILJÖ

Mindre än 0,5 % under följande betingelser:

Placera 10 g PVPP i en 200 ml kolv som innehåller 100 ml destillerat vatten. Skaka om och låt stå i 24 timmar. Filtrera på ett ytfiler med en porvidd av 2,5 och därefter på ett ytfiler med en porvidd på 0,8. Den rest som återstår när filtratet indunstats till torrhet över vattenbad skall väga mindre än 50 mg.

7. LÖSLIGHET I SUR ALKOHOLHALTIG MILJÖ

Mindre än 1 % under följande betingelser:

Placera 1 g PVPP i en kolv som innehåller 500 ml av följande blandning:

Ättiksyra	3 g
Etanol	10 ml
Vatten	100 ml

Låt stå i 24 timmar. Filtrera på ett ytfiler med en porvidd på 2,5 och därefter på ett ytfiler med en porvidd på 0,8. Koncentrera filtratet över vattenbad. Avsluta indunstningen över vattenbad i en tarerad kvartsdegel, 70 mm i diameter. Den torra rest som återstår efter indunstningen skall väga mindre än 10 mg, med hänsyn tagen till eventuell rest från indunstningen av ättiksyraetanolblandningen på 500 ml.

8. EFFEKTIVITETEN HOS PVPP I FÖRHÅLLANDE TILL ADSORPTION AV FENOLFÖRENINGAR

Den aktivitetsnivå som konstateras under följande betingelser skall vara minst 30 %.

A. **Reagenser**

- 0,1 N natriumhydroxidlösning.
- 0,1 N salicylsyralösning.

(13,81 g salicylsyra löses i 500 ml metanol och späds till 1 l vatten.)

B. **Metod**

- Väg 2–3 g PVPP i en 250 ml E-kolv och notera vikten, W, med en noggrannhet av 0,001 g.
- Beräkna provets torrsubstans och notera innehållet i procent, P, med en noggrannhet av 1 decimal.
- Tillsätt 0,1 N salicylsyralösning enligt följande formel:
$$43 \times W \times P = \text{ml som skall tillsättas.}$$
- Tillslut kolven och skaka om under fem minuter.
- Häll blandningen vid 25° C i en büchnertratt med filter, ansluten till en 250 ml kolv. Vänta tills den tömts och det finns tillräckligt med filtrat för att ta ut ett 50 ml prov (filtratet måste vara klart).
- Pipettera 50 ml av filtratet i en 250 ml E-kolv.
- Bestäm neutralisationspunkten med fenoltalein och 0,1 N natriumhydroxidlösning och notera volymen V_s .
- Titra på samma sätt 50 ml salicylsyra som referenslösning och notera volymen V_b .

C. **Beräkning**

$$\text{Aktivitet i \%} = \frac{V_b - V_s}{V_b} \times 100$$

Obs!

Alla gränsvärden i punkterna 2–8 avser torrsubstans.

9. FRI N-VINYLPYRROLIDON — HÖGST 0,1 %

Metod

Slamma upp 4,0 g av provet i 30 ml vatten, rör om under 15 minuter, överför till en 250 ml E-kolv genom att hålla provet genom ett glasfilter med en porvidd av 9–15 μ m (= typ G4). Tvätta återstoden med 100 ml vatten, tillsätt 500 mg natriumacetat till filtraten och titrera med 0,1 N jod tills jodfärgen står kvar. Tillsätt ytterligare 3,0 ml 0,1 N jod, låt stå i 10 minuter och titrera överflödigt jod med 0,1 N natriumtiosulfat, tillsatt med 3 ml löslig stärkelse innan blandningen börjar skifta färg. Utför ett blankprov. Det åtgår endast 0,72 ml jod, vilket motsvarar högst 0,1 % vinylpyrrolidon.

10. FRI N,N-DIVINYLMIDAZOL — HÖGST 2 MG/KG

Princip

Bestämning med hjälp av gaskromatografi på kapillärkolonn av fri N,N-divinylimidazolidin extraherat från olöslig PVPP med ett lösningsmedel (acetone).

Internstandard

Lös upp 100 mg heptansyranitril (önantsyranitril), vägt med en noggrannhet av 0,1 mg, i 500 ml acetone.

Beredning av provet

Väg ca 2–2,5 g polymer med en noggrannhet av 0,2 mg i en 50 ml E-kolv. Tillsätt 5 ml internstandard med pipett och därefter ca 20 ml acetone. Skaka blandningen under fyra timmar eller låt den stabilisera sig i minst 15 timmar. Analysera lösningen ovanpå fällningen med hjälp av gaskromatografi.

Kalibreringslösning

Väg ca 25 mg N,N-divinylimidazolidin med en noggrannhet av 0,2 mg i en kolv och fyll med acetone till 100 ml. Överför 2 ml av lösningen med pipett till en annan 50 ml kalibreringskolv och fyll med acetone till 50 ml. Överför 2 ml av denna lösning till en annan kolv, tillsätt 5 ml internstandard (se ovan) och fyll med acetone till 25 ml.

Betingelser för gaskromatografi

— Kolonn:	"DB-Wax" (smält kvarts) kapillär (tvärbundet Carbowax — 20 M), längd 30 m, innerdiameter 0,25 mm, skiktjocklek 0,5 μ m.
— Programmerad temperaturskala:	140 °C till 240 °C, 4 °C per minut.
— Injektor:	Splitinjektor, 220 °C.
Splitutflöde 30 ml/mn
— Detektor:	Termoelektronisk detektor (optimerad enligt tillverkarens instruktioner), 250 °C
— Bärargas:	Helium, 1 bar (övertryck).
— Insprutad mängd:	1 μ l av lösningen ovanför provlösningens fällning eller av kalibreringslösningen.

Metod:

Tillförlitlig bestämning av kalibreringsfaktorn för specifika analysförhållanden med hjälp av upprepade insprutningar av kalibreringslösning. Analysera provet. Innehållet av N,N'-divinylimidazolidin i olöslig PVPP får inte överstiga 0,1 %.

Beräkning av kalibreringsfaktorn:

$$f = \frac{W_D \cdot A_{St}}{W_{St} \cdot A_D}$$

W_D = använd mängd N,N'-divinylimidazolidin (mg)

W_{St} = mängd internstandard (mg)

A_{St} = topparea för internstandard

A_D = topparea för N,N'-divinylimidazolidin.

Beräkning av innehållet av N,N'-divinylimidazolidin

$$C_D = \frac{1\,000 \cdot f \cdot A_D \cdot W_{St}}{A_{St} \cdot W_S} \text{ (mg/kg)}$$

C_D = koncentration av N,N'-divinylimidazolidin (mg/kg)

f = kalibreringsfaktor

A_D = topparea för N,N'-divinylimidazolidin

W_{St} = mängd internstandard som tillsatts provet (mg)

A_{St} = topparea för internstandard

W_S = använd provmängd (g).

BILAGA VI

Bestämmelser för kalciumtartrat

(artikel 7 i den här förordningen)

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Kalciumtartrat får tillsättas i vin som adjuvant för att främja utfällning av vinsten och bidra till stabilisering av vinsten i vinet genom att den slutliga koncentrationen av kaliumvätertrater och kalciumtartrat sänks.

BESTÄMMELSER

- Den högsta tillåtna dosen anges i bilaga IV till den här förordningen.
 - När kalciumtartrat tillsätts skall vinet skakas om och kylas av. Därefter skall de kristaller som bildats separeras genom fysikaliska metoder.
-

BILAGA VII

Bestämmelser för betaglukanas*(artikel 10 i den här förordningen)*

1. Internationell klassificering för betaglukanaser: E.C. 3-2-1-58.
2. Betaglukanhydrolas (nedbrytning av glukos från *Botrytis cinerea*).
3. Ursprung: *Trichoderma harzianum*.
4. Tillämpningsområde: nedbrytning av betaglukaner i viner, i synnerhet viner gjorda på *Botrytis*-angripna druvor.
5. Högsta dosering: 3 gram enzympreparat innehållande 25 % uppslammat organiskt material (TOS) per hektoliter
6. Kemisk och mikrobiologisk renhet:

Förlust vid torkning	Mindre än 10 %
Tungmetaller	Mindre än 30 ppm
Pb	Mindre än 10 ppm
As	Mindre än 3 ppm
Koliformer totalt	Inga
<i>Escherichia coli</i>	Inga i ett prov på 25 g
<i>Salmonella</i> spp	Inga i ett prov på 25 g
Aeroba bakterier totalt	Mindre än 5×10^4 bakterier/g

BILAGA VIII

Mjölksyrabakterier

(artikel 11 i den här förordningen)

SPECIFIKATIONER

Mjölksyrabakterier, vars användning regleras i bilaga IV.1 q och IV.3 z till förordning (EG) nr 1493/1999, skall tillhöra släktena *Leuconostoc*, *Lactobacillus* och/eller *Pedococcus*. De skall ha förmågan att omvandla äppelsyra i druvmust eller vin till mjölksyra utan att smaken påverkas. De skall ha hållits åtskilda från druvor, druvmust, vin eller produkter som framställts av druvor. Namnet på släktet och arten samt uppgift om stammen skall framgå av etiketten, tillsammans med uppgift om ursprung och stamodlaren.

Särskilt tillstånd krävs för att få utföra gentekniska experiment med mjölksyrabakterier.

TILLSTÅND

De skall användas i flytande eller fryst tillstånd eller som frystorkat pulver, i renkultur eller blandkultur.

IMMOBILISERADE BAKTERIER

Substratet för framställning av immobiliserade mjölksyrabakterier skall vara inert och tillåtet för användning vid vinframställning.

KONTROLLFORMER

Kemisk kontroll:

Samma krav för de undersökta ämnena som för andra enologiska preparat, särskilt vad gäller tungmetaller.

Mikrobiologisk kontroll:

- Halten av förökningsdugliga mjölksyrabakterier skall vara minst $10^8/g$ eller $10^7/ml$.
- Halten av mjölksyrabakterier av en annan art än de angivna stammarna skall vara lägre än 0,01 % av den totala mängden förökningsdugliga mjölksyrabakterier.
- Halten av aeroba bakterier skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.
- Det totala jästinnehållet skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.
- Mögelinnehållet skall vara lägre än 10^3 per gram pulver eller per ml.

TILLSATSER

Tillsatser som används vid beredning av mjölksyrabakteriekulturer eller vid reaktivering av mjölksyrabakterier skall vara substanser som är tillåtna för användning i livsmedel och skall uppges på etiketten.

FRAMSTÄLLNINGSDATUM

Tillverkaren skall uppge datum då varan lämnade fabriken.

ANVÄNDNING

Tillverkaren skall lämna en bruksanvisning eller ange reaktiveringsmetod.

KONSERVERING

Förvaringssättet skall framgå tydligt av etiketten.

ANALYSMETODER

- Mjölksyrabakterier: substrat A(1), B(2) eller C(3) med den användningsmetod för stammen som angivits av tillverkaren.
- Aeroba bakterier: Bacto-Agar-substrat.
- Jäst: Malt-Wickerham-substrat.
- Mögel: Malt-Wickerham eller Czapeck-substrat.

Substrat A

Jästextrakt	5 g
Köttextrakt	10 g
Tryptisk pepton	15 g
Natriumacetat	5 g
Ammoniumcitrat	2 g
Tween 80	1 g
Mangansulfat	0,050 g
Magnesiumsulfat	0,200 g
Glukos	20 g
Vatten	1 000 ml
pH	5,4

Substrat B

Tomatsaft	250 ml
Jästextrakt Difco	5 g
Pepton	5 g
L-äppelsyra	3 g
Tween 80	
Mangansulfat	0,050 g
Magnesiumsulfat	0,200 g
Vatten	1 000 ml
pH	4,8

Substrat C

Glukos	5 g
Trypton Difco	2 g
Pepton Difco	5 g
Leverextrakt	1 g
Tween 80	0,05 g
Tomatsaft, utspädd 4,2 ggr filtrerad på Whatman nr I	1 000 ml
pH	5,5

BILAGA IX

Bestämning av jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen

(artikel 12 i den här förordningen)

1. ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Bestämning av jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen.

2. DEFINITION

Jonbytesthartsers förluster av organiska ämnen: förlusten av organiska ämnen bestäms med hjälp av den metod som beskrivs nedan.

3. PRINCIP

Extraktionsvätskor får passera genom en kolonn som packats med hartser, och mängden extraherat organiskt material bestäms gravimetriskt.

4. REAGENS

Alla reagens skall vara av analytisk kvalitet.

Extraktionsvätskor:

4.1. Destillerat vatten eller avjoniserat vatten av motsvarande renhetsgrad.

4.2. Etanol, 15 % v/v. Bereds genom att 15 volymdelar absolut etanol blandas med 85 volymdelar vatten (4.1).

4.3. Ättiksyra, 5 % m/m. Bereds genom att 5 viktdelar isättika blandas med 95 viktdelar vatten (4.1).

5. UTRUSTNING

5.1. Kromatografiska jonbyteskolonner.

5.2. Mätglas, 2 l.

5.3. Indunstningsskålar som tål uppvärmning till 850 °C i muffelugn.

5.4. Torkskåp, termostatstyrt till 105 ± 2 °C.

5.5. Muffelugn, termostatstyrd till 850 ± 25 °C.

5.6. Analysvåg med en noggrannhet av 0,1 mg.

5.7. Indunstningsapparat, värmeplatta eller indunstningsapparat med infrarött ljus.

6. UTFÖRANDE

6.1. Den jonbytestharts som analysen gäller tvättas och behandlas i enlighet med tillverkarens anvisningar om hur den skall förberedas för användning med livsmedel. Därefter hålls 50 ml av hartsen i var och en av tre kromatografiska jonbyteskolonner (5.1).

- 6.2. Om hartsen är av anjonisk typ får de tre extraktionsvätskorna (4.1, 4.2 och 4.3) passera genom var sin packade kolonn (6.1) med en strömningshastighet av 350-450 ml/h. Den första literen eluat från alla tre kolonnerna kasseras och de följande två litrarna samlas upp i mätglas (5.2). Beträffande katjonhartser, låt endast de två vätskorna 4.1 och 4.2 passera genom de hartspackade kolonnerna.
- 6.3. De tre eluaten indunstas över en värmeplatta eller en indunstningsapparat med infrarött ljus (5.7) i var sin indunstningsskål (5.3) som rengjorts och vägts i förväg (m0). Sätt in skålarna i torkskåpet (5.4) och låt torka till konstant vikt (m1).
- 6.4. När den konstanta vikten (6.3) har noterats, läggs indunstningsskålen i muffelugnen (5.5), där innehållet inaskas till konstant vikt (m2).
- 6.5. Beräkna mängden extraherat organiskt material (7.1). Om halten överstiger 1 mg/l görs ett blindprov på reagenser, och mängden extraherat organiskt material beräknas på nytt.

Blindprovet utförs genom att punkterna 6.3 och 6.4 upprepas, men med användning av två liter extraktionsvätska för att erhålla vikterna m3 och m4 i punkt 6.3 respektive 6.4.

7. BERÄKNING AV RESULTAT

7.1. Formler och beräkning av resultat

Mängden organiska ämnen i mg/l som extraherats ur från jonbytesthartserna erhålls genom formeln

$$500 (m1 - m2)$$

där m1 och m2 anges i gram.

Den korrigerade mängden organiska ämnen i mg/l som extraherats ur jonbytesthartserna erhålls genom formeln

$$500 (m1 - m2 - m3 + m4)$$

där m1, m2, m3 och m4 anges i gram.

- 7.2. Skillnaden mellan resultaten från två parallella bestämningar som utförs på samma hartsprov får inte överstiga 0,2 mg/l.

BILAGA X

Bestämmelser för behandling genom elektrodialys

(artikel 15 i den här förordningen)

Denna behandling syftar till att säkerställa vinets stabilitet med avseende på förhållandet mellan vinsyra och dess salter, kaliumväte-tartrat och kalciumtartrat (och andra kalciumsalter), genom selektiv extraktion av de överskottsjoner som finns i vinet under inverkan av ett elektriskt fält, dels med membran som endast är permeabla för anjoner, dels med membran som endast är permeabla för katjoner.

1. TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER FÖR MEMBRANEN

- 1.1. Membranen placeras växelvis i ett "filter-presssystem" eller annat ändamålsenligt system som avgränsar avdelningarna för behandling (vin) och koncentration (spillvatten).
- 1.2. De membran som är permeabla för katjoner skall vara anpassade till extraktion av enbart katjoner, särskilt K^+ och Ca^{2+} .
- 1.3. De membran som är permeabla för anjoner skall vara anpassade till extraktion av enbart anjoner, särskilt tartratjoner.
- 1.4. Membranen bör inte ge alltför stora förändringar av vinets fysikalisk-kemiska egenskaper och sammansättning eller dess organoleptiska karaktär. De skall uppfylla följande villkor:
 - De skall vara tillverkade enligt god tillverkningssed och av ämnen som är tillåtna i tillverkningen av plastmaterial avsedda att komma i kontakt med de livsmedel som förtecknas i bilaga II till kommissionens direktiv 90/128/EEG av den 23 februari 1990 ⁽¹⁾.
 - Den som använder utrustningen för elektrodialys skall kunna visa att de membran som används har de egenskaper som tidigare beskrivits och att byte av membran utförs av specialutbildad personal.
 - Membranen får inte avge några farliga ämnen i mängder som medför fara för människors hälsa eller som skämmer livsmedlens smak eller doft, och de skall motsvara de kriterier som fastställs i direktiv 90/128/EEG.
 - Vid användningen av membran bör beståndsdelarna i dessa inte påverka vinets beståndsdelar eller omvänt, på så sätt att det i den behandlade produkten kan bildas nya ämnen som skulle kunna ha toxiska effekter.

Stabiliteten hos nya elektrodialysmembran skall fastställas med hjälp av en provlösning med liknande fysikalisk-kemiska egenskaper som vinet för att det ska gå att studera om vissa ämnen eventuellt avges från membranen.

Följande bestämningsmetod rekommenderas:

Provlösningen skall baseras på en vatten-alkohollösning som är buffrad till samma pH och konduktivitet som vinet. Den skall ha följande sammansättning:

- absolut etanol: 11 liter
- kaliumväte-tartrat: 380 gram
- kalciumtartrat: 60 gram
- koncentrerad svavelsyra: 5 ml
- destillerat vatten av högsta kvalitet: 100 liter

⁽¹⁾ EGT L 75, 21.3.1990, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/91/EG (EGT L 310, 4.12.1999, s. 41).

Denna lösning används för att testa överföringen i en sluten krets i ett membransystem för elektrodialys under spänning (1 volt/cell) med 50 liter/m² för anjonmembran och katjonmembran till dess att lösningen har avmineraliserats till 50 %. Som startlösning används en kaliumkloridlösning med koncentrationen 5 g/l. De beståndsdelar som överförs bestäms i såväl provlösningen som dialysatet.

De organiska molekyler som ingår i membranets sammansättning och som kan överföras till den behandlade lösningen analyseras kvantitativt. En särskild kvantitativ analys för var och en av beståndsdelarna skall göras av ett godkänt laboratorium. Halten i provlösningen skall vara lägre än totalhalten för samtliga beståndsdelar, dvs. 50 mikrogram/l.

Generellt kan sägas att de allmänna reglerna för kontroll av material som kommer i kontakt med livsmedel skall tillämpas för dessa membran.

2. BESTÄMMELSER FÖR ANVÄNDNINGEN AV MEMBRANEN

Det membranpar som används vid behandling för stabilisering av vinsyra genom elektrodialys skall uppfylla följande villkor:

- Minskningen av vinets pH skall inte vara större än 0,3 pH-enheter.
- Minskningen av halten av flyktiga syror skall vara mindre än 0,12 g/l uttryckt i ättiksyra (2 milliekvivalenter).
- Behandling genom elektrodialys skall inte påverka de beståndsdelar i vinet som inte är joner, särskilt polyfenoler och polysackarider.
- Diffussionen av små molekyler som etanol skall begränsas och bör inte medföra en minskning av alkoholhalten på mer än 0,1 volymprocent.
- Förvaring och rengöring av membran skall göras enligt godkända metoder med ämnen som får användas vid beredning av livsmedel.
- Membranen skall märkas för att det skall vara möjligt att bibehålla ordningen i membransystemet.
- Den utrustning som används skall ha ett styrsystem som innebär att instabiliteten hos varje vin beaktas, så att enbart överskottet av kaliumvätartrat och olika kalciumsalter elimineras.
- Behandlingen skall genomföras under överinseende av en godkänd enolog eller kvalificerad tekniker.

Denna behandling skall anges i det register som avses i artikel 70.2 i förordning (EG) nr 1493/1999.

BILAGA XI

Bestämmelser för ureas

(artikel 17 i den här förordningen)

1. Internationell kod för ureas: EG-nr: 3-5-1-5, CAS-nr: 9002-13-5.
2. Aktivitet: ureas (verksamt i sur miljö), bryter ned urinämne till ammoniak och koldioxid. Den angivna aktiviteten ligger på minst 5 enheter/mg, där 1 enhet definieras som den mängd enzym som frigör 1 mikromol NH₃ per minut vid 37 °C och en koncentration av urinämne på 5 g/l (pH 4).
3. Ursprung: *Lactobacillus fermentum*
4. Tillämpningsområde: nedbrytning av urinämne i sådant vin som skall lagras under lång tid, när den ursprungliga koncentrationen urinämne är högre än 1 mg/l.
5. Högsta tillåtna dosering: 75 mg enzympreparat per liter behandlat vin, dock högst 375 enheter ureas per liter vin. I slutet av behandlingen skall all resterande enzymaktivitet avlägsnas genom att vinet filtreras (porernas diameter skall vara mindre än 1 mikrometer).
6. Kemisk och mikrobiologisk renhet:

Förlust vid torkning	Mindre än 10 %
Tungmetaller	Mindre än 30 ppm
Pb	Mindre än 10 ppm
As	Mindre än 2 ppm
Koliformer totalt	Inga
<i>Salmonella</i> spp	Inga i ett prov på 25 g
Aeroba bakterier totalt	Mindre än 5 × 10 ⁴ bakterier/gram

Ureas som får användas vid behandling av vin skall produceras under likvärdiga villkor som sådant ureas som behandlas i yttrandet från Vetenskapliga livsmedelskommittén av den 10 december 1998.

BILAGA XII

Undantag beträffande halten av svaveldioxid

(artikel 19 i den här förordningen)

Som komplement till bilaga V punkt A till förordning (EG) nr 1493/1999 skall följande gränsvärden gälla för svaveldioxidhalten i viner som har en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 5 g/l:

- a) 300 mg/l för
- vita kvalitetsviner fso med den kontrollerade ursprungsbeteckningen Gaillac,
 - kvalitetsviner fso med ursprungsbeteckningarna Alto Adige och Trentino som bär beteckningen "passito" och/eller "vendemmia tardiva",
 - kvalitetsvinerna fso Moscato di Pantelleria naturale och Moscato di Pantelleria,
 - bordsvin med följande geografiska beteckningar, om den totala alkoholhalten i volymprocent överstiger 15 % och restsockerhalten överstiger 45 g/l:
 - Vin de pays de Franche-Comté,
 - Vin de pays des coteaux de l'Auxois,
 - Vin de pays de Saône-et-Loire,
 - Vin de pays des coteaux de l'Ardèche,
 - Vin de pays des collines rhodaniennes,
 - Vin de pays du comté Tolosan,
 - Vin de pays des côtes de Gascogne,
 - Vin de pays du Gers,
 - Vin de pays du Lot,
 - Vin de pays des côtes Tarn,
 - Vin de pays de la Corrèze,
 - Vin de pays de l'Île de Beauté,
 - Vin de pays d'Oc
 - Vin de pays des côtes de Thau,
 - Vin de pays des coteaux de Murviel;
- b) 400 mg/l för
- vita kvalitetsviner fso med följande kontrollerade ursprungsbeteckningar: Anjou-Coteaux de la Loire, Coteaux du Layon följt av namnet på ursprungskommunen, Coteaux du Layon följt av namnet Chaume, Coteaux de Saumur, Pacherenc du Vic Bilh, Alsace och Alsace grand cru följt av benämningen "vendanges tardives" eller "sélection de grains nobles",
 - söta viner framställda av övermogna druvor, samt söta viner framställda av lätt torkade druvor med ursprung i Grekland, med en restsockerhalt uttryckt i inverterat socker på lägst 45 g/l, och med följande ursprungsbeteckningar: Samos (Σάμος), Rhodos (Ρόδος), Patras (Πατρα), Rio Patron (Ρίο Πατρών), Céphalonie (Κεφαλονία), Limnos (Λήμνος), Sitia (Σητεία), Santorin (Σαντορίνη), Néméa (Νεμέα), Daphnès (Δαφνές);

BILAGA XIII

Halt av flyktiga syror

Genom undantag från bilaga V punkt B 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs härmed den högsta halten av flyktiga syror

a) *för tyska viner*

till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Eiswein" eller "Beerenauslese";

till 35 milliekvivalenter/l vad gäller kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Troockenbeerenauslese";

b) *för franska viner*

till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetsvinerna fso

- Barsac,
- Cadillac,
- Cérons,
- Loupiac,
- Monbazillac,
- Sainte-Croix-du-Mont,
- Sauternes,
- Anjou Coteaux de la Loire,
- Bonnezeaux,
- Coteaux de l'Aubance,
- Coteaux du Layon,
- Coteaux du Layon, följt av namnet på ursprungskommunen,
- Coteaux du Layon, följt av namnet "Chaume",
- Quarts-de-Chaume,
- Coteaux de Saumur,
- Jurançon,
- Pacherenc du Vic-Bilh,
- Alsace och Alsace grand cru, som presenteras med benämningen "vendanges tardives" eller "sélection de grains nobles",
- Arbois, följt av benämningen "vin de paille"
- Côtes du Jura, följt av benämningen "vin de paille",
- L'Etoile, följt av benämningen "vin de paille",
- Hermitage, följt av benämningen "vin de paille";

för bordsvin med följande geografiska beteckningar, om den totala alkoholhalten i volymprocent överstiger 15 % och restsockerhalten överstiger 45 g/l:

- Vin de pays de Franche-Comté,
- Vin de pays des coteaux de l'Auxois,

- Vin de pays de Saône-et-Loire,
- Vin de pays des coteaux de l'Ardèche,
- Vin de pays des collines rhodaniennes,
- Vin de pays du comté Tolosan,
- Vin de pays des côtes de Gascogne,
- Vin de pays du Gers,
- Vin de pays du Lot,
- Vin de pays des côtes Tarn,
- Vin de pays de la Corrèze,
- Vin de pays de l'Île de Beauté,
- Vin de pays d'Oc,
- Vin de pays des côtes de Thau,
- Vin de pays des coteaux de Murviel;

för följande kvalitetslikörviner fso som presenteras med benämningen "vin doux naturel":

- Banyuls,
 - Banyuls rancio,
 - Banyuls grand cru,
 - Banyuls grand cru rancio,
 - Frontignan,
 - Grand Roussillon,
 - Grand Roussillon rancio,
 - Maury,
 - Maury rancio,
 - Muscat de Beaumes-de-Venise,
 - Muscat de Frontignan,
 - Muscat de Lunel,
 - Muscat de Mireval,
 - Muscat de Saint-Jean-de-Minervois,
 - Rasteau,
 - Rasteau rancio,
 - Rivesaltes,
 - Rivesaltes rancio,
 - Vin de Frontignan;
- c) *för italienska viner*
- till 25 milliekvivalenter/l för
- kvalitetslikörvinerna fso "Marsala",
 - kvalitetsvinerna fso Moscato di Pantelleria naturale, Moscato di Pantelleria och Malvasia delle Lipari,

- de kvalitetsviner fso och kvalitetslikörviner fso som uppfyller villkoren för benämningen "vin santo", "passito", "liquoroso" eller "vendemmia tardiva", och
 - bordsvin med geografisk beteckning som uppfyller villkoren för benämningen "vin santo", "passito", "liquoroso" eller "vendemmia tardiva",
 - bordsviner framställda av druvsorten "Vernaccia di Oristano B" som skördats på Sardinien och som uppfyller kraven för beteckningen "Vernaccia di Sardegna";
- d) *för österrikiska viner*
- till 30 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Beerenauslese" eller "Eiswein",
 - till 40 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven för beteckningen "Ausbruch", "Trockenbeerenauslese" eller "Strohwein";
- e) *för viner med ursprung i Förenade kungariket*
- till 25 milliekvivalenter/l för kvalitetsviner fso som presenteras och betecknas med "botrytis" eller motsvarande, "noble late harvested", "special late harvested" eller "noble harvest", och som uppfyller kraven för dessa beteckningar.
- f) *för viner med ursprung i Spanien*
- till 25 milliéquivalents/l för kvalitetsviner fso som uppfyller kraven beteckningen "vendimia tardía".
-

BILAGA XIV

Berikning när väderleken har varit exceptionellt ogynnsam*(artikel 23 i den här förordningen)*

(p.m.)

—

BILAGA XV

Fall där tillsättning av syra och berikning av en och samma produkt får utföras*(artikel 27 i den här förordningen)*

(p.m.)

—

BILAGA XVI

Datum före vilka berikning, tillsats av syra och avsyrning får utföras på grund av exceptionellt ogynnsam väderlek*(artikel 29 i den här förordningen)*

(p.m.)

—

BILAGA XVII

Egenskaper hos destillat av vin eller av torkade druvor som får tillsättas i likörviner och i vissa kvalitetslikörviner fso*(artikel 37 i den här förordningen)*

1. Organoleptiska egenskaper	Ingen märkbar smak av främmande ämnen
2. Alkoholhalt lägst högst	52 % vol 86 % vol
3. Total kvantitet av andra flyktiga ämnen än etylalkohol och metylalkohol	Lägst 125 g/hl absolut alkohol (100 % vol)
4. Högsta tillåtna halt av metylalkohol	200 g/hl absolut alkohol (100 % vol)

BILAGA XVIII

Förteckning över kvalitetslikörviner fso som framställs enligt särskilda regler**A. FÖRTECKNING ÖVER KVALITETSLIKÖRVINER FSO VARS FRAMSTÄLLNING INNEBÄR ANVÄNDNING AV DRUVMUST ELLER EN BLANDNING AV DRUVMUST OCH VIN***(artikel 38.1 i den här förordningen)***GREKLAND**

Σάμος (Samos), Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Patras), Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Patras), Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie), Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodos), Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos), Σητεία (Sitia), Νεμέα (Nemée), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie), Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Alicante	Moscatel de Alicante Vino dulce
Cariñena	Vino dulce
Jerez-Xérès-Sherry	Pedro Ximénez Moscatel
Montilla-Moriles	Pedro Ximénez
Priorato	Vino dulce
Tarragona	Vino dulce
Valencia	Moscatel de Valencia Vino dulce

ITALIEN

Cannonau di Sardegna, Girò di Cagliari, Malvasia di Bosa, Malvasia di Cagliari, Marsala, Monica di Cagliari, Moscato di Cagliari, Moscato di Sorso-Sennori, Moscato di Trani, Nasco di Cagliari, Oltrepò Pavese Moscato, San Martino della Battaglia, Trentino, Vesuvio Lacrima Christi.

B. FÖRTECKNING ÖVER KVALITETSLIKÖRVINER FSO VARS FRAMSTÄLLNING INNEBÄR TILLSATS AV SÅDANA PRODUKTER SOM AVSES I BILAGA V PUNKT J 2 B TILL FÖRORDNING (EG) NR 1493/1999*(Artikel 38.2 i den här förordningen)*

- Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av en spritprodukt som härrör från destillation av vin eller torkade druvor, med en alkoholhalt på lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent**

(Bilaga V punkt J 2 b ii första strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Σάμος (Samos), Μοσχάτος Πατρών (Muscat de Patras), Μοσχάτος Ρίου Πατρών (Muscat Rion de Patras), Μοσχάτος Κεφαλληνίας (Muscat de Céphalonie), Μοσχάτος Ρόδου (Muscat de Rhodos), Μοσχάτος Λήμνου (Muscat de Lemnos), Σητεία (Sitia), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie).

SPANIEN

Condado de Huelva, Jerez-Xérès-sherry, Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda, Málaga, Montilla-Moriles, Rueda.

2. **Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av eau-de-vie som härrör från destillation av vin eller druvrester, med en alkoholhalt på lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent**

(Bilaga V punkt J 2 b ii andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie), Σητεία (Sitia), Σαντορίνη (Santorini), Δαφνές (Dafnes), Νεμέα (Nemée).

FRANKRIKE

Pineau de Charentes eller Pineau Charentais, Floc de Gascogne, Macvin du Jura.

3. **Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av eau-de-vie som härrör från destillation av torkade druvor, med en alkoholhalt på lägst 52 % volymprocent och högst 94,5 % volymprocent**

(bilaga V J 2 b) ii) tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

GREKLAND

Μαυροδάφνη Πατρών (Mavrodafne de Patras), Μαυροδάφνη Κεφαλληνίας (Mavrodafne de Céphalonie).

4. **Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor**

(bilaga V punkt J 2 b iii första strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Jerez-Xérès-Sherry	Vino generoso de licor
Malaga	Vinos dulces
Montilla-Moriles	Vino generoso de licor

ITALIEN

Aleatico di Gradoli, Giro di Cagliari, Malvasia delle Lipari, Malvasia di Cagliari, Moscato Passito di Pantelleria.

5. **Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av koncentrerad druvmust framställd genom direkt uppvärmning, men som i övrigt svarar mot definitionen för koncentrerad druvmust**

(bilaga V punkt J 2 b iii andra strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Alicante	
Condado de Huelva	Vino generoso de licor
Jerez-Xérès-Sherry	Vino generoso de licor
Malaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino generoso de licor
Navarra	Moscatel

ITALIEN

Marsala

6. **Förteckning över kvalitetslikörviner fso vars framställning innebär tillsättning av koncentrerad druvmust**

(Bilaga V punkt J 2 b iii tredje strecksatsen till förordning (EG) nr 1493/1999)

SPANIEN

Kvalitetslikörvin fso	Produktens beteckning enligt gemenskapens eller medlemsstatens lagstiftning
Malaga	Vino dulce
Montilla-Moriles	Vino dulce
Tarragona	Vino dulce

ITALIEN

Oltrepó Pavese Moscato, Marsala, Moscato di Trani.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1623/2000**av den 25 juli 2000****om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, särskilt artiklarna 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 och 80 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs allmänna regler för marknadsmekanismerna inom vinsektorn. I övrigt hänvisas till de tillämpningsföreskrifter som kommissionen skall anta.
- (2) Hittills har tillämpningsföreskrifterna på det här området varit utspridda på ett stort antal förordningar. Det är av intresse för såväl de ekonomiska aktörerna i gemenskapen som för de myndigheter som skall tillämpa gemenskapens regelverk att samtliga bestämmelser samlas i en enda förordning.
- (3) I en sådan förordning bör de nuvarande reglerna ingå, samtidigt som de anpassas till de nya krav som ställs i förordning (EG) nr 1493/1999. För att gemenskapens lagstiftning på området skall bli heltäckande är det emellertid lämpligt att införa vissa ändringar så att reglerna blir mer enhetliga och enklare. För att uppnå större rättssäkerhet i tillämpningen bör vissa brister som fortfarande finns avhjälpas och vissa regler preciseras.
- (4) I artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 införs ett stöd för användning av druvmust och koncentrerad druvmust från druvor som skördats inom gemenskapen för framställning av druvsaft eller andra druvsaftbaserade livsmedel.
- (5) Det är lämpligt att specificera vad som avses med andra livsmedelsprodukter.
- (6) Det ekonomiska syftet med stödsystemet är att i framställningen av druvsaft, eller av druvsaftbaserade livsmedel, främja användning av råvaror från gemenskapens

vinsektor i stället för av importerade råvaror. Stödet bör därför beviljas dem som använder råvarorna, dvs. bearbetningsföretagen.

- (7) Stöd bör endast beviljas för råvaror med de kvalitetsegenskaper som krävs för bearbetning till druvsaft. Därför måste de druvor och den druvmust som skall anmälas ha en densitet vid 20 °C på mellan 1,055 och 1,100 gram/cm³.
- (8) Tillämpningen av detta stödsystem förutsätter ett administrativt system för kontroll av såväl ursprunget som användningen för de produkter som kan omfattas av stödet.
- (9) För att stödsystemet och kontrollerna skall kunna fungera väl bör de berörda bearbetningsföretagen lämna in ett skriftligt meddelande med de uppgifter som är nödvändiga för att processerna skall kunna kontrolleras.
- (10) För att undvika en alltför betungande administration för såväl bearbetningsföretagen som för myndigheterna behöver emellertid inte denna skriftliga och i förväg inlämnade anmälan vara obligatorisk för de bearbetningsföretag som använder en begränsad kvantitet druvor eller druvmust per produktionsår. Det bör fastställas hur stor denna begränsade kvantitet får vara. Bearbetningsföretagen bör emellertid i början av vinåret informera de behöriga myndigheterna i respektive medlemsstat om den kvantitet druvor eller druvmust som de har för avsikt att bearbeta.
- (11) Om någon annan än bearbetningsföretaget självt använder produkten är det ofta svårt för kontrollmyndigheterna att veta om det rör sig om druvmust för vilken det stöd som föreskrivs i den här förordningen ännu inte har beviljats, eller om det är en druvsaft för vilken en ansökan om stöd redan håller på att behandlas. Detta inträffar framförallt när myndigheten och bearbetningsföretaget ligger i olika medlemsstater. Vid transport av produkten bör det därför i följedokumentet finnas en uppgift om huruvida en ansökan om stöd har lämnats in.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

- (12) För att stödsystemet skall få en kvantitativt märkbar effekt på användningen av råvaror från gemenskapen bör en ansökan avse en viss minimikvantitet av respektive produkt.
- (13) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall en del av stödet avsättas för kampanjer för att främja konsumtion av druvsaft. Med hänsyn till finansieringsbehovet för dessa kampanjer bör den procentandel av stödet som skall avsättas för detta vara tillräckligt hög för att ge de resurser som behövs för att bedriva en effektiv kampanj för produkten.
- (14) Bearbetning utförs både vid enstaka tillfällen och av företag som arbetar kontinuerligt. Denna strukturella skillnad måste beaktas i tillämpningsföreskrifterna för stödsystemet.
- (15) För att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall kunna göra de kontroller som krävs bör bearbetningsföretagens skyldigheter i fråga om lagerbokföring preciseras.
- (16) För att undvika onödiga utgifter och tillgodose behovet av kontroll bör, på grundval av normala bearbetningsmetoder, ett högsta tillåtna förhållande fastställas mellan de använda råvarorna och den druvsaft som erhålls.
- (17) Av affärsmässiga skäl måste vissa bearbetningsföretag lagra den framställda druvsaften under lång tid innan den tappas. Därför bör ett system med förskott införas så att stödet till näringsidkarna kan betalas ut tidigare. Genom att lämpliga säkerheter ställs bör de behöriga myndigheterna samtidigt få garantier mot felaktiga utbetalningar. En tidsfrist för utbetalning av förskotten, samt närmare bestämmelser om frisläppande av säkerheten, bör därför fastställas.
- (18) För att bli berättigade till stöd bör de sökande vara skyldiga att lämna in en ansökan tillsammans med vissa styrkande handlingar. För att garantera en enhetlig tillämpning av systemet i alla medlemsstater bör tidsfrister fastställas för när ansökningar skall lämnas in och när stödet skall betalas ut till bearbetningsföretagen.
- (19) Enligt artikel 44.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 är det förbjudet att använda druvsaft för framställning av eller som tillsats i vin. För att se till att den bestämmelsen följs bör det preciseras vilka skyldigheter och särskilda kontroller som skall gälla för bearbetningsföretag och tappare av druvsaft.
- (20) Genom artikel 34 i förordning (EEG) nr 1493/1999 införs ett stödsystem för koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust som framställs i gemenskapen och som används för att höja alkoholhalten i vin.
- (21) Enligt artikel 36 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan tillämpningsföreskrifterna särskilt innehålla bestämmelser om stödvillkoren. Dessa bör därför preciseras när det rör sig om producenter i mindre skala. Dessutom bör stöd endast beviljas sådana producenter som under en viss tid har fullgjort sina skyldigheter i enlighet med gemenskapens regler.
- (22) Berikning som utförs genom tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, samt ineliggande lager av dessa produkter, bör anmälas till de behöriga myndigheterna. De kvantiteter av dessa produkter som används eller har använts för berikning bör bokföras i de register som avses i artikel 70.2 i förordning (EEG) nr 1493/1999. Det är därför onödigt att kräva ytterligare dokumentation för att stöd skall kunna beviljas.
- (23) För att få en enhetlig tillämpning av stödsystemet bör bestämmelsen om den potentiella alkoholhalten i druvmust harmoniseras på gemenskapsnivå.
- (24) Inköpspriset på druvmust som används för framställning av koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust varierar beroende på den potentiella naturliga alkoholhalten. Med hänsyn till detta, och för att undvika störningar i handeln, tycks det vara nödvändigt att differentiera stödet genom att avsätta ett högre belopp för koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust från de sydligaste vinområdena i gemenskapen eftersom det är där som druvmust med den högsta potentiella naturliga alkoholhalten av tradition framställs.
- (25) Genom artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 införs ett system med stöd för användning av druvmust och koncentrerad druvmust, producerad inom vinodlingszonerna C III a och C III b, för att i Förenade kungariket och Irland framställa vissa produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00, samt för användning av koncentrerad druvmust producerad inom gemenskapen för att framställa vissa produkter som i Förenade kungariket och Irland säljs med anvisningar om hur man av dessa kan framställa en vinliknande dryck.

- (26) De produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 och som avses i artikel 35.1 c i förordning (EG) nr 1493/99 framställs för närvarande uteslutande av koncentrerad druvmust. Därför bör stödet tills vidare endast omfatta användning av koncentrerad druvmust.
- (27) Tillämpningen av stödsystemet förutsätter ett administrativt system för kontroll av såväl ursprunget som användningen för en produkt som kan omfattas av stödet.
- (28) För att stödsystemet och kontrollerna skall kunna fungera väl bör de berörda näringsidkarna vara skyldiga att lämna in skriftliga ansökningar med de uppgifter som behövs för att identifiera produkten och kontrollera processerna.
- (29) För att stödsystemet skall kunna få en kvantitativ märkbar effekt på användningen av råvaror från gemenskapen bör en ansökan avse en viss minimikvantitet av respektive produkt.
- (30) Det bör preciseras att stöd endast beviljas för produkter som har de kvalitetsegenskaper som krävs för den användning som anges i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (31) För att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna göra de kontroller som krävs bör bearbetningsföretagens skyldigheter i fråga om lagerbokföring preciseras.
- (32) Rätten till stöd bör erhållas när bearbetningen är avslutad. För att ta hänsyn till förluster bör den faktiskt använda kvantiteten tillåtas avvika med högst 10 % från den kvantitet som anges i ansökan.
- (33) Av tekniska skäl är näringsidkarna tvungna att under lång tid lagra de produkter som de sedan bearbetar och saluför. Med hänsyn till detta bör ett system med förskott införas så att stödet till näringsidkarna kan betalas ut tidigare. Genom att lämpliga säkerheter ställs bör de behöriga myndigheterna samtidigt få garantier mot felaktiga utbetalningar. Det bör finnas tidsfrister för utbetalning av förskott, samt ett förfarande för frisläpande av säkerheter.
- (34) Enligt kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 skall stöd beviljas för privat lagring av bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust. Enligt artikel 24.2 i den förordningen är ett av villkoren för detta stöd att ett lagringsavtal ingås. Närmare bestämmelser bör fastställas för hur dessa avtal skall ingås samt för deras innehåll, giltighetstid och effekter.
- (35) Begreppet producent bör definieras, och med hänsyn till de skyldigheter som vederbörande har bör det vara ett krav att denne är ägare till de produkter som omfattas av ett lagringsavtal.
- (36) Det är nödvändigt att utöva effektiv kontroll av de produkter som omfattas av lagringsavtal. Därför bör interventionsorganet i en medlemsstat endast få ingå avtal för de kvantiteter som lagras inom den egna medlemsstaten, och organet bör underrättas om alla förändringar beträffande produkten eller lagringsplatsen.
- (37) För att avtalsvillkoren skall vara så enhetliga som möjligt bör dessa villkor vara desamma inom hela gemenskapen och dessutom tillräckligt precisa för att produkten i fråga skall kunna identifieras.
- (38) Erfarenheterna från olika system för privat lagring av jordbruksprodukter visar att det är nödvändigt att precisera i vilken utsträckning rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 skall tillämpas när de tidsfrister, datum och villkor som avses i dessa system fastställs. Dessutom bör en lagringsperiods början och slut anges exakt.
- (39) Enligt artikel 3.4 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 skall tidsfristen, om den sista dagen är en helgdag, söndag eller lördag, löpa ut vid utgången av nästföljande arbetsdags sista timme. Det ligger knappast i näringsidkarnas intresse att denna bestämmelse tillämpas på lagringsavtal. Den kan i själva verket motverka en lika behandling när de sista lagringsdagarna förs över. Därför måste undantag kunna medges när det gäller att fastställa sista dagen för den avtalsenliga lagringsperioden.
- (40) För att avtal som ingås skall kunna påverka marknadspriserna bör ett avtal endast få ingås för en större mängd.
- (41) Lagringsstöd bör förbehållas produkter som påverkar prisutvecklingen på marknaden. Stöd bör därför endast beviljas för otappade produkter. Av samma skäl bör avtal endast få omfatta produkter av tillräckligt hög kvalitet. För bordsvin bör avtal endast få ingås för vin vars framställning är långt framskriden, och samtidigt bör det under avtalstiden inte finnas några hinder för sådana oenologiska behandlingar eller processer som är nödvändiga för att produkten skall få god hållbarhet.

- (42) För att stimulera till en kvalitetsförbättring bör vin eller must som kan omfattas av ett lagringsavtal ha en lägsta tillåten alkoholhalt. I samma syfte bör det finnas en möjlighet att beroende på skördens kvalitet fastställa strängare villkor för bordsvin som omfattas av lagringsavtal.
- (43) För att undvika missbruk bör ett bordsvin som har omfattats av lagringsavtal inte få godkännas som kvalitetsvin fso.
- (44) För att förhindra att produkter som omfattas av lagringsavtal påverkar marknadssituationen, bör det under avtalets giltighetstid vara förbjudet att saluföra dessa eller vidta förberedelser för ett saluförande.
- (45) Enligt artikel 26.1 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1493/1999 får druvmust som omfattas av ett långfristigt avtal under detta avtals giltighetstid bearbetas till koncentrerad druvmust eller till rektifierad koncentrerad druvmust. Eftersom en sådan bearbetning är en normal behandling bör den alltid vara tillåten.
- (46) För att nödvändiga kontroller skall kunna utföras är det viktigt att interventionsorganen underrättas så snart en bearbetning av druvmust som omfattas av lagringsavtal äger rum.
- (47) Bearbetning av koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust leder till en minskning av de lagrade produkternas volym och därmed också till lägre lagringskostnader. Eftersom den framställda produkten har ett högre värde, uppvägs de lägre lagringskostnaderna av ökade räntekostnader. Om produkten bearbetas tycks det därför vara motiverat att stödet under hela avtalets giltighetstid bibehålls på den nivå som fastställdes på grundval av den kvantitet druvmust som före bearbetningen omfattades av avtalet. De produkter som framställs måste dessutom ha de egenskaper som krävs i gemenskapens bestämmelser.
- (48) Stödbeloppet för privat lagring bör fastställas med hänsyn till de praktiska lagringskostnaderna och till räntekostnaderna. Lagringskostnaderna kan variera beroende på produkttyp. Räntekostnaderna är däremot en följd av produktens värde. Av detta skäl, och för att underlätta administrationen, bör ett stödbelopp per hektoliter och dag fastställas för de olika typerna av bordsvin och must. Stödbeloppet för koncentrerad druvmust bör i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställas med hjälp av att stödbeloppet för druvmust multipliceras med koefficienten 1,5. De belopp som fastställs i den här förordningen får emellertid ändras om det uppstår stora variationer i fråga om marknadspris eller räntor.
- (49) Om de produkter som tas ut ur lagren skall exporteras bör lagringsperioden kunna förkortas. Att produkterna verkligen har exporterats bör styrkas på samma sätt som i fråga om exportbidrag, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter⁽¹⁾.
- (50) För att detta system skall kunna fungera effektivt, samtidigt som hänsyn tas till interventionsorganens administrativa krav, bör det finnas tidsfrister för när stödet skall betalas ut. För att tillgodose de berörda producenternas likviditetsbehov i samband med långfristiga lagringsavtal bör medlemsstaterna få införa ett system med förskott, under förutsättning att fullgoda säkerheter ställs.
- (51) Om villkoren för att ingå ett nytt lagringsavtal för bordsvin är uppfyllda när ett avtal för samma produkt löper ut, kan avtalsformalitetskraven på producentens begäran förenklas.
- (52) Det finns en utveckling på marknaden för must och koncentrerad must som används för framställning av druvsaft, och för att främja en användningen av produkter inom vinsektorn för andra ändamål än vinproduktion är det lämpligt att tillåta saluföring av must och koncentrerad must för vilka det finns lagringsavtal och som är avsedd för framställning av druvsaft. Detta bör få ske redan fem månader efter det att avtalet började gälla, och det räcker med att producenten lämnar in en begäran till interventionsorganet. Samma möjlighet bör ges för att främja export av dessa produkter.
- (53) Det är lämpligt att fastställa dels vilka produkter som får framställas genom destillation, dels minimikraven i fråga om kvalitativa egenskaper för neutral alkohol. När dessa fastställs måste hänsyn å ena sidan tas till den nuvarande tekniska utvecklingen och å andra sidan till att det är nödvändigt att se till att det produceras en alkohol som på ett normalt sätt kan säljas på marknaden för olika användningsområden.
- (54) Det är lämpligt att skärpa kontrollerna av de produkter som skall destilleras.

⁽¹⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

- (55) Beträffande de destillationer som avses i artiklarna 29 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 bör producenterna vara skyldiga att ingå leveransavtal med destillatörerna. För att få kontroll över transaktioner, processer och de skyldigheter som åligger båda parter bör det vara obligatoriskt att dessa avtal godkänns av interventionsorganet. Tack vare detta system kan man få en bättre överblick över destillationernas kvantitativa effekter på marknaden. Det är emellertid nödvändigt att anpassa avtalssystemet så att hänsyn kan tas till att det å ena sidan finns producenter som har för avsikt att ge någon annan i uppdrag att destillera, och till att det å andra sidan finns producenter som själva har tillgång till destillationsutrustning.
- (56) Det bör finnas särskilda regler som garanterar att vin som levererats till en av de frivilliga destillationerna kommer från producentens egen produktion. Därför bör producenterna kunna styrka att han faktiskt har producerat och innehar det vin som skall levereras. Det bör dessutom finnas regler som garanterar en tillräcklig kontroll av de viktigaste punkterna i destillationsavtalen.
- (57) Erfarenheterna visar att en viss avvikelse bör medges beträffande kvantiteten och den verkliga alkoholhalten i volymprocent i det vin som anges i ett leveranskontrakt.
- (58) Det bör finnas tidsfrister för när interventionsorganen skall betala ut stöden till destillatörerna. Stöden bör dessutom kunna betalas ut i förskott. För att interventionsorganen inte skall utsättas för omotiverade risker bör det finnas ett system med säkerheter.
- (59) Erfarenheterna visar att det beträffande de destillationer som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte alltid är lätt för producenterna att exakt beräkna vilka kvantiteter de måste leverera för att fullgöra sina skyldigheter. Att en tidsfrist för leverans löper ut bör inte leda till oproportionerliga påföljder i förhållande till överträdelsen för de producenter som levererat nästan hela den kvantitet som de är skyldiga att leverera, och som endast behöver vidta smärre justeringar. Om dessa producenter därefter levererar återstående kvantiteter bör de anses ha fullgjort sina viktigaste skyldigheter.
- (60) De destillationer som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 är av avgörande betydelse för balansen på marknaden för bordsvin och indirekt för en strukturanpassning av vinsektorns produktionskapacitet till föreliggande behov. Destillationerna måste således tillämpas synnerligen strikt, samtidigt som alla leverantörer verkligen måste leverera i enlighet med sina skyldigheter. Det har visat sig att det i vissa fall inte räcker med att stödet för interventionsåtgärderna dras in för att en leverantör skall leverera i enlighet med sina skyldigheter. Därför bör det finnas en möjlighet att på gemenskapsnivå vidta ytterligare åtgärder beträffande de producenter som inte fullgör sina skyldigheter.
- (61) Genom olika destillationer inom vinsektorn kan neutral alkohol framställas, och för denna finns det i bilagan till den här förordningen en definition på grundval av kriterier för dess sammansättning. För att få garantier för att dessa kriterier iaktas är det viktigt att analysmetoder fastställs på gemenskapsnivå.
- (62) Dessa metoder bör därför vara obligatoriska för alla handelstransaktioner och alla kontrollåtgärder. Med hänsyn till de begränsade möjligheterna i detta avseende inom handeln bör ett begränsat antal rutinmetoder tillåtas som gör det möjligt att snabbt och med tillräcklig säkerhet fastställa de nödvändiga faktorerna.
- (63) De analysmetoder som fastställs på gemenskapsnivå bör vara metoder som är allmänt erkända, och dessa bör tillämpas på samma sätt överallt.
- (64) För att se till att de resultat som fås genom de analysmetoder som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 är jämförbara är det lämpligt att definiera kraven i fråga om den repeterbarhet och reproducerbarhet som erhålls genom dessa metoder.
- (65) Priset för dessa tjänster inom vinsektorn bör gälla fritt destillatörens anläggning. Av praktiska skäl ombesörjs frakten i vissa fall av destillatören. För att inte hindra detta ofta nödvändiga tillvägagångssätt bör det preciseras att transportkostnaderna i detta fall dras av från priset.
- (66) Skyldigheten att destillera innebär avsevärda kostnader för enskilda producenter som endast framställer begränsade kvantiteter vin. För transport av sina druvpressrester eller sin vindruv skulle de drabbas av oproportionerliga kostnader jämfört med de intäkter de skulle kunna räkna med från den alkohol som framställs. Därför bör dessa producenter undantas från kravet på att leverera.
- (67) Det är lämpligt att precisera att för den del av sin vinproduktion som har levererats till destillation enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 behöver producenterna endast leverera biprodukterna från vinframställningen enligt destillationen i artikel 27 i samma förordning.

- (68) I vissa produktionsområden innebär destillation av biprodukter att vissa producenter med en begränsad produktion drabbas av oproportionerliga kostnader. Därför bör de på respektive medlemsstats begäran beviljas undantag från denna skyldighet och i stället åläggas ett återtagande under kontroll.
- (69) Producenter som levererar pressrester för framställning av önocyanin levererar normalt ojästa pressrester. Den behandling som pressresterna genomgår för utvinning av önocyanin gör dem olämpliga för jäsnings och destillation. Dessa producenter bör därför undantas från leveransskyldigheten i proportion till sin leverans av pressrester av druvor för denna framställning.
- (70) Om det vin som annars skulle ha levererats för destillation används för framställning av vinäger av vin, kommer den mängd alkohol som levereras till interventionsorganen att minska i motsvarande grad. Producenterna bör därför ha möjlighet att fullgöra destillationskyldigheten genom att till vinägerindustrin leverera det vin som annars skulle komplettera den obligatoriska leveransen för destillation.
- (71) Om biprodukterna från vinframställning dras tillbaka under kontroll enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 är det viktigt att se till att alla biprodukter från bearbetning av druvor har tagits bort före slutet av det vinår under vilket de framställs. Det bör därför införas ett lämpligt kontrollsystem, som emellertid inte får medföra oproportionerligt höga administrativa kostnader, särskilt i de medlemsstater som har en låg vinproduktion.
- (72) De handlingar som krävs för att styrka att pressrester, jäsningsrester eller vin har levererats till en destillator bör vara utformade på olika sätt beroende på om destillatören är verksam i samma medlemsstat som producenten eller i en annan medlemsstat.
- (73) Enligt artiklarna 27.11 och 28.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan destillatörer antingen få stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera destillatet till interventionsorganet. Stödbeloppet bör fastställas med hänsyn till marknadspriset på de olika produkter som kan utvinnas genom destillation.
- (74) För att bli stödberättigade skall destillatörerna lämna in en begäran tillsammans med ett antal verifikationshandlingar. Dokumentens antal och art bör ta hänsyn till skillnaden mellan å ena sidan vin och jäsningsrester och å andra sidan pressrester från druvor. För att systemet skall kunna tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater bör tidsfrister fastställas för när ansökningar skall lämnas in och när stödet skall betalas ut till destillatörerna. Dessutom bör en proportionalitet införas i åtgärden beträffande destillatörer som i huvudsak fullgör sina skyldigheter men som lägger fram styrkande handlingar för sent.
- (75) Det pris som interventionsorganen skall betala för de produkter som levereras till dem bör fastställas med hänsyn till de genomsnittliga kostnaderna för transport och destillation av dessa produkter.
- (76) Oberoende av vilken råvara som använts till produkterna bör ett schablonpris fastställas för de produkter som levereras till interventionsorganen i samband med den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (77) I vissa områden i gemenskapen är förhållandet mellan å ena sidan mängden pressrester och å andra sidan mängden av vin och jäsningsrester sådant att de genomsnittliga kostnaderna för destillation skiljer sig från dem som ligger till grund för beräkningen av enhetspriset. Detta medför, eller riskerar att medföra, att det inom några av dessa områden blir ekonomiskt omöjligt att uppnå målet för skyldigheten att destillera biprodukter från vinframställning. Det förefaller därför nödvändigt att samtidigt med schablonpriset fastställa priser som differentieras beroende på den destillerade produktens råvara och ursprung, samtidigt som medlemsstaterna får avgöra om dessa differentierade priser skall tillämpas inom områden där tillämpningen av schablonpriset medför de problem som beskrivits ovan.
- (78) Utnyttjandet av denna möjlighet får inte medföra en ökning i utgifterna för interventionsorganen och därmed för EUGFJ. Det är nödvändigt att det råder ett visst förhållande mellan å ena sidan de priser som är differentierade beroende på alkoholens ursprung och å andra sidan schablonpriserna. Detta förhållande bör vara sådant att det vägda genomsnittet av de differentierade priserna inte överstiger schablonpriset.
- (79) Eftersom det på gemenskapsnivå inte finns någon gemensam organisation av marknaden för etylalkohol måste de interventionsorgan som ansvarar för avsättningen av den alkohol som de är skyldiga att överta efter den destillation som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 sälja denna vidare till ett lägre pris än uppköpspriset. Garantisektionen vid EUGFJ bör med ett schablonbelopp täcka skillnaden mellan uppköpspriset och försäljningspriset för denna alkohol.
- (80) I artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs destillation för att stödja vinmarknaden och därigenom underlätta den fortsatta försörjningen av vindestillat till delar av sektorn för spritdrycker. För att beakta överskotten vid regleringsårets slut bör denna åtgärd användas från och med den 1 september varje regleringsår.

- (81) Kommissionens skyldigheter i fråga om avsättning av vissa former av vinalkohol förutsätter bättre kunskaper om de transaktioner som görs på alkoholmarknaden. De uppgifter som medlemsstaterna lämnar till kommissionen i fråga om alkohol som utvinns genom obligatorisk destillation bör även omfatta den alkohol från frivillig destillation som interventionsorganen innehar.
- (82) Det bör preciseras vilka egenskaper de produkter som kan destilleras måste ha.
- (83) Den fysiska kontrollen av produkter som skall destilleras bör utföras på ett sätt som garanterar att de blir tillräckligt representativa.
- (84) Följderna för en producent som inte fullgör sina skyldigheter måste fastställas. Med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen bör kommissionen få fastställa regler om stödberättigande för de destillatörer som inte iakttar vissa administrativa tidsfrister.
- (85) Det bör finnas bestämmelser som tar hänsyn till force majeure som kan omöjliggöra en planerad destillation.
- (86) För att få erforderlig kontroll över destillationerna bör det finnas ett system för godkännande av destillatörer.
- (87) Med hänsyn till förhållandena på marknaden för vin för destillation bör både destillatörer och tillverkare av berikat vin få tillstånd att tillsätta alkohol till detta vin för destillation, och systemet som helhet bör ändras där detta är nödvändigt.
- (88) För att kontrollerna skall kunna genomföras på bästa sätt bör medlemsstaterna få kunna begränsa antalet platser där alkohol får tillsättas till vin som skall destilleras.
- (89) Det bör fastställas villkor för betalning av uppköpspriset för vin, för utbetalning av stödet till det förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation, för förskottsubetalning av detta stöd, samt för hur säkerheter skall ställas och frisläppas.
- (90) Att tillsätta ett igenkänningsämne i vin som skall destilleras är en effektiv kontrollmetod. Ett sådant igenkänningsämne bör inte hindra fri omsättning av sådana viner och produkter som är framställda av dessa.
- (91) Mot bakgrund av rådande praxis i vissa medlemsstater vid transport av produkter till destillation bör medlemsstaterna få tillåta gemensamma transporter, särskilt när det rör sig om små mängder.
- (92) Enligt artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 bör det för vissa destillationer fastställas en nedsättning av det uppköpspris för vin som skall betalas till de producenter som har höjt alkoholhalten genom tillsats av sackaros eller koncentrerad druvmust för vilken de antingen har fått eller ansökt om stöd enligt artikel 34 i samma förordning.
- (93) Det är mycket svårt att fastställa sambandet mellan den höjning av alkoholhalten som den enskilda producenten har genomfört och det vin som levereras till destillation. Att exakt fastställa de ekonomiska fördelar som detta innebär för varje producent skulle därför bli en alltför tung administrativ börda, vilket skulle kunna försena utbetalningen av bidraget och äventyra hela interventionssystemet. Nedsättningen av uppköpspriset bör därför fastställas på grundval av den genomsnittliga höjningen av den naturliga alkoholhalten i varje vinodlingsområde. För att undvika den alltför tunga administrativa belastningen att kontrollera höjningen av alkoholhalten hos den enskilda producenten bör uppköpspriset för vin som levereras till destillation i ett område eller del av ett område sänkas med ett schablonbelopp.
- (94) De producenter som inte har höjt alkoholhalten i någon del av sitt bordsvin genom att tillsätta sackaros eller koncentrerad druvmust, för vilket stöd beviljats enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999, bör få ut fullt pris. Vidare bör de producenter som har använt denna metod för en mindre del av sin produktion än den som de levererar till destillation kunna få ut fullt pris för den kvantitet som utgör skillnaden mellan den kvantitet som levererats respektive den kvantitet vars alkoholhalt har höjts genom berikning.
- (95) Stödet för den produkt som framställs genom destillation och priserna på de produkter som interventionsorganet har övertagit inom ramen för de destillationer som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 måste justeras med hänsyn till nedsättningen av uppköpspriset för vin.
- (96) Gemenskapens marknad för alkohol präglas av att det finns lager till följd av de interventioner som genomförts enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (97) Särskilda föreskrifter bör fastställas för anbudsinfordran så att köparna kan garanteras lika behandling.
- (98) Dessa lager av alkohol bör få avsättas genom olika typer av anbudsförfarande beroende på användningen och ändamålet för denna alkohol samt på vilka kvantiteter 100-procentig alkohol som en anbudsinfordran omfattar.

- (99) Eftersom avsikten med en anbudsinfordran är att få det fördelaktigaste priset bör kontraktet, när kommissionen fattar sitt beslut om anbudet, tilldelas den anbudsgivare som erbjuder det högsta priset. Det bör dessutom finnas bestämmelser för den händelse att flera anbud med samma pris lämnats in för samma parti.
- (100) För att ge möjlighet till sådana industriella försök i medelstor skala för att få fram nya användningsområden som planeras av vissa näringsidkare, och därmed på längre sikt utveckla nya möjligheter att finna avsättning för betydande kvantiteter av alkohol i gemenskapen, utan att orsaka störningar på marknaden för spritdrycker, bör det på vissa villkor vara möjligt att lämna in anbud på högst 5 000 hl.
- (101) Det är nödvändigt att fastställa vilken bearbetning till varor som exporteras inom ramen för aktiv förädlings trafik som får anses jämförbar med faktisk industriell användning.
- (102) För att få garantier för att den alkohol som säljs verkligen används på ett sätt som inte orsakar störningar på marknaden för alkohol är det nödvändigt att de anbud som lämnas in i sådana fall innehåller en noggrann beskrivning av hur alkoholen skall användas.
- (103) Anbudsgivare bör få lämna in ett anbud för varje typ av alkohol och för varje slutlig användning, samt ett anbud per anbudsinfordran. De rättsliga följderna för en anbudsgivare som lämnar in mer än ett anbud bör också fastställas.
- (104) För att inte påverka konkurrensen med produkter som alkoholen skulle kunna ersätta bör kommissionen ha möjlighet att lämna mottagna anbud utan åtgärd.
- (105) För att göra det möjligt att tillgodose så många inlämnade anbud som möjligt i vilka priserna anses tillfredsställande och den slutliga användningen av alkoholen kan utveckla nya avsättningsmöjligheter för produkten inom industrin bör anbudsgivare som har lämnat in sådana anbud inom vissa ramar kunna tilldelas ett ersättningsparti. Detta förfarande kan antas öka försäljningen av gemenskapens alkohol, vilket leder till en minskning av lagren, vars hantering innebär höga kostnader i budgeten.
- (106) Trots toleransmarginalen vad gäller den totala kvantitet alkohol som bjuds ut genom anbudsinfordran bör det pris som betalas, innan en uttagsorder utfärdas, beräknas på grundval av en mängd uttryckt som 100 volymprocent alkohol, fastställd på en hl när.
- (107) Försäljning genom anbudsinfordran bör regelbundet tillämpas för export av alkohol till länder i Västindien för slutlig användning inom bränslesektorn, så att dessa länder får en bättre kontinuitet i leveranserna. Erfarenheten visar att det är högst osannolikt att denna avsättning kan komma att störa marknaden, samtidigt som den erbjuder betydande avsättningsmöjligheter.
- (108) För att kunna minska de berörda näringsidkarnas kostnader för att ställa fullgörandesäkerheter bör storleken på de partier som bjuds ut genom anbudsinfordran för export till länder i Västindien anpassas till kapaciteten i de gängse sjötransporterna. Tidsfristerna för avhämtning av den tilldelade alkoholen bör därför anpassas.
- (109) Det bör finnas vissa villkor för offentliga auktioner beträffande användning av vinalkohol inom gemenskapens bränslesektor så att företag får vissa garantier vad gäller tillgång på alkohol, samtidigt som hänsyn bör tas till kostnaderna för de investeringar som måste göras i bearbetningsanläggningar för detta användningsområde, utan att detta för den skull hindrar varje förflyttning av de kvantiteter alkohol som bjuds ut till försäljning.
- (110) En offentlig auktion av den här typen bör få omfatta flera partier alkohol om stora kvantiteter reserveras för denna typ av offentlig auktion och alkoholen i behållarna i fråga bör inte få flyttas innan en uttagsorder utfärdats.
- (111) Vid anbuds förfarande eller offentlig auktion som gäller alkohol som skall användas inom bränslesektorn och som kräver avhämtning och bearbetning under flera år, bör det pris per hl 100-procentig alkohol som erbjuds av den anbudsgivare som tilldelas kontraktet justeras var tredje månad med hjälp av en koefficient som anges i respektive kungörelse om anbudsinfordran, så att de priser som skall betalas för alkoholen fastställs på ett sådant sätt att de närmare följer svängningarna i bränslepriserna på de internationella marknaderna.
- (112) Vad gäller dels storleken på vissa behållare i vilka delar av den alkohol som framställs genom obligatorisk destillation förvaras, dels den långa lagringstiden för en del av denna alkohol, är det i praktiken omöjligt att veta exakt vilken mängd avsättningsbar alkohol som vissa behållare innehåller.
- (113) Följaktligen bör en anbudsinfordran som slutligen visar sig omfatta en kvantitet saluförd alkohol på mellan 99 och 101 % av den kvantitet som ursprungligen bjöds ut till försäljning anses vara genomförd.

- (114) Det bör klargöras att anbudsgivarens förklaring om att han avstår från reklamationer beträffande kvaliteten och egenskaperna hos den alkohol som kommer att tilldelas honom inte omfattar eventuella dolda föroreningar som han på grund av deras art inte i förväg kan upptäcka och som gör produkten olämplig för den avsedda användningen.
- (115) Alkoholen bör denatureras vid vissa försäljningar genom anbudsinfordran för att förhindra att den används för andra ändamål. Denatureringen bör ske genom tillsats av bensin i den mängd alkohol som det tilldelade kontraktet omfattar.
- (116) Ett system med säkerheter bör införas för att se till att anbudsinfordran genomförs på ett korrekt sätt och att alkoholen verkligen används för de ändamål som anges i anbudsinfordran. Säkerheterna bör ligga på en nivå som är tillräcklig för att det i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte skall uppstå störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker som framställs inom gemenskapen genom att alkoholen används på ett sätt som inte är avsett. Hänsyn bör tas till reglerna i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, inklusive vin. Följaktligen bör de grundläggande villkoren för skyldigheterna i samband med säkerheter fastställas.
- (117) Viss alkohol kan gå förlorad vid transport på land eller till sjöss samt vid bearbetning före den slutliga användningen. När det gäller att beräkna de variationer i kvantitet alkohol som konstaterats vid lastning eller lossning bör hänsyn tas till tekniska standarder på området. Ett gränsvärde bör fastställas för avvikelserna i fråga om var och en av de förluster som nämns ovan.
- (118) Ett totalt gränsvärde bör fastställas för avvikelser i fråga om alkoholförluster som uppstår under transporter på land eller till sjöss inom ramen för en anbudsinfordran för export av alkohol som skall bearbetas i ett av de tredje länder som avses i den här förordningen. För att kunna ta hänsyn till hur klimatet påverkar bearbetningen och till att viss utrustning är mindre effektiv i vissa tredje länder bör ett högre gränsvärde för avvikelser dessutom fastställas för de alkoholförluster som uppstår genom bearbetning i ett av de tredje länder som avses i den här förordningen jämfört med en likadan bearbetning i gemenskapen.
- (119) Det bör finnas påföljder för alkoholförluster som överskrider gränsvärdena för avvikelser genom att ett fast belopp för fullgörandesäkerheten erläggs som täcker inköpspriset för den alkohol som levererats till interventionsorganet inom ramen för de destillationer som avses i artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999. För att ett tillräckligt högt säkerhetsbelopp skall finnas tillgängligt för påföljder när det uppstår alkoholförluster som faller utanför reglerna, är det lämpligt att denna säkerhet inte frisläpps annat än delvis förrän anbudstagaren kan styrka den totala alkoholförlust som uppstått i samband med respektive anbudsinfordran.
- (120) Vissa slutliga användningar av alkohol som bjuds ut till försäljning genom en anbudsinfordran förutsätter att den tilldelade alkoholen helt eller delvis bearbetas till rektifierad alkohol. För vissa fastställda användningar av alkohol krävs att alkoholen rektifieras eller dehydratiseras. Dessutom får den alkohol som behandlas på detta sätt en obehaglig smak som gör den olämplig för de användningar som ursprungligen fastställts för dessa anbudsförfaranden. Villkoren för att fullgörandesäkerheterna skall få frisläppas bör därför anpassas enligt detta.
- (121) De undersökningar som görs för att kontrollera att den alkohol som avsätts används för de ändamål som anges i anbudsinfordran bör åtminstone bestå i kontroller som motsvarar dem som tillämpas i fråga om inhemsk alkohol. Vid kontroller av vissa användningsområden eller slutliga användningar får internationella övervakningsföretag anlitas för att kontrollera att de tilldelade kontrakten genomförs korrekt. I takt med att den inre marknaden förstärks och utvecklas bör fysiska kontroller genomföras vid avsändningsorten eller bestämmelseorten för transporter av alkohol.
- (122) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Gemenskapens samlade regler för marknadsmekanismerna inom vinsektorn utgörs av avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 och av den här förordningen.

Den här förordningen utgörs av tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt beträffande stöd för användning av druvor, druvmust och koncentrerad druvmust (avdelning I), för privat lagring (avdelning II) och för destillation (avdelning III).

*Artikel 2***Allmänna bestämmelser**

1. Medlemsstaterna får besluta att de aktörer som under ett visst vinår bedriver sin verksamhet för första gången endast skall vara berättigade till de stöd som föreskrivs i den här förordningen för produkter som erhålls genom bearbetning av druvor från den egna produktionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i den här förordningen får de aktörer som under det föregående vinåret var bundna till de skyldigheter som anges i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 endast omfattas av åtgärderna i den här förordningen om de kan styrka att de under det vinåret fullgjorde sina skyldigheter i fråga om leveranser eller återtag under kontroll.

AVDELNING I**STÖD FÖR ANVÄNDNING AV DRUVOR, DRUVMUST, KONCENTRERAD DRUVMUST ELLER KONCENTRERAD REKTIFIERAD DRUVMUST****KAPITEL I****FRAMSTÄLLNING AV DRUVAFT***Artikel 3***Syfte**

1. I detta kapitel fastställs tillämpningsföreskrifter för det stödsystem som avses i artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999. Detta stöd skall beviljas bearbetningsföretag

- a) som själva är producenter eller samproducenter, och som för att framställa druvsaft eller andra druvsaftbaserade livsmedel bearbetar eller låter bearbeta såväl druvor från den egna skörden som den druvmust och koncentrerade druvmust som helt och hållet framställts av denna skörd, eller
- b) som direkt eller indirekt från producenter eller samproducenter köper druvor med ursprung i gemenskapen, eller druvmust eller koncentrerad druvmust, för att bearbeta dem till druvsaft eller andra druvsaftbaserade livsmedel.

Råvaran skall helt och hållet utgöras av druvor som producerats i gemenskapen.

2. För den druvsaft som används för framställning av livsmedel skall bestämmelserna i direktiv nr 93/77/EEG gälla.

*Artikel 4***Stödbelopp**

De stöd för användning av druvor, druvmust och koncentrerad druvmust som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till följande belopp:

- a) Druvor (per 100 kilo): 4,952 euro
- b) Druvmust (per hektoliter): 6,193 euro
- c) Koncentrerad druvmust (per hektoliter): 21,655 euro

*Artikel 5***Tekniska krav för bearbetningar**

De produkter som avses i artikel 4.1 i den här förordningen skall vara av god handelsmässig kvalitet enligt relevanta normer och lämpa sig för bearbetning till druvsaft. Den druvmust samt den must som framställs av de använda druvorna skall ha en densitet vid 20 °C på mellan 1,055 och 1,100 g/cm³.

*Artikel 6***Administrativa bestämmelser för bearbetningsföretagen**

1. De bearbetningsföretag som kontinuerligt utför bearbetning under hela vinåret och som önskar få det stöd som avses i artikel 35.1 a skall före produktionsårets början, eller, om det är första gången som företaget framställer druvsaft, innan bearbetningen inleds, lämna in en plan med minst följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bearbetningen äger rum:

- a) företagets namn eller huvudkontor samt adress,
- b) följande tekniska uppgifter:
 - i) råvarornas art (druvor, druvmust eller koncentrerad druvmust),
 - ii) lagringsplats för den druvmust och koncentrerade druvmust som skall bearbetas,
 - iii) den plats där bearbetningen skall äga rum.

I kontrollsyfte får medlemsstaterna kräva att kvartalsvisa meddelanden eller ytterligare uppgifter lämnas.

2. Bearbetningsföretag som utför bearbetning vid bestämda tidpunkter och som önskar få det stöd som avses i artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall minst tre arbetsdagar innan bearbetningen inleds lämna in ett skriftligt meddelande med särskilt följande uppgifter till den behöriga myndigheten:

- a) de uppgifter som krävs i punkt 1 under a och b i den här artikeln,
- b) den vinodlingszon, enligt klassificeringen i bilaga III till förordning (EEG) nr 1493/1999, där råvarorna har sitt ursprung.
- c) följande tekniska uppgifter:
 - i) kvantiteten (i 100 kg druvor eller i hl druvmust eller koncentrerad druvmust),
 - ii) densiteten för druvmust eller koncentrerad druvmust,
 - iii) datum då bearbetningen skall inledas och hur lång tid den beräknas pågå.

Meddelandet skall omfatta en kvantitet på minst

- a) 1 300 kg, för druvor,
- b) 10 hl, för druvmust,
- c) 3 hl, för koncentrerad must.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar för att kunna identifiera produkten.

3. De bearbetningsföretag som per vinår använder högst 50 ton druvor, 800 hl druvmust eller 150 hl koncentrerad druvmust för att framställa druvsaft, skall i början av vinåret meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter som anges i punkt 1 under a och b i den här artikeln. De behöver inte lämna in övriga meddelanden som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. De meddelanden och planer som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall lämnas in i minst två exemplar, av vilka minst ett skall skickas tillbaka till bearbetningsföretaget efter det att det stämplats av den behöriga myndigheten.

5. Bearbetningsföretaget skall ha en lagerbokföring i vilken minst följande uppgifter från de följededokument eller register som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 redovisas:

- a) den kvantitet råvaror som tas emot på anläggningen varje dag, deras densitet och den vinodlingszon där de har sitt ursprung, samt i förekommande fall säljarens/säljarnas namn och adress,

- b) den kvantitet råvaror som börjar bearbetas varje dag samt deras densitet,
- c) den kvantitet druvsaft som varje dag framställs genom bearbetning,
- d) den kvantitet druvsaft som varje dag lämnar anläggningen, samt mottagarens/mottagarnas namn och adress.

Om bearbetningsföretaget självt, på den anläggning där saften framställs, utför något av de arbetsmoment som anges i artikel 7.1 i den här förordningen, eventuellt genom en blandning med andra produkter, behöver uppgifterna under d i föregående stycke inte lämnas. I så fall skall det i lagerbokföringen redovisas vilken kvantitet druvsaft som tappas varje dag.

6. Verifikationerna för den lagerbokföring som avses i punkt 5 skall vid alla kontroller hållas tillgängliga för kontrollmyndigheterna.

Artikel 7

Administrativa bestämmelser för användarna

1. I den här artikeln avses med "användare" andra aktörer än de bearbetningsföretag som bearbetar druvsaft och som utför något av följande arbetsmoment: tappning, packning, emballering, eller lagring för försäljning till ett eller flera företag som utför arbetsmoment i ett tidigare eller senare led, eller som genom en blandning med andra produkter än druvsaft framställer livsmedel.

2. När bearbetningsföretaget självt inte utför de arbetsmoment som avses i punkt 1 skall företaget i det följededokument som avses i artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 ange om det enligt den här förordningen redan har lämnat in, eller kommer att lämna in, en ansökan om stöd för framställning av druvsaft.

3. När ett bearbetningsföretag skickar druvsaft inom gemenskapen till en användare som lagrar saften innan den tappas eller används för framställning av andra livsmedel,

- a) skall lagringsföretaget senast två veckor efter det att druvsaften mottagits skicka följededokumentet till den behöriga myndigheten på avlastningsorten,
- b) får den behöriga myndigheten endast stämpla det följededokument som avses under a under förutsättning att den har försäkrat sig om att åtminstone den kvantitet som ingick i den transport som avses här har skickats, tillsammans med det obligatoriska följededokumentet, till ett tappningsföretag eller ett företag som framställer sådana livsmedel som avses i den här förordningen, och att dessa användare har mottagit kvantiteten i fråga.

Om villkoren i den här punkten första stycket under b är uppfyllda, och efter det att den behöriga myndigheten på avlastningsorten har mottagit följedokumentet, skall denna myndighet skicka tillbaka en stämplad kopia av det följedokument som avses under a till bearbetningsföretaget/avsändaren.

4. När bearbetningsföretaget inom gemenskapen skickar druvsaft till en användare som tappar den, skall detta företag senast två veckor efter mottagandet skicka en kopia av följedokumentet till den behöriga myndigheten på avlastningsorten.

Senast trettio dagar efter mottagandet skall den behöriga myndigheten på avlastningsorten skicka tillbaka en stämplad kopia till bearbetningsföretaget/avsändaren.

På begäran från användaren som tappar eller från bearbetningsföretaget skall emellertid kopian av följedokumentet, stämplad av den behöriga myndigheten eller det bemyndigade organet på avlastningsorten, skickas direkt till denne/detta.

5. När ett bearbetningsföretag skickar druvsaft inom gemenskapen till en användare som framställer andra druvsaftbaserade livsmedel,

- a) skall producenten senast två veckor efter det att druvsaften mottagits skicka följedokumentet till den behöriga myndigheten,
- b) får den behöriga myndigheten endast stämpla de följedokument som avses under a under förutsättning att den har fått tillräckliga garantier för att druvsaften verkligen skall användas för att framställa sådana livsmedel.

Så snart dessa garantier föreligger skall den behöriga myndigheten på avlastningsorten senast trettio dagar efter mottagandet skicka tillbaka en stämplad kopia av följedokumentet till bearbetningsföretaget/avsändaren.

6. I de fall som avses i den här artikeln skall användaren ha en lagerbokföring i vilken det skall finnas uppgifter om

- a) de kvantiteter oförpackad druvsaft som varje dag tas emot på anläggningen, samt avsändarens/bearbetningsföretagets namn och adress,
- b) de kvantiteter oförpackad druvsaft som varje dag lämnar anläggningen, samt mottagarens/mottagarnas namn och adress.
- c) de kvantiteter druvsaft och/eller druvsaft blandad med andra produkter som förpackas varje dag, med uppgifter om vilken kvantitet druvsaft som använts för att framställa dessa produkter.

7. Verifikationerna för den lagerbokföring som avses i punkt 6 skall vid alla kontroller hållas tillgängliga för kontrollmyndigheterna.

Artikel 8

Ansökan

1. För att bli berättigad till stöd skall det bearbetningsföretag som avses i artikel 6.1 i den här förordningen senast sex månader efter produktionsårets slut lämna in en ansökan om stöd till de behöriga myndigheterna och då bifoga

- a) en kopia av de egna års- eller kvartalsmeddelanden, eller ett sammandrag av dessa,
- b) en kopia av den bokföringsdokumentation som avses i artikel 6.5 i den här förordningen eller ett sammandrag av denna; medlemsstaterna får kräva att kopian eller sammandraget stämplas av ett kontrollorgan.

2. För att bli berättigad till stöd skall det bearbetningsföretag som avses i artikel 6.2 i den här förordningen senast sex månader efter avslutad bearbetning lämna in en ansökan om stöd till de behöriga myndigheterna och då bifoga

- a) en kopia av det egna meddelandet,
- b) en kopia eller ett sammandrag av den bokföringsdokumentation som avses i artikel 6.5; medlemsstaterna får kräva att kopian eller sammandraget stämplas av ett kontrollorgan,
- c) en kopia eller ett sammandrag av följedokumentet för transport av råvarorna till bearbetningsföretaget; medlemsstaterna får kräva att kopian eller sammandraget stämplas av ett kontrollorgan.

Ansökningar om stöd skall innehålla uppgifter om den kvantitet råvaror som faktiskt har bearbetats, samt om vilken dag bearbetningen avslutades.

3. Dessutom skall de berörda bearbetningsföretagen senast sex månader efter den dag när dokumentet stämplades i enlighet med artikel 7 i den här förordningen, eller den dag när druvsaften exporterades, lämna in

- a) en kopia av följedokumentet, stämplad av den behöriga myndighet som avses i artikel 7, eller
- b) en kopia av följedokumentet, med en stämpel av tullen som styrker att druvsaften har exporterats.

4. All den dokumentation som krävs för att bli berättigad till stöd skall lämnas in senast sex månader efter det att en ansökan om stöd lämnades in. Om de styrkande handlingarna lämnas in inom sex månader efter det att denna tidsfrist löpt ut skall stödet minskas med 30 %, och om handlingarna lämnas in ännu senare skall det inte betalas ut något stöd alls.

*Artikel 9***Stöd villkor**

1. Stödet skall, utom vid force majeure, endast beviljas för de kvantiteter råvaror som faktiskt har använts och för vilka följande förhållanden mellan produkt och framställd druvsaft inte får överskridas:

- a) 1,3, beträffande druvor i 100 kg per hl,
- b) 1,05, beträffande must i hl per hl.
- c) 0,30, beträffande koncentrerad must i hl per hl.

Om koncentrerad druvsaft framställs skall dessa koefficienter multipliceras med 5.

2. Om ett bearbetningsföretag inte fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning, utöver skyldigheten att till druvsaft bearbeta de råvaror som omfattas av ansökningarna om stöd, skall — utom vid force majeure — det stöd som betalas ut minskas med ett belopp som skall fastställas av den behöriga myndigheten, med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är.

3. Vid force majeure skall den behöriga myndigheten fastställa de åtgärder som den anser behöver vidtas, med hänsyn till de omständigheter som åberopas.

*Artikel 10***Utbetalningar**

Den behöriga myndigheten skall senast tre månader efter det att den har mottagit alla de styrkande dokument som avses i artikel 8 betala ut stöd för den kvantitet råvaror som faktiskt har bearbetats, utom

- vid fall av force majeure,
- när en administrativ undersökning om rätten till stöd har inletts. I så fall skall utbetalningen göras först när det har fastställts att rätt till stöd föreligger.

*Artikel 11***Förskott**

1. Under förutsättning att bearbetningsföretaget har ställt en säkerhet till förmån för interventionsorganet kan det begära utbetalning i förskott av det stödbelopp som beräknats på grundval av råvaror för vilka företaget har lämnat in handlingar som styrker att dessa varor mottagits. Säkerheten skall uppgå till 120 % av stödbeloppet. De dokument som avses i artikel 8 behöver då inte lämnas in i det här skedet.

Om bearbetningsföretaget lämnar in flera ansökningar om stöd enligt denna förordning, får den behöriga myndigheten eller det bemyndigade organet tillåta att endast en säkerhet ställs. I så fall skall säkerheten uppgå till 120 % av det sammanlagda stödbelopp som har beräknats enligt första stycket.

2. Det förskott som avses i punkt 1 skall betalas ut senast tre månader efter det att styrkande handlingar har lagts fram om att säkerheten har ställts. Förskottet får emellertid inte betalas ut före den 1 januari det aktuella produktionsåret.

3. Efter det att den behöriga myndigheten eller det bemyndigade organet har kontrollerat hela den dokumentation som avses i artikel 8 i den här förordningen skall den säkerhet som avses i punkt 1 frisläppas, helt eller delvis alltefter omständigheterna, i enlighet med förfarandet i artikel 19 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85. Utom vid force majeure skall säkerheten vara förverkad om den bearbetade kvantiteten är mindre än 95 % av den kvantitet för vilken förskottet har betalats ut.

Om den kvantitet som har bearbetats är mindre än 95 % av den kvantitet för vilken förskott har betalats ut skall bearbetningsföretaget emellertid vara berättigat till stöd för den kvantitet som faktiskt har bearbetats.

Om den kvantitet som har bearbetats motsvarar mellan 95 och 99,9 % av den kvantitet för vilken förskott har betalats ut skall endast säkerheten förverkas för den del av som inte bearbetats under produktionsåret.

KAPITEL II

STÖD FÖR SÅDAN ANVÄNDNING AV MUST SOM INNEBÄR EN HÖJNING AV ALKOHOLHALTEN I VINPRODUKTER*Artikel 12***Syfte**

1. Det stöd som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999.2 skall beviljas producenter av bordsviner eller kvalitetsviner framställda i specificerade områden (kvalitetsvin fso) som använder koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som framställts i gemenskapen för att höja den naturliga alkoholhalten i volymprocent i sådana produkter som avses i bilaga V punkt C till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Om köparen är en enskild vinproducent som använder produkten uteslutande för berikning av sin egen produktion, får medlemsstaterna genom undantag från punkt 1 besluta att stöd för kvantiteter på högst 10 hl koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som används per vinår betalas ut till den som framställer denna koncentrerade druvmust eller rektifierade koncentrerade druvmust.

Medlemsstaterna skall utfärda tillämpningsföreskrifter för denna åtgärd och underrätta kommissionen om dessa.

Artikel 13

Stödbelopp

1. Det stödbelopp som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall för nedanstående produktkategorier beräknas på följande sätt, efter potentiell alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter:

- a) Koncentrerad druvmust från druvor som skördats
 - i vinodlingszonerna CIII a och CIII b 1,699 euro per volymprocent/hl
 - i annan zon 1,446 euro per volymprocent/hl
- b) rektifierad koncentrerad druvmust från druvor som skördats
 - i vinodlingszonerna CIII a och CIII b 2,206 euro per volymprocent/hl
 - i annan zon 1,955 euro per volymprocent/hl

För vinåren 2000/2001 — 2002/2003 skall emellertid för rektifierad koncentrerad druvmust från druvor som skördats utanför vinodlingsområdena CIII a och CIII b och som framställts på anläggningar som påbörjat produktionen av rektifierad koncentrerad druvmust före den 1 januari 1986 för Spanien och före den 30 juni 1982 i övrigt, det belopp gälla som fastställts för produkter från CIII-zonerna.

2. Den potentiella alkoholhalten i de produkter som avses i punkt 1 skall fastställas genom att uppgifterna i jämförelsetabellen i bilaga I till den här förordningen tillämpas på de värden som erhålls vid 20° C med refraktometri enligt metoden i bilaga XVIII till förordning (EG) nr 1622/2000 om införandet av en gemenskapskodex för oenologiska metoder och behandlingar.

Artikel 14

Ansökan

De producenter som önskar få det stöd som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall till det behöriga interventionsorganet lämna en ansökan som avser alla de processer för höjning av alkoholhalten som omfattas av den artikeln. Ansökningarna skall ha inkommit senast två månader efter den dag då den senaste processen ägde rum.

Till ansökningarna skall bifogas en dokumentation om dessa processer.

Artikel 15

Stöd villkor

1. Utom vid force majeure får stöd endast betalas ut under förutsättning att producenten utför de arbetsmoment som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 i enlighet med punkterna C och D i bilaga V till den förordningen.

2. Om producenten inte uppfyller alla skyldigheter enligt den här förordningen, förutom den som avses i punkt 1, skall stödet, utom vid force majeure, minskas med ett belopp som skall fastställas av den behöriga myndigheten i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är.

3. Vid force majeure skall den behöriga myndigheten bestämma vilka åtgärder som behöver vidtas med hänsyn till de åberopade omständigheterna.

Artikel 16

Utbetalningar

Interventionsorganet skall betala ut stödet till producenten före den 31 augusti efter vinåret i fråga, utom

- a) vid fall av force majeure,
- b) när en administrativ undersökning om rätten till stöd har inletts. I så fall skall utbetalning ske först när det har fastställts att rätt till stöd föreligger.

Artikel 17

Förskott

1. Från och med den 1 januari det aktuella vinåret får producenten, under förutsättning att han ställer en säkerhet till förmån för interventionsorganet, begära att stödet för de råvaror som använts för att höja alkoholhalten betalas ut i förskott. Säkerheten skall uppgå till 120 % av det stöd som begärs.

Till ansökan skall bifogas tillgängliga delar av den dokumentation som avses i artikel 14 andra stycket. Övriga delar av dokumentationen skall lämnas in före vinårets slut.

2. Interventionsorganet skall betala ut förskottet senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts.

3. Efter det att den behöriga myndigheten eller det godkända organet har kontrollerat hela dokumentationen, och med hänsyn till det belopp som skall betalas ut, skall säkerheten helt eller delvis frisläppas i enlighet med förfarandet i artikel 19 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

KAPITEL III

STÖD FÖR FRAMSTÄLLNING AV VISSA PRODUKTER I FÖRENADE KUNGARIKET OCH I IRLAND

Artikel 18

Syfte och stödbelopp

1. De stöd som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall beviljas

a) producenter, nedan kallade "producenter", som använder koncentrerad druvmust som uteslutande framställts av druvor som har producerats i vinodlingszonerna C III a och C III b för att i Förenade kungariket och i Irland framställa produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 och för vilka medlemsstaterna i enlighet med bilaga VII punkt C 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillåta en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår; detta stöd skall uppgå till 0,2379 euro per kilo;

b) aktörer, nedan kallade "aktörer", som använder koncentrerad druvmust som uteslutande framställts av druvor som producerats inom gemenskapen och låter denna must bli huvudbeståndsdel i de produkter som de avsätter i Förenade kungariket och i Irland, med tydliga anvisningar till konsumenterna om hur en vinliknande dryck kan framställas av dessa produkter; detta stöd skall uppgå till 0,3103 euro per kilo.

2. Den koncentrerade druvmust för vilken stöd begärs skall vara av god handelskvalitet enligt gällande normer och lämpa sig för att användas för de ändamål som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 19

Ansökan

1. Producenter eller aktörer som önskar få de stöd som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall mellan den 1 augusti och den 31 juli det aktuella vinåret lämna in en skriftlig ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den koncentrerade druvmusten används.

Ansökan skall lämnas in minst sju arbetsdagar innan framställningen inleds.

Tidsfristen på sju arbetsdagar får förkortas, om den behöriga myndigheten skriftligen tillåter detta.

2. En ansökan om stöd skall avse minst 50 kg koncentrerad druvmust.

3. En ansökan om stöd skall innehålla följande uppgifter:

a) tillverkarens eller aktörens namn eller firmanamn samt adress.

b) uppgifter om den vinodlingszon, enligt definitionen i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999, där den koncentrerade druvmusten har sitt ursprung.

c) följande tekniska uppgifter:

i) lagringsplatsen.

ii) kvantiteten (i kg, eller i antalet behållare om den koncentrerade druvmust som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 är fylld på behållare som rymmer högst fem kg).

iii) densiteten,

iv) de priser som har betalats,

v) den plats där de arbetsmoment som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 utförs.

Medlemsstaterna får kräva ytterligare upplysningar för att kunna identifiera den koncentrerade druvmusten.

4. Till en ansökan om stöd skall bifogas en kopia av det eller de följedokument för transporten av den koncentrerade druvmusten till tillverkarens eller aktörens anläggning som den behöriga myndigheten i medlemsstaten har utfärdat.

Den vinodlingszon där de färska druvor som används har skördats skall anges i kolumn 8 i dokumentet.

Artikel 20

Stöd villkor

1. Tillverkarna eller aktörerna skall enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 använda den totala kvantitet koncentrerad druvmust för vilken stöd har begärts. En avvikelse på minus 10 % från den kvantitet koncentrerad druvmust som anges i ansökan får tillåtas.

2. Tillverkaren eller aktören skall ha en lagerbokföring i vilken det skall finnas uppgifter om

a) de partier koncentrerad druvmust som varje dag köps in och tas emot på anläggningen, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 19.2 b och c i den här förordningen, samt säljarens/säljarnas namn och adress,

- b) den kvantitet koncentrerad druvmust som varje dag används för de ändamål som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/99,
- c) de partier slutprodukter enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 som varje dag framställs och avsänds från anläggningen, samt mottagarens/mottagarnas namn och adress.

3. Tillverkarna eller aktörerna skall inom en månad skriftligen meddela den behöriga myndigheten vilken dag all den koncentrerade druvmust enligt en stödansökan har använts för de ändamål som anges i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999, med hänsyn tagen till den avvikelse som anges i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om en tillverkare eller aktör inte fullgör den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln, skall stödet, utom vid force majeure, inte betalas ut.

5. Om en tillverkare eller aktör inte fullgör alla skyldigheter enligt denna förordning, förutom den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln, skall stödet minskas, utom vid force majeure, med ett belopp som den behöriga myndigheten skall fastställa i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är.

6. Vid force majeure skall den behöriga myndigheten bestämma vilka åtgärder som behöver vidtas, med hänsyn till de åberopade omständigheterna.

Artikel 21

Utbetalningar

Den behöriga myndigheten skall senast tre månader efter det att den har mottagit det meddelande som avses i artikel 20.3 i den här förordningen betala ut stöd för den kvantitet koncentrerad druvmust som faktiskt har använts.

Artikel 22

Förskott

1. De tillverkare och aktörer som avses i artikel 18 i den här förordningen får begära att stödet betalas ut i förskott, under förutsättning att de har ställt en säkerhet på 120 % av stödbeloppet i den behöriga myndighetens namn.

2. Det förskott som avses i punkt 1 skall betalas ut inom tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts och under förutsättning att det också har styrkts att den koncentrerade druvmusten har betalats.

3. Efter det att den behöriga myndigheten har mottagit det meddelande som avses i artikel 20.3 i den här förordningen, och med hänsyn till det stödbelopp som skall betalas ut, skall den säkerhet som avses i punkt 1 helt eller delvis frisläppas i enlighet med förfarandet i artikel 19 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

AVDELNING II

STÖD FÖR PRIVAT LAGRING

Artikel 23

Syfte

I den här avdelningen fastställs tillämpningsföreskrifter för det stödsystem för lagring som avses i kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 24

Definitioner

Med "produkter" avses i denna avdelning, oberoende av vinår, druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust samt bordsvin.

Artikel 25

Stödbelopp

Stödet för lagring skall i hela gemenskapen uppgå till följande schablonbelopp per hektoliter och dag:

- För druvmust: 0,01837 euro.
- För koncentrerad druvmust: 0,06152 euro.
- För rektifierad koncentrerad druvmust: 0,06152 euro.
- För bordsvin: 0,01544 euro.

Artikel 26

Regler för stödmottagare

1. Interventionsorganen får endast ingå avtal för privat lagring med producenter.

I denna avdelning avses med producent en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som bearbetar eller låter bearbeta

- a) färska druvor till druvmust,
- b) druvmust till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust,
- c) färska druvor, druvmust eller delvis jäst druvmust till bordsvin.

Med producenter skall jämsställas de sammanslutningar som avses i artikel 39 i förordning (EG) nr 1493/1999, i fråga om de kvantiteter som framställts av de samverkande producenterna. Skyldigheterna i artikel 2 i den här förordningen skall fortsätta att gälla för de medlemmar som har levererat viner som omfattas av avtalet.

2. En producent får endast ingå avtal för produkter

- som han själv har framställt,
- som har framställts under hans ansvar, och som han är ägare till,
- som, när det gäller producentsammanslutningar enligt punkt 1 tredje stycket, har framställts under medlemmarnas ansvar.

3. Ett interventionsorgan får endast ingå avtal för produkter som lagras i den egna medlemsstaten.

4. Produkter får inte samtidigt omfattas av ett avtal om privat lagring och av den stödordning som avses i artikel 5.1 i rådets förordning (EEG) nr 565/80.

Artikel 27

Produkternas egenskaper

Då ett avtal ingås skall följande gälla:

- a) Druvsaft skall helt och hållet vara framställd av sorter som klassificerats som sorter för framställning av vin enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1493/1999 och den får inte ha en naturlig alkoholhalt i volymprocent som är lägre än den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs för den vinodlingszon där den har sitt ursprung.
- b) Bordsvin
 - i) skall, för den kategori för vilken avtalet har ingåtts, uppfylla de lägsta kvalitetsvillkoren i bilaga II till den här förordningen,

- ii) skall ha en restsockerhalt på högst 2 gram per liter, med undantag för portugisiska bordsviner som får ha en halt på högst 4 gram per liter,

- iii) skall ha god reaktion på luft under 24 timmar,

- iv) får inte ha en främmande smak;

- c) I de produkter som avses i artikel 24 i den här förordningen får de gränsvärden för radioaktivitet som fastställs i gemenskapens lagstiftning inte överskridas. En kontroll av halterna av radioaktivitet i en produkt skall endast utföras om situationen så kräver och under den tid som bedöms nödvändig.

Artikel 28

Kvantiteter

1. Den totala kvantitet för vilken en producent ingår avtal om lagring får inte vara större än den kvantitet som för det aktuella vinåret har angetts i den produktionsanmälan som lämnats in i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1493/1999, plus de kvantiteter som producenten själv framställt efter det datum då denna anmälan lämnades in och som förts in i de register som avses i artikel 70 i den förordningen.

2. Ett avtal skall för bordsvin omfatta minst 50 hl, för druvsaft minst 30 hl och för koncentrerad druvsaft och rektifierad koncentrerad druvsaft minst 10 hl.

Artikel 29

Avtal

1. Ett avtal får endast ingås under förutsättning att producenten för varje behållare i vilken produkten lagras anger

- a) uppgifter som gör att den kan identifieras,

- b) följande analytiska uppgifter:

- i) färg,

- ii) svaveldioxidhalt,

- iii) konstaterad frånvaro av hybrider vad beträffar röda produkter, genom bestämning av malvidoldiglykosid.

Vad gäller druvmust, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust skall det även finnas uppgifter om

- c) det gradtal som erhålls vid en temperatur på 20° med en refraktometer som används enligt den metod som anges i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 558/93. En avvikelse på 0,2 kan godkännas efter kontroll av myndigheterna.

Vad gäller bordsvin skall det också finnas analytiska uppgifter om

- d) den totala alkoholhalten i volymprocent;
- e) den verkliga alkoholhalten i volymprocent;
- f) den totala syrahalten, uttryckt i gram vinsyra per liter eller i milliekvivalenter per liter; i fråga om vita viner får medlemsstaterna emellertid avstå från att kräva denna uppgift;
- g) halten av flyktiga syror, uttryckt i gram ättiksyra per liter eller i milliekvivalenter per liter; i fråga om vita viner får medlemsstaterna emellertid avstå från att kräva denna uppgift;
- h) restsockerhalten;
- i) reaktionen på luft under 24 timmar;
- j) frånvaron av främmande smaker.

Dessa analytiska uppgifter skall tas fram av ett officiellt laboratorium enligt artikel 72 i förordning (EG) nr 1493/1999 inom 30 dagar innan avtalet ingås.

2. Medlemsstaterna får begränsa antalet avtal som en producent får ingå per vinår.

3. Ett avtal avseende bordsvin får inte ingås före den första tappningen på fat av vinet i fråga.

4. De producenter som önskar ingå avtal om lagring av ett bordsvin skall, tillsammans med en ansökan om att ingå avtal, meddela interventionsorganet den totala kvantitet bordsvin som de har framställt under det aktuella vinåret.

Därför skall producenten lämna in en kopia av den eller de produktionsdeklarationer som avses i artikel 18 andra stycket i förordning (EG) nr 1493/1999, samt i förekommande fall en kopia av de register som avses i artikel 28 i den här förordningen. I det fall då en deklARATION ännu inte finns tillgänglig kan ett provisoriskt intyg lämnas.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall minst följande uppgifter finnas med i avtalet:

- a) producenternas namn och adress,
- b) interventionsorganets namn och adress,

- c) produktkategori enligt artikel 25 i den här förordningen,
- d) kvantitet,
- e) lagringsplats,
- f) datum då lagringsperioden påbörjas,
- g) stödbelopp i euro.

Beträffande bordsvin skall avtalen även innehålla uppgifter om

- h) att tappningen på fat har gjorts,
- i) en klausul som medger att volymen får minskas med en procentsats som kommissionen skall fastställa enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 om den totala volymen i de avtal som ingåtts betydligt överskrider den genomsnittliga volymen under de tre senaste produktionsåren; Minskning får inte avse de kvantiteter som avses i artikel 28.2. Om denna minskning tillämpas skall hela stödet betalas ut för perioden före denna minskning.

6. Medlemsstaterna får kräva ytterligare upplysningar för att kunna identifiera produkten i fråga.

Artikel 30

Undantag från artikel 2 i den här förordningen

Medlemsstaterna får tillåta att avtal ingås innan en producent har lagt fram styrkande handlingar enligt vad som avses i artikel 2 i den här förordningen, under förutsättning att producenten i avtalet intygar att han har fullgjort de skyldigheter som avses i den artikeln, eller att han uppfyller kraven i artikel ... i avdelning III i den här förordningen och förbinder sig att leverera de kvantiteter som återstår för att helt och hållet fullgöra sina skyldigheter inom de tidsfrister som de behöriga nationella myndigheterna har fastställt.

De styrkande handlingar som avses i första stycket skall läggas fram före den 31 augusti det följande produktionsåret.

Artikel 31

Lagringsperiodens början

1. Lagringsperiodens första dag skall vara dagen efter den dag då avtalet ingås.

2. Om ett avtal ingås för en lagringsperiod som börjar senare än dagen efter den dag då det ingås, skall lagringsperioden börja senast den 16 februari.

Artikel 32

Lagringsperiodens slut

1. Ett avtal om lagring av druvmust, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust skall löpa ut mellan den 1 augusti och den 30 november efter det datum då det ingicks.
2. Ett avtal om lagring av bordsvin skall löpa ut mellan den 1 september och den 30 november efter det att det ingicks.
3. För att det datum då ett avtal löper ut skall kunna fastställas skall producenten underrätta interventionsorganet om avtalets sista giltighetsdag. Medlemsstaterna skall utfärda regler för hur detta skall meddelas.

Om inget meddelande mottas skall avtalet löpa ut den 30 november.

4. De producenter som inte har ansökt om förskott enligt artikel 38 i den här förordningen får, från och med första dagen i den femte lagringsmånaden, sälja druvmust eller koncentrerad druvmust för export eller för framställning av druvsaft.

Producenterna skall då underrätta interventionsorganet om detta i enlighet med punkt 3.

Interventionsorganet skall försäkra sig om att produktens slutliga användning överensstämmer med det angivna ändamålet.

Artikel 33

Förtida uppsägning av avtalet, på producentens begäran

1. Efter kommissionens medgivande får producenter som inte har ansökt om det förskott som avses i artikel 38 i den här förordningen från och med den 1 juni säga upp avtalet i förtid på grundval av utvecklingen på marknaden, information om lagersituationen eller skördeprognoser.
2. Om kommissionen beslutar att minska volymerna i enlighet med artikel 29.5 i) i den här förordningen får producenterna dessutom ensidigt säga upp avtalet helt eller delvis under månaden efter den månad då detta beslut offentliggjordes.

Artikel 34

Bestämmelser för lagring

1. Under hela lagringsperioden fram till den dag då ett avtal löper ut skall de lagrade produkterna
 - a) motsvara definitionerna i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999,
 - b) ha den lägsta alkoholhalt som krävs då ett avtal ingås för respektive typ av bordsvin,
 - c) vara tappade i behållare på lägst 50 liter,
 - d) förbli obuteljerade, och
 - e) beträffande vin, vara lämpade för att vid lagringsperiodens slut bjudas ut eller levereras för direkt konsumtion.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6 får de produkter som omfattas av ett lagringsavtal endast genomgå sådana oenologiska behandlingar och processer som är nödvändiga för hållbarheten. För vin får en variation i volym på högst 2 % av den volym som anges i avtalet medges. För druvmust får denna variation vara högst 3 %. Om byte av behållare har ägt rum skall procentsatsen ökas med 1 %. Om dessa procentsatser inte överskrider för samtliga produkter som omfattas av avtalet skall hela stödet betalas ut; om de däremot överskrider skall stödet inte betalas ut.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33 i den här förordningen får producenten under den tid avtalet gäller inte sälja eller på något annat sätt avyttra den produkt som omfattas av avtalet.

Genom undantag från första stycket får producenten under den tid avtalet gäller träffa en överenskommelse om att det bordsvin som omfattas av avtalet, så snart detta avtal löper ut, skall levereras till ett destilleri i enlighet med avdelning III i den här förordningen .

4. Producenten skall, inom en tidsfrist som skall fastställas av medlemsstaten, underrätta interventionsorganet om alla förändringar som inträffar under avtalstiden beträffande
 - a) lagringsplatsen eller
 - b) produktens förpackning. I detta fall skall han ange i vilka behållare produkten slutligen skall lagras.

5. Om en producent avser att transportera en produkt som omfattas av ett avtal till en lagringsplats som är belägen på annat ställe, eller till lokaler som inte tillhör honom själv, får produkten endast transporteras om interventionsorganet, som skall ha underrättats i enlighet med punkt 4, har gett sitt tillstånd.

6. Producenter som har ingått avtal om privat lagring av druvmust får under avtalets giltighetstid bearbeta all denna must, eller en del av den, till koncentrerad druvmust eller till rektifierad koncentrerad druvmust.

Producenter som har ingått avtal om privat lagring av koncentrerad druvmust får under avtalets giltighetstid bearbeta all denna must, eller en del av den, till rektifierad koncentrerad druvmust.

En producent får låta en tredje part utföra den bearbetning som avses i de två föregående styckena, under förutsättning att produkterna blir kvar i producentens ägo och att producenterna i förväg har lämnat in en anmälan. Respektive medlemsstat skall kontrollera att detta utförs korrekt.

7. Producenterna i fråga skall skriftligen meddela interventionsorganet vilken dag bearbetningen enligt punkt 6 inleds, samt även lagringsplats och typ av förpackning.

Meddelandet skall vara interventionsorganet tillhanda senast två veckor före den dag då bearbetningen inleds.

Senast en månad efter det att bearbetningen avslutats skall producenterna skicka en analysrapport om den produkt som har framställts till interventionsorganet, och denna skall innehålla åtminstone de uppgifter som för produkten i fråga krävs i artikel 29 i den här förordningen.

8. När en av de bearbetningar som avses i punkt 6 i den här artikeln äger rum skall stödet för lagring av den produkt som omfattas av avtalet uppgå till

- a) det belopp som avses i artikel 25 a i den här förordningen, när det rör sig om den bearbetning som avses i punkt 6 första stycket,
- b) det belopp som avses i artikel 25 b i den här förordningen, när det rör sig om den bearbetning som avses i punkt 6 andra stycket.

För hela lagringsperioden skall stödet beräknas på grundval av de kvantiteter som omfattades av avtalet före bearbetningen.

Artikel 35

Produkter som förändras under lagringsperiodens gång

1. Om en produkt som omfattas av ett avtal helt eller delvis under detta avtals giltighetstid inte längre uppfyller villkoren i artikel 34.1 i den här förordningen skall producenten utan dröjsmål underrätta interventionsorganet om detta. Detta

meddelande skall åtföljas av en analysrapport som dokumenterar förändringen. Den dag då analysrapporten föreligger skall interventionsorganet säga upp avtalet för kvantiteten i fråga.

2. Om det under en kontroll som genomförs av interventionsorganet eller ett annat kontrollorgan konstateras att en produkt som omfattas av avtal under avtalets giltighetstid helt eller delvis inte längre uppfyller villkoren i artikel 34.1 i den här förordningen, skall interventionsorganet fastställa ett datum då avtalet för kvantiteten i fråga skall upphöra att gälla.

Artikel 36

Stöd villkor

1. Utom vid force majeure
 - a) får stöd inte betalas ut om en producent åsidosätter de skyldigheter som anges i artikel 34 1-5 och 34.7 i den här förordningen eller om han motsätter sig kontroller;
 - b) skall stödet, om en producent inte fullgör sina skyldigheter enligt den här förordningen eller enligt avtalet, förutom de skyldigheter som avses i a) ovan, minskas med ett belopp som fastställs av den behöriga myndigheten i förhållande till hur allvarlig förseelsen är.
2. I erkända fall av force majeure skall interventionsorganet vidta de åtgärder som anses nödvändiga med hänsyn till rådande omständigheter.

Artikel 37

Utbetalningar

1. Stödet skall utbetalas senast tre månader efter den dag då avtalet löper ut, utom
 - a) vid fall av force majeure,
 - b) när en administrativ undersökning om rätten till stöd har inletts. I så fall skall utbetalning ske först när det har fastställts att rätt till stöd föreligger.
2. Om ett avtal har sagts upp i enlighet med artiklarna 33 eller 36 i den här förordningen skall stödet betalas ut i proportion till avtalets verkliga giltighetstid. Detta stöd skall betalas ut senast tre månader efter det att avtalet sades upp.

Artikel 38

Förskott

1. De producenter som ingått långfristiga avtal om lagring kan begära att det stödbelopp som beräknades då avtalet ingicks betalas ut i förskott, under förutsättning att en säkerhet på 120 % av stödbeloppet ställs till förmån för interventionsorganet.

Förskottet skall betalas ut senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts.

Återstoden skall betalas ut senast tre månader efter det att avtalet löpte ut.

2. De säkerheter som avses i punkt 1 skall ställas i form av en garanti från en institution som uppfyller de kriterier som fastställs av den medlemsstat som interventionsorganet är underställt.

Säkerheterna skall frisläppas när återstoden har betalats ut.

Om rätten till stöd enligt artikel 36.1 a i den här förordningen inte föreligger, skall hela säkerheten vara förverkad.

Om tillämpningen av artikel 36.1 b leder till att stödet blir lägre än det belopp som redan har betalats ut, skall säkerheten minskas med 120 % av det utbetalade belopp som överskrider det rättmätiga stödet. En säkerhet som minskats på detta sätt skall frisläppas senast tre månader efter den dag då avtalet löper ut.

3. Medlemsstaterna skall företa nödvändiga justeringar vid tillämpning av den bestämmelse som avses i artikel 29.5 i.

Artikel 39

Bordsviner kontra kvalitetsviner

Ett bordsvin som omfattas av ett avtal om lagring kan inte i ett senare skede erkännas som kvalitetsvin eller användas för framställning av vare sig ett sådant vin, ett mousserande kvalitetsvin fso, ett kvalitetslikörvin fso eller ett pärlande kvalitetsvin fso, enligt definitionerna i artikel 54.1 i förordning (EG) nr 1493/1999.

AVDELNING III

DESTILLATION

Inledning

Artikel 40

Syfte

I den här avdelningen fastställs tillämpningsföreskrifter för destillation enligt kapitel II i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 41

Definitioner

1. I denna avdelning avses med
 - a) producent,
 - i) i tillämpningen av kapitel I i denna avdelning: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer, som har producerat vin av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller av ungt icke färdigjäst vin som de själva framställt eller köpt, samt en fysisk eller juridisk person som har de skyldigheter som anges i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999;
 - ii) i tillämpningen av kapitlen II och III i den här förordningen: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer, som har producerat vin av färska druvor, druvmust eller delvis jäst druvmust som de själva har framställt eller köpt;
 - b) destillatör: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer,
 - i) som destillerar vin, vin som tillsatts alkohol eller biprodukter från vinframställning, eller på annat sätt bearbetar druvor, och
 - ii) som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där destilleriet ligger;
 - c) producent av vin som tillsatts alkohol: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, med undantag för en destillatör,
 - i) som bearbetar vin till vin som tillsatts alkohol, och
 - ii) som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där anläggningen för detta ligger;

- d) behörigt interventionsorgan:
- i) i fråga om att ta emot och godkänna dels avtal eller deklARATIONER om leveranser till destillation, dels avtal om leveranser till framställning av en vin som tillsatts alkohol: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där vinet förvaras när avtalet eller deklARATIONEN lämnas in;
 - ii) i fråga om utbetalning av stöd till producenter av en vin som tillsatts alkohol i enlighet med artikel 69: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol framställs.
 - iii) i övriga fall: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där destillationen utförs.

2. I den här avdelningen skall med destillatör jämföras den fysiska eller juridiska person, eller sammanslutning av sådana personer, med undantag för den som framställer vin som tillsatts alkohol,

- a) som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han har sitt säte,
- b) som av en producent, i enlighet med definitionen i punkt 1 a, köper vin eller biprodukter från vinframställning eller från annan bearbetning av druvor, för att för eget bruk låta en godkänd destillatör destillera dem, och
- c) som för den produkt han köper betalar producenten åtminstone det minimipris som fastställts för destillationen i fråga.

Den person eller sammanslutning som jämföras med en destillatör skall ha samma skyldigheter och rättigheter som en sådan.

3. I fråga om att ingå avtal och att leverera vin för destillation får medlemsstaterna utfärda bestämmelser om att sammanslutningar av kooperativ, i fråga om de kvantiteter vin som de anslutna kooperativen producerat och levererat till sammanslutningen, på egen begäran skall jämföras med en producent. Under alla förhållanden skall kooperativen även i fortsättningen ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i gemenskapens regler.

Om en sammanslutning, i samförstånd med de anslutna kooperativen, har för avsikt att under ett visst vinår utföra en av destillationerna i den här avdelningen skall den skriftligen underrätta interventionsorganet om detta. I detta fall

- a) får de anslutna kooperativen inte individuellt ingå avtal om destillation eller vara leverantörer för destillationen i fråga,
- b) skall de kvantiteter vin som sammanslutningen levererat för destillation krediteras de anslutna kooperativ för vars räkning leveransen sker.

Tillämpningen av artikel 2 i den här förordningen skall innebära, utan att det påverkar följderna för respektive kooperativ, att om ett eller flera anslutna kooperativ inte fullgör sina skyldigheter enligt den artikeln får sammanslutningen inte leverera till destillationen i fråga, inom gränserna för de kvantiteter som har levererats av de kooperativ som inte fullgjort sina skyldigheter.

De medlemsstater som använder sig av denna möjlighet skall underrätta kommissionen om detta och därvid också om de åtgärder de har vidtagit i detta syfte. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till övriga medlemsstater.

Artikel 42

Godkända destillatörer

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall godkänna destillatörer och därvid upprätta en förteckning över godkända destillatörer som har sitt säte i respektive medlemsstat och som har för avsikt att utföra destillation i enlighet med denna avdelning. Myndigheterna får emellertid inte i denna förteckning ta med godkända destillatörer som inom ramen för de destillationer som avses i kapitel I i den här avdelningen inte kan erhålla produkter med en alkoholhalt i volymprocent på lägst 92 %.

De behöriga myndigheterna skall se till att denna förteckning hålls uppdaterad, och medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla ändringar. Kommissionen skall se till att förteckningen och ändringarna offentliggörs.

2. Den behöriga myndigheten kan tillfälligt eller slutgiltigt återkalla en destillatörs godkännande om denne inte fullgör de skyldigheter som åligger honom i enlighet med gemenskapens bestämmelser.

Artikel 43

Alkohol som framställs genom destillation

Genom de destillationer som avses i denna avdelning får det endast framställas

- a) neutral alkohol som motsvarar definitionen i bilaga III till den här förordningen,
- b) vinsprit eller sprit av pressrester som motsvarar definitionerna i artikel 1.4 d eller f i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker⁽¹⁾,
- c) destillat eller råalkohol, med en alkoholhalt i volymprocent på lägst 52 %.

⁽¹⁾ EGT L 160, 27.6.1989, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).

Om en sådan produkt som avses i första stycket under c framställs får den endast användas under officiell kontroll

- i) för framställning av en alkoholhaltig dryck,
- ii) för bearbetning till en av de produkter som avses under a eller b med undantag för sprit framställd av druvrester.
- iii) för framställning av alkohol för industriellt bruk.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att skyldigheterna i andra stycket iakttas.

Artikel 44

Analysmetoder för neutral alkohol

De analysmetoder på gemenskapsnivå som fastställs i bilaga IV till den här förordningen återfinns i bilaga V till den här förordningen.

KAPITEL I

OBLIGATORISK DESTILLATION

Avsnitt I — Destillation av biprodukter från vinframställning

Artikel 45

Skyldighet att leverera biprodukter till destillation

1. De producenter som har en av de destillationsskyldigheter som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall fullgöra denna skyldighet genom att senast den 15 juli under vinåret i fråga leverera

- a) alla druvpressrester och jäsningsrester till en godkänd destillatör, och
- b) eventuellt, vin till en godkänd destillatör eller en godkänd producent av vin som tillsatts alkohol för destillation.

Om en producent levererar till en destillatör vars godkännande återkallats skall de levererade kvantiteterna bokföras men de berättigar inte till någon form av bidrag från gemenskapen.

2. Producenter som inte har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor på ett kooperativs anläggning och som under ett vinår framställer högst 25 hl vin eller must får inte leverera.

Inom den italienska delen av vinodlingszonerna C och i den portugisiska vinodlingszonen får personer som har den

skyldighet som avses i punkt 1 befrias från denna skyldighet genom att utnyttja den möjlighet som fastställs i artikel 27.8 i förordning (EEG) nr 1493/1999, om de har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor motsvarande en mängd på mer än 25 hektoliter, men inte mer än 40 hektoliter vin.

Artikel 46

Egenskaper hos biprodukter som levereras till destillation

1. För de producenter som levererar druvpressrester för framställning av önocyanin skall, genom undantag från artikel 27.4 i förordning (EG) nr 1493/1999, mängden alkohol i de produkter som levereras till destillation vara lägst 5 % av volymen alkohol i vinet. Beträffande vita kvalitetsviner fso skall denna mängd vara lägst 7 %.

2. För bestämningen av den volym alkohol som skall levereras till destillation på något av de sätt som anges i artikel 48 i den här förordningen skall följande fasta naturliga alkoholhalter i volymprocent tillämpas inom de olika vinodlingszonerna:

- a) 8,5 % i zon B,
- b) 9,0 % i zon C I,
- c) 9,5 % i zon C II,
- d) 10,0 % i zon C III,

3. För att hålla destillationskostnaderna inom rimliga gränser skall biprodukterna från vinframställning ha minst följande genomsnittliga egenskaper vid leveransen till destilleriet:

- a) Druvpressrester:
 - i) i vinodlingszon B: 2 liter ren alkohol/100 kg,
 - ii) i vinodlingszon C: 2 liter ren alkohol/100 kg när de härrör från sorter som i klassificeringen för den administrativa enheten i fråga endast anges som druvsorter avsedda för andra ändamål än vinframställning; 2,8 liter ren alkohol/100 kg när de härrör från sorter som i klassificeringen för den administrativa enheten i fråga endast anges som druvsorter avsedda för vinframställning;
- b) Jäsningsrester:
 - i) i vinodlingszon B: 3 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt,
 - ii) i vinodlingszon C: 4 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt.

4. För producenter som levererar sitt vin från sin framställning till vinägerindustrin skall mängden alkohol, uttryckt i ren alkohol, i det vin som levereras på detta sätt dras av från mängden alkohol, uttryckt i ren alkohol, i det vin som skall levereras till destillation för att fullgöra skyldigheten i artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

För producenter som levererar sitt vin eller sina biprodukter till försök som kontrolleras av medlemsstaterna skall bestämmelserna för uppköpspris i artikel 47 tillämpas och det stöd som utbetalas till destillatören skall vara 0,277 euro per volymprocent/hektoliter.

När det rör sig om försök får en medlemsstat inte överskrida 100 ton pressrester och 100 ton jäsningsrester per försök.

Artikel 47

Uppköpspris

1. Det uppköpspris som avses i artikel 27.9 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall tillämpas på nettovara, fritt destilleriet.

2. Destillatören skall betala producenten det uppköpspris som avses i punkt 1 senast tre månader efter det att en kvantitet levererats till destilleriet.

Om producenten inte motsätter sig det får emellertid destillatören

- a) senast tre månader efter leveransen betala producenten 80 % av uppköpspriset, eller
- b) göra den delbetalning som avses i a efter det att produkterna levererats, dock senast en månad efter det att den faktura som skall utställas före den 31 augusti det berörda vinåret har mottagits.

Destillatören skall senast följande 31 oktober betala producenten det resterande beloppet.

Artikel 48

Stöd till destillatören

1. Det stöd som skall betalas ut till destillatören för produkter som destilleras på ett av de sätt som föreskrivs i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999, per volymprocent alkohol och per hektoliter som framställs genom destillationen, skall uppgå till följande belopp:

- a) för neutral alkohol:
 - i) schablonstöd 0,6279 euro
 - ii) stöd för pressrester 0,8453 euro
 - iii) stöd för vin och vindruv 0,4106 euro

b) för sprit framställd av druvpressrester och destillat: 0,3985 euro

eller för råalkohol framställd av pressrester och med en alkoholhalt i volymprocent på lägst 52 %

c) för vinsprit: 0,2777 euro

d) för råalkohol framställd av vin och jäsningsrester 0,2777 euro

Om destillatören visar upp handlingar som styrker att det destillat eller den råalkohol som han erhållit genom destillation av druvpressrester har fått en annan användning än som sprit framställd av druvpressrester, får ett extra belopp på 0,3139 euro per volymprocent/hektoliter utbetalas till denne.

2. De differentierade stöden för spritprodukter som framställts av druvpressrester eller genom destillation av vin och vindruv som avses i punkt 1 a

- a) får fastställas av medlemsstaterna om tillämpningen av schablonstödet under i) leder eller riskerar att leda till att det blir omöjligt att i vissa regioner i gemenskapen låta destillera en eller flera biprodukter från vinframställning,
- b) skall obligatoriskt tillämpas på destillatörer som under ett vinår har destillerat en av två råvaror till mer än 60 % av den totala destillation som utförts.

3. Inget stöd får betalas ut för de kvantiteter vin som levererats till destillation som med mer än 2 % överskrider den skyldighet för producenten som avses i artikel 45.1 i den här förordningen.

Artikel 49

Undantag från leveransskyldigheten

1. Skyldigheterna i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall inte gälla för

- a) producenter som under kontroll och i enlighet med artikel 50.1 i den här förordningen återtar biprodukter från vinframställning,
- b) producenter av mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ och av mousserande eller pärlande kvalitetsvin av aromatisk typ från specificerade områden, som har framställt dessa viner av druvmust eller delvis jäst druvmust som köpts och undergått stabiliseringsbehandling för att eliminera jäsningsrester.

2. Producenter som inte har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor på ett kooperativs anläggning och som under ett vinår framställer högst 25 hl vin eller must får inte leverera.

3. För den del av produktionen som faktiskt har levererats till destillation inom ramen för den destillation som föreskrivs i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall producenterna endast ha skyldighet att leverera biprodukter från sin vinframställning om det rör sig om den destillation som föreskrivs i artikel 27.3 i den förordningen.

Artikel 50

Återtag

1. Den möjlighet som avses i artikel 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 får endast användas av

- a) producenter som är etablerade i produktionsområden där en destillation skulle innebära oproportionerliga kostnader för dem; medlemsstaternas behöriga myndigheter skall upprätta en förteckning över sådana områden och därefter informera kommissionen om denna;
- b) producenter som inte har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor på ett kooperativs anläggning och som på grund av den låga produktionsvolymen, särskilda kännetecknen för produktionen eller destilleriets läge får oproportionerligt höga kostnader för en destillation.

2. Vid tillämpningen av artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall biprodukterna återtas utan dröjsmål, dock senast vid utgången av det vinår under vilket de erhålls. Återtaget, samt en uppskattning av vilka kvantiteter det rör sig om, skall antingen skrivas in i det register som upprättas genom tillämpning av artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 eller intygas av den behöriga myndigheten.

Återtag av jäsningsrester skall anses ha skett om jäsningsresterna i fråga har denaturerats för att omöjliggöra att de används för vinframställning och om leverans av dessa denaturerade jäsningsrester till tredje part har skrivits in i det register som avses i föregående stycke. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa kontroll av dessa transaktioner.

De medlemsstater som producerar mer än 25 000 hl vin per år skall genom en undersökning åtminstone kontrollera att den lägsta alkoholhalt som avses i artikel 51 uppnås och att biprodukterna helt och hållet har återtagits inom de fastställda tidsfristerna.

Artikel 51

Egenskaper hos biprodukter som återtas

Den lägsta alkoholhalten i ren alkohol i de biprodukter från vinframställning som återtas under kontroll enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall vara följande:

- a) i druvpressrester:
 - i) 2,1 liter/100 kg, i fråga om vitt kvalitetsvin fso,
 - ii) 3 liter/100 kg i övriga fall.
- b) i vindruv:
 - i) 3,5 liter/100 kg, i fråga om vitt kvalitetsvin fso,
 - ii) 5 liter/100 kg i övriga fall.

Avsnitt II: Destillation av viner som framställts av sorter med dubbel klassificering

Artikel 52

Skyldighet att leverera vin

Producenter som omfattas av destillationsskyldighet enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall fullgöra denna skyldighet genom att leverera sitt vin till ett godkänt destilleri senast den 15 juli det aktuella vinåret.

I det fall som avses i artikel 71 i den här förordningen skall skyldigheten fullgöras genom att vinet senast den 15 juni det aktuella vinåret levereras till ett godkänd producent av vin som tillsatts alkohol för destillation.

Artikel 53

Kvantiteter vin som skall levereras

1. Beträffande de viner som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall varje producent leverera den kvantitet som han har producerat. Denna kvantitet skall minskas med

- a) den kvantitet som normalt används för att framställa vin, vilken skall beräknas i enlighet med punkt 2 i den här artikeln,
- b) den kvantitet som bevisligen har exporterats senast den 15 juli det aktuella vinåret.

Dessutom får producenten göra avdrag med högst 10 hektoliter från den mängd som skall levereras.

2. Beträffande vin som framställts av druvor som i en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål, skall den kvantitet som normalt används för att framställa vin motsvara den genomsnittskvantitet som normalt har använts för att framställa vin under följande vinår:

- 1974/1975 till och med 1979/1980 i gemenskapen med tio medlemsstater,

— 1978/1979 till och med 1983/1984 i Spanien och Portugal,

Artikel 55

— 1988/1989 till och med 1993/1994 i Österrike.

Uppköpspris

När det gäller gällande vin som framställs av druvor som inom en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit, skall avdrag emellertid göras med den kvantitet som destillerats i annat syfte än för framställning av vinsprit med ursprungsbeteckning.

1. Senast tre månader efter leverans till destilleriet skall destillatören betala producenten det uppköpspris som avses i artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 för de levererade kvantiteterna. Detta pris skall tillämpas på nettovara, fritt producentens anläggning.

När det gäller de viner som avses i första stycket skall de berörda medlemsstaterna fastställa den kvantitet som normalt används för att framställa vin per hektar genom att för den referensperiod som anges i det stycket fastställa andelarna för vin som framställts av druvor som i en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål.

2. För de viner som avses i artikel 53.2 andra stycket får Frankrike, i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999, differentiera uppköpspriset för de producenter som omfattas av destillationsplikt, beroende på avkastningen per hektar. Medlemsstaternas bestämmelser skall säkerställa att det faktiskt betalda genomsnittspriset för samtliga destillerade viner uppgår till 1,34 euro per hektoliter och volymprocent.

Artikel 56

Stöd till destillatörer

3. För varje producent skall den totala kvantitet som produceras vara lika med summan av de kvantiteter som å ena sidan avses i artikel 53.1 och anges i den produktionsdeklaration som avses i artikel 18 i förordning (EG) nr 1493/1999, och å andra sidan de kvantiteter som förs in i det register som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som han själv, efter det datum då produktionsdeklarationen presenterades, framställt av druvor eller av druvmust av sådana sorter som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999, som anges i denna deklaration.

Det stöd som avses i artikel 28.5 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter produkt som erhålls genom destillation:

- a) för neutral alkohol 0,7728 euro
- b) för vinsprit, råalkohol och vindestillat 0,6401 euro

Artikel 57

Egenskaper hos alkohol som erhålls genom vissa destillationer

4. Från och med vinåret 1998/1999 får medlemsstaterna, genom undantag från föregående stycke, när det gäller vin som framställts av druvor som inom en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit, och för de producenter som från och med vinåret 1997/1998 får bidrag för slutgiltig nedläggning i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 för en del av sin vinodlingsareal, behålla den kvantitet som normalt används för vinframställning på samma nivå som före skörden under de fem regleringsåren efter skörden

Vid direkt destillation av vin som framställs av druvor som inom en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit skall produkten ha en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

Artikel 54

Undantag från skyldigheten att leverera

Genom tillämpning av undantaget i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 får de viner som avses i den artikeln transporteras

- a) till ett tullkontor, för att tullhandlingarna skall kunna fyllas i innan varorna exporteras utanför gemenskapens tullområde, eller
- b) till en godkänd person/godkänt företag som bearbetar vinet till vin som har tillsatts alkohol för destillation.

Avsnitt III — Gemensamma bestämmelser för avsnitten I och II i den här förordningen

Artikel 58

Delleveranser

Producenter som har en av de skyldigheter som avses i artiklarna 45 och 52 i den här förordningen och som före den 15 juli det aktuella vinåret har levererat minst 90 % av den kvantitet som de är skyldiga att leverera får fullgöra sina skyldigheter genom att leverera återstoden före ett visst datum, senast den 31 augusti det efterföljande vinåret, som skall fastställas av den behöriga nationella myndigheten.

I detta fall

- a) skall det uppköpspris för återstoden som avses i första stycket, och även priset på den alkohol som framställs av den och som har levererats till interventionsorganet, minskas med samma belopp som det stödbelopp som för destillationen i fråga fastställts för neutral alkohol i enlighet med artikel 48.1 a i) och artikel 56 a i den här förordningen,
- b) skall inget stöd betalas ut för produkter från destillationen som inte levereras till interventionsorganet,
- c) skall skyldigheten anses fullgjord inom den tidsfrist som fastställs genom tillämpning av första stycket,
- d) skall den behöriga myndigheten anpassa tidsfristerna för destillation, för att lämna in styrkande handlingar för att det pris som avses under a har betalats samt för leverans av alkoholen till interventionsorganet, till den förlängda tidsfristen för leverans.

Artikel 59

Leveransbevis

Som bevis på att leveransen har skett skall destillatören före den 31 augusti följande vinår ge producenten ett intyg i vilket åtminstone arten, kvantiteten och alkoholhalten i volymprocent för de levererade produkterna samt leveransdatum anges.

Om en producent levererar de produkter som han är skyldig att låta destillera till ett destilleri i en annan medlemsstat än där de har producerats, skall destillatören låta interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen utförs intyga, i det dokument som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och under vilket transporten har skett, att dessa produkter har tagits emot av destilleriet. Senast en månad efter mottagandet av de produkter som skall destilleras skall destillatören skicka en kopia av detta dokument, med dessa uppgifter ifyllda, till producenten.

Artikel 60

Styrkande handlingar som destillatören skall lämna in till interventionsorganet

1. För att beviljas stöd skall destillatören senast den 30 november efter respektive vinår lämna in en ansökan till interventionsorganet och då bifoga följande dokumentation beträffande de kvantiteter för vilka stödansökan lämnas in:

- a) i) Beträffande vin och vindruv: en översikt över varje producentens leveranser, med uppgifter om åtminstone följande:
 - slag av produkt, kvantitet, färg samt alkoholhalt i volymprocent,

- numret på det dokument som föreskrivs i artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999, i de fall detta dokument krävs för att transportera produkterna till destillatörens anläggning, eller i motsatt fall, en hänvisning till det dokument som används enligt nationella bestämmelser;
- ii) Beträffande sprit av pressrester: en förteckning med namnen på de producenter som levererat pressrester, samt mängden alkohol i de pressrester som levererats till destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999;
- b) En deklARATION, med en stämpel från den behöriga myndighet som utsetts av respektive medlemsstat, med uppgifter om åtminstone följande:
 - i) De kvantiteter av respektive produkt som framställts genom destillation, fördelade på de kategorier som föreskrivs i artikel 43 i den här förordningen;
 - ii) Datum då dessa produkter framställdes;
- c) En handling som styrker att han inom föreskriven tidsfrist har betalat producenten det lägsta uppköpspriset för destillationen i fråga.

Medlemsstaterna kan emellertid fastställa förenklade regler för uppvisande av handlingar som styrker utbetalningen av det lägsta uppköpspris som fastställts för destillation av biprodukterna från vinframställningen, om kommissionen i förväg gett sitt godkännande för dessa regler.

2. När producenten själv utför destillationen skall den dokumentation som föreskrivs i punkt 1 ersättas med en deklARATION som stämplats av den behöriga myndigheten i medlemsstaten och som innehåller uppgifter om åtminstone följande:

- a) slag av produkt, kvantitet, färg samt alkoholhalt i volymprocent för den produkt som skall destilleras;
- b) De kvantiteter av respektive produkt som framställts genom destillation, fördelade på de kategorier som föreskrivs i artikel 43 i den här förordningen;
- c) Datum då dessa produkter framställdes.

3. Beviset på att minimipriset har betalats får ersättas av ett bevis på att en säkerhet har ställts i interventionsorganets namn. Säkerheten skall uppgå till 120 % av det stöd som ansökan avser.

I detta fall skall beviset på att destillatören har betalat hela det uppköpspris som avses i artikel 27.9 eller artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 lämnas in till interventionsorganet senast den sista dagen i februari efter vinåret i fråga.

4. I det fall som avses i artikel 47.2 andra stycket i den här förordningen skall beviset på att uppköpspriset har betalats ersättas med ett bevis på att en delbetalning har gjorts.

5. Interventionsorganet skall senast tre månader efter det att en ansökan lämnats in betala ut stödet till destillatören, eller, i det fall som avses i punkt 2, till producenten.

6. Om det visar sig att destillatören inte har betalat producenten uppköpspriset, skall interventionsorganet före den 1 juni efter vinåret i fråga betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, vilket kan ske via interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 61

Destillationsdatum

1. Vin som levereras för att den skyldighet som anges i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall fullgöras får inte destilleras före den 1 januari det aktuella vinåret.

2. Senast den 10 i varje månad skall destillatörerna till interventionsorganet lämna in en översikt för föregående månad över de kvantiteter som destillerats och de kvantiteter som erhållits genom destillation, fördelade på de kategorier som anges i artikel 43 i den här förordningen.

3. Destillation får inte äga rum efter den 31 juli respektive vinår.

Artikel 62

Leverans av alkohol till interventionsorganet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27.12 och artikel 28.6 i förordning (EG) nr 1493/1999⁽¹⁾ får destillatören senast den 30 november efter respektive vinår till interventionsorganet leverera produkter som har en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

De arbetsmoment som behövs för att framställa den produkt som avses i första stycket får utföras antingen på en anläggning som tillhör den destillatör som levererar produkten till interventionsorganet, eller på en anläggning som tillhör en fristående destillatör som är underleverantör.

Utom i de fall där punkt 2 andra stycket i den här artikeln tillämpas, får den destillatör som levererar till interventionsorganet inte fysiskt på sin anläggning behålla den alkohol som levererats; alkoholen skall lagras på en anläggning under interventionsorganets administration.

(1) Enhet E2 ombeds visa hur man har tänkt sig att dessa två bestämmelser skall kunna kontrolleras. Om exakta anvisningar inte ges kommer detta inte att tas med i denna förordning.

2. Det pris som interventionsorganet skall betala destillatören för levererad råalkohol skall uppgå till följande belopp per volymprocent och per hektoliter

a) Destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999:

i) Fast pris 1,654 euro

ii) För spritprodukter framställda av druvpressrester 1,872 euro

iii) För spritprodukter framställda genom destillation av vin och av jäsningsrester: 1,437 euro

b) Destillation enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999:

— Pris: 1,799 euro

När alkoholen lagras på den anläggning där den har framställts skall priserna ovan sänkas med 0,5 euro per volymprocent och per hektoliter.

3. De differentierade priser som anges för spritprodukterna i punkt 2 a

a) får fastställas av medlemsstaterna om tillämpningen av det fasta priset leder till eller riskerar att leda till att det i vissa regioner i gemenskapen blir omöjligt att låta destillera en eller flera biprodukter från vinframställningen,

b) skall obligatoriskt gälla för destillatörer som under ett vinår har destillerat en råvara till mer än 60 % av den totala destillation som utförts.

4. Om destillatören har fått det stöd som föreskrivs i artiklarna 48 och 56 i den här förordningen skall de priser som ange i punkt 2 sänkas med ett belopp som motsvarar stödet.

5. Interventionsorganet skall betala destillatören senast tre månader efter det att alkoholen levererats under förutsättning att den dokumentation och de styrkande handlingar som avses i artikel 60 lämnats in.

KAPITEL II

FRIVILLIG DESTILLATION

Artikel 63

Införande av den destillation som avses i artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999

1. Varje vinår skall den destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som avses i artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 inledas från och med den 1 september.

2. Den kvantitet bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som varje producent får lämna till destillation skall begränsas till 40 % av den högsta producerade kvantitet av dessa viner som deklarerats under de tre senaste vinåren, inklusive det innevarande om deklARATIONEN redan lämnats. Om den ovan angivna procentsatsen tillämpas skall den producerade mängden bordsvin vara den som anges som vin i kolumnen "bordsvin" i den produktionsdeklaration som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1493/1999.

3. Varje producent som framställt bordsvin eller vin som lämpar sig för framställning av bordsvin får ingå ett avtal eller en deklARATION enligt artikel 65 i den här förordningen. Till kontraktet skall bifogas ett bevis för att en säkerhet på 5 euro per hektoliter har ställts. Dessa avtal är inte överförbara.

4. Medlemsstaterna skall den 5 och den 20 eller närmaste följande arbetsdag i varje månad meddela kommissionen vilka kvantiteter som de ingångna avtalen beträffande denna destillation totalt omfattar för perioden den 16–31 i föregående månad respektive den 1–15 i innevarande månad

5. Medlemsstaterna får godkänna avtalen i fråga efter en tidsfrist på 10 arbetsdagar efter det att kommissionen underrättats enligt punkt 4, under förutsättning att kommissionen under tiden inte vidtagit särskilda åtgärder. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur stora kvantiteter som de godkända avtalen omfattar, senast i samband med meddelandet till kommissionen enligt punkt 4.

6. Om de kvantiteter för vilka avtal har ingåtts och som meddelats kommissionen den dag som fastställs enligt bestämmelserna i punkt 4 överskrider eller riskerar att överskrida de kvantiteter som överensstämmer med de tillgängliga budgetresurserna, eller innebär att möjligheterna till upptagning inom sektorn för konsumtionssprit överskrider eller riskerar att kraftigt överskridas, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godtagande av de kvantiteter som omfattas av de berörda avtalen och/eller avbryta anmälan av nya avtal. I så fall skall den säkerhet som avses i punkt 3 släppas fri för de kvantiteter som kontrakterats men ej godtagits.

Kommissionen får dessutom fastställa en procentsats för godtagande av de avtal som ingåtts eller avbryta anmälan av nya avtal om ingåendet av nya avtal utvecklas på ett onormalt sätt eller om det finns betydande risk för störning av den fortsatta traditionella försörjningen när det gäller destillerade produkter.

7. Avtal som har ingåtts, men inte anmälts till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 4, får inte godkännas.

8. Den säkerhet som avses i punkt 3 skall frisläppas i proportion till hur stora kvantiteter som levererats, när producenten lägger fram bevis för att leverans till destilleriet har skett.

9. De kvantiteter som anges i avtalet skall levereras till ett destilleri senast den 30 juni under det aktuella vinåret.

Artikel 64

Stödbelopp

1. De stöd som skall betalas ut till destillatörerna, eller till producenten i det fall som avses i artikel 65.3 i den här förordningen, för det vin som destilleras enligt det här kapitlet, skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter produkt som erhålls genom destillationen:

- a) det primära stödet enligt artikel 29.4 i förordning (EG) nr 1493/1999:
 - 1,751 euro per volymprocent och hektoliter för råalkohol och vinsprit,
 - 1,884 euro per volymprocent och hektoliter för neutral alkohol,
- b) det sekundära stödet enligt artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1493/1999: 0,0336 euro per dag och hektoliter.

2. En destillatör som vill få det sekundära stödet skall meddela interventionsorganet vilken volym och vilka egenskaper den produkt har som han vill lagra, samt när lagringsperioden beräknas börja. Detta skall meddelas senast 30 dagar före lagringsperiodens början.

Om interventionsorganet inte har gjort några invändningar inom denna tidsfrist på 30 dagar skall det planerade datumet anses vara det faktiska datumet för lagringsperiodens början.

3. Det sekundära stödet under b i den här punkten får endast betalas ut
 - för lägst 100 hl alkohol som lagrats i behållare som rymmer minst 100 hl,
 - under en period på högst 12 månader från och med den 1 december,
 - under en period på minst 6 månader.

Destillatörerna får, om kommissionen på grundval av situationen inom sektorn godkänner det, avsluta lagringen av alkohol från och med den 1 juni.

4. Beträffande det primära stödet skall interventionsorganet betala ut stödet, beräknat enligt punkt 1 i den här artikeln, till destillatören, eller till producenten i det fall som avses i artikel 65.2, senast tre månader efter det att de bevis som avses i artikel 65.10 i den här förordningen har lämnats in.

Interventionsorganet skall betala ut det sekundära stödet senast tre månader efter lagringsperiodens slut.

5. Alkohol som omfattas av stöden i den här artikeln får inte i ett senare skede köpas upp av de offentliga myndigheterna. Om destillatören trots detta vill sälja sin alkohol till de offentliga myndigheterna skall han i förväg betala tillbaka stöden i fråga.

6. Punkt 5 gäller dock inte för de offentliga myndigheter som har ett program för försäljning av alkohol som inte berör traditionell användning, exempelvis miljöprogram för jordbruket rörande försäljning av alkohol inom bränslesektorn, när det gäller de kvantiteter alkohol som har sålts inom ramen för ett sådant program.

KAPITEL III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR KAPITLEN I OCH II

Avsnitt I — Allmänna bestämmelser

Artikel 65

Leveransavtal

1. En producent som har för avsikt att leverera vin från den egna produktionen till destillation enligt artiklarna 29 eller 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall ingå ett eller flera leveransavtal, nedan kallade "avtal", med en eller flera destillatörer. Detta avtal skall, före ett datum som skall fastställas i enlighet med de bestämmelser medlemsstaterna har upprättat, lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande.

Samtidigt som avtalet presenteras för interventionsorganet skall det läggas fram bevis för att producenten verkligen har producerat och innehar den kvantitet vin som skall levereras. Detta bevis skall inte krävas i de medlemsstater där myndigheterna redan har inhämtat sådant bevis på annat sätt.

Producenter som har skyldigheter enligt artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall dessutom inför destillatörerna styrka att de har fullgjort dessa skyldigheter under den period som fastställs i artikel 2.2 i den här förordningen.

2. Avtalet skall minst innehålla följande uppgifter för vinet i fråga:

- kvantitet; denna kvantitet får inte understiga 10 hektoliter;
- egenskaper, särskilt färg.

Producenten får endast leverera vin till destillation om avtalet godkänts av det behöriga interventionsorganet. Den behöriga myndigheten får begränsa antalet avtal som en producent får ingå.

Om destillationen äger rum i en annan medlemsstat än där avtalet har godkänts skall det interventionsorgan som har godkänt avtalet skicka en kopia av detta till interventionsorganet i den andra medlemsstaten.

- De producenter som avses i punkt 1 i den här artikeln,
 - som själva har en destillationsanläggning, och som har för avsikt att destillera enligt det här kapitlet,
 - som har för avsikt att låta destillationen utföras på en anläggning som tillhör en fristående destillatör som arbetar som underleverantör,

skall före ett fastställt datum lämna in en leveransdeklaration, nedan kallad "deklaration", till det behöriga interventionsorganet för godkännande.

Producenter som har skyldigheter enligt artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall dessutom till det behöriga interventionsorganet lämna in bevis på att de fullgjort dessa skyldigheter under den referensperiod som fastställs i artikel 2.2 i den här förordningen.

- I tillämpningen av punkt 3 skall avtalet,
 - i det fall som avses i punkt 3 första stycket under a, ersättas med deklarationen,
 - i det fall som avses i punkt 3 första stycket under b, ersättas med deklarationen tillsammans med det leveransavtal för destillation hos en underleverantör som producenten och destillatören ingått.

5. Egenskaperna hos vin som skall destilleras får inte skilja sig från de egenskaper som i enlighet med den här artikeln anges i avtalet eller deklarationen.

Inget stöd får betalas ut

- om den kvantitet vin som faktiskt har levererats till destillation är lägre än 95 % av den kvantitet som uppges i avtalet eller deklarationen,
- för den kvantitet vin som ligger över 105 % av den kvantitet som anges i avtalet eller deklarationen,
- för den kvantitet vin som överskrider den högsta tillåtna kvantiteten för destillationen i fråga.

6. För det vin som levererats skall destillatören betala producenten de priser som fastställs genom tillämpning av artikel 29 eller artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, per volymprocent alkohol och per hektoliter; detta pris skall gälla nettovara fritt producentens anläggning.

7. Destillatören skall betala producenten det lägsta uppköpspris som avses i punkt 6 senast tre månader efter leveransen, under förutsättning att producenten inom två månader efter leverans lämnar in det bevis som avses i punkt 1 tredje stycket i den här artikeln. Om beviset lämnas in efter dessa två månader skall destillatören betala inom en månad.

Artikel 66

Förskott

8. Destillatören skall inom de fastställda tidsfristerna meddela interventionsorganet följande:

- a) Kvantiteten vin, dess färg och verkliga alkoholhalt i volymprocent för varje producent som har levererat vin och för varje leverans, samt numret på det dokument som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som används för transport av vinet till destillatören.
- b) Bevis för att hela den kvantitet vin som anges i avtalet eller i deklARATIONEN har destillerats inom den fastställda tidsfristen.
- c) Bevis för att man inom den fastställda tidsfristen har betalat det uppköpspris till producenterna som avses i punkt 7 i den här artikeln.

1. Destillatören, eller producenten i det fall som avses i artikel 70.3 i den här förordningen, får begära att det fastställda stödbeloppet betalas ut i förskott, på villkor att han ställt en säkerhet i interventionsorganets namn. Säkerheten skall uppgå till 120 % av stödbeloppet.

Det belopp som avses i första stycket skall beräknas per volymprocent alkohol som för vinet i fråga anges i avtalet eller i leveransdeklARATIONEN, samt per hektoliter av detta vin eller per hektoliter ren alkohol inom ramen för det sekundära stöd som avses i artikel 64.1 b i den här förordningen. Interventionsorganet skall betala ut förskottet inom tre månader efter inlämnandet av ett bevis på att en säkerhet har ställts, under förutsättning att avtalet är godkänt.

2. Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten efter det att de bevis som avses i artikel 65.8 har lämnats in inom föreskrivna tidsfrister.

Artikel 67

I det fall som avses i punkt 9 skall endast det bevis som anges i punkt b lämnas till interventionsorganet.

Destillatörerna skall, senast den 10 i varje månad, lämna en sammanställning till interventionsorganet över de kvantiteter som har destillerats och de kvantiteter produkter som har erhållits från destillation under föregående månad, uppdelat på de kategorier som anges i artikel 43 i den här förordningen.

9. Om destillation genomförs av producenten själv i hans egenskap av destillatör eller av en destillatör som arbetar för producentens räkning skall producenten lämna in de uppgifter som avses i punkt 8 till interventionsorganet,

10. Genom stickprov skall medlemsstaterna kontrollera de viner som anges i avtalen, och särskilt kontrollera följande:

- a) Att producenten verkligen har producerat och innehar den kvantitet vin som skall levereras.
- b) Att det vin som anges i avtalet tillhör den kategori för vilken destillation har inletts.

Kontrollen kan utföras när som helst från det att avtalet presenteras tills det godkänns och vinet anländer till destilleriet. Medlemsstater som har ett effektivare system för att kontrollera vad som sägs under a i första stycket i den här punkten får begränsa kontrollerna till när produkterna tas emot på destilleriet.

EUGFJ:s bidrag för att täcka kostnaderna för destillation

1. Garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket skall täcka en del av interventionsorganets utgifter för att överta alkoholen.

Detta bidrag skall uppgå till samma belopp som det stöd som fastställs enligt artiklarna 48, 56 och 68 a i den här förordningen och i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Artiklarna 4 och 6 i förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾ skall tillämpas på detta bidrag.

Avsnitt II — Vin som tillsatts alkohol för destillation

Artikel 68

Bearbetning till vin som tillsatts alkohol för destillation

1. Vin som skall destilleras enligt den här förordningen får bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation. I detta fall får det genom destillation av detta vin endast framställas vinsprit.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Framställningen av vin som tillsatts alkohol för destillation skall ske under officiell kontroll.

Följande skall då gälla:

- a) I det eller de dokument eller det eller de register som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall höjningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent anges, med uppgifter om denna alkoholhalt före respektive efter det att destillatet tillsatts i vinet.
- b) För att ett officiellt laboratorium, eller ett laboratorium som arbetar under officiell kontroll, skall kunna fastställa den verkliga alkoholhalten skall ett prov tas av vinet, under en officiell myndighets kontroll, innan det bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation.
- c) Två protokoll från den analys som avses under b skall skickas till framställaren av vinet som tillsatts alkohol; denne skall i sin tur skicka ett av dessa protokoll till interventionsorganet i den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol har framställts.

3. Framställningen av vin som tillsatts alkohol för destillation skall ske under samma period som fastställts för destillationen i fråga.

4. Medlemsstaterna får begränsa antalet orter där framställning av sådant vin får ske, i den mån en sådan begränsning är nödvändig för att det skall finnas garantier för att kontrollerna sker på det sätt som krävs.

Artikel 69

Framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation

1. När den möjlighet som avses i artikel 68.1 kommer till användning och när det vin som tillsatts alkohol för destillation inte framställs av destillatören eller för hans räkning, skall producenten ingå ett leveransavtal med en godkänd framställare och därefter skicka in detta avtal till interventionsorganet för godkännande.

Om producenten är godkänd för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation och har för avsikt att själv framställa detta vin, skall det avtal som avses i första stycket ersättas med en leveransdeklaration.

2. Medlemsstaterna skall utfärda bestämmelser för de avtal och deklarerationer som avses i punkt 1.

3. Den som framställer vin som tillsatts alkohol skall för det vin som levererats betala producenten minst det lägsta uppköpspris för vin som fastställts för de destillationer som avses i artikel 27–30 i förordning (EG) nr 1493/1999. Detta pris skall gälla nettovara,

- a) fritt destillatörens anläggning, om det rör sig om destillation enligt artikel 27.9 i förordning (EG) nr 1493/1999,

- b) vid lastning hos producenten, i övriga fall.

Om inte annat följer av nödvändiga anpassningar skall den som framställer vin som tillsatts alkohol ha samma skyldigheter som destillatören i enlighet med den här avdelningen.

Det stödbelopp som skall betalas ut till den som framställer vin som tillsatts alkohol skall per procent verklig alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter vin uppgå till

- 0,2657 euro för den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999,
- 0,6158 euro för den destillation som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999,
- 0,1715 euro för den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Ett villkor för att det behöriga interventionsorganet skall betala ut stödet till den som framställer vin som tillsatts alkohol är att denne har ställt en säkerhet på 120 % av stödbeloppet. Denna säkerhet krävs om villkoren för att betala ut stödet redan är uppfyllda.

Om en producent av vin som tillsatts alkohol gör detta inom ramen för mer än en destillation enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 får en enda säkerhet ställas. I detta fall skall säkerheten uppgå till 120 % av det sammanlagda stödet för framställning genom dessa destillationer.

Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten efter det att följande dokument har lämnats in inom fastställda tidsfrister:

- a) Ett bevis på att den totala kvantitet vin som tillsatts alkohol som anges i avtalet eller deklARATIONEN har destillerats inom fastställda tidsfrister.
- b) Ett bevis på att det lägsta uppköpspris som avses i artiklarna 27–30 i förordning (EG) nr 1493/1999 har betalats inom fastställda tidsfrister.

I det fall som avses i punkt 1 andra stycket skall producenten endast lämna in det bevis som avses under a till interventionsorganet.

Artikel 70

Destillation i en annan medlemsstat

1. Om det vin som tillsatts alkohol för destillation destilleras i en annan medlemsstat än där avtalet eller deklARATIONEN har godkänts, och genom undantag från artikel 74.4 i den här förordningen, får stödet för destillationer av de olika slagen betalas ut till destillatören under förutsättning att denne senast två månader efter det att tidsfristen för destillationen i fråga löpt ut lämnar in en ansökan om detta till interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen äger rum.

2. Till denna ansökan som avses i punkt 1 skall det bifogas
- ett dokument, med stämpel från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol för destillation har framställts, som innebär att den som framställt detta vin avsäger sig rätten till stöd till destillatören, och som innehåller uppgifter om berörda kvantiteter och motsvarande stödbelopp,
 - en kopia av det avtal eller den deklARATION som avses i artikel 69.1 och som godkänts av det behöriga interventionsorganet,
 - en kopia av det analysprotokoll som avses i artikel 68,
 - ett bevis på att det lägsta uppköpspriset för vinet har betalats till producenten,
 - det dokument som föreskrivs genom tillämpning av artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 för transport av vin som tillsatts alkohol för destillation till destilleriet, som skall innehålla uppgifter om höjningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent, med angivande av denna alkoholhalt innan respektive efter det att destillatet tillsatts,
 - ett bevis på att det vin som tillsatts alkohol för destillation har destillerats.

3. I det fall som avses i punkt 1 krävs det inte att producenten av vinet som tillsatts alkohol för destillation ställer den säkerhet som avses i artikel 69.4.

4. Interventionsorganet skall betala ut stödet senast tre månader efter det att en ansökan har lämnats in tillsammans med den dokumentation som föreskrivs i punkt 2.

Artikel 71

Särskilda föreskrifter

1. I det fall som avses i artikel 69.1 i den här förordningen skall avtalet eller deklARATIONEN om leverans för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande senast den 31 december det aktuella vinåret. Interventionsorganet skall meddela producenten resultatet av godkännandeförfarandet senast 15 dagar efter den dag då avtalet eller deklARATIONEN lämnades in.

2. Destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 får inte äga rum före den 1 januari under det aktuella vinåret och först efter det att avtalet eller deklARATIONEN godkänts.

3. Den framställare som tillsätter alkohol till vinet skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de kvantiteter vin som har levererats till dem under föregående månad.

4. För att få stödet skall framställaren senast den 30 november efter respektive vinår lämna in en ansökan till det behöriga interventionsorganet och då bifoga ett bevis på att den säkerhet som avses i artikel 69.4 i den här förordningen har ställts.

Stödet skall betalas ut senast tre månader efter den dag då det styrks att en säkerhet har ställts enligt föregående stycke, och först efter det att avtalet eller deklARATIONEN har godkänts.

5. Om inte annat följer av artikel 69.4 i den här förordningen får säkerheten endast frisläppas om den dokumentation som avses i artikel 69.4 i den här förordningen lämnas in till det behöriga interventionsorganet senast tolv månader efter det att en ansökan lämnades in.

6. Om det visar sig att framställaren inte har betalat uppköpspriset till producenten skall interventionsorganet före den 1 juni följande vinår betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, vilket kan ske genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Avsnitt III — Administrativa bestämmelser

Artikel 72

Force majeure

1. Om en produkt som skall destilleras inte kan destilleras, helt eller delvis, på grund av force majeure

- skall producenten, om force majeure uppstår under den tid som han juridiskt anses vara ägare, utan dröjsmål informera interventionsorganet i den medlemsstat där hans lager ligger,
- skall destillatören, i övriga fall, utan dröjsmål informera interventionsorganet i den medlemsstat där destilleriet ligger.

I de fall som avses i första stycket skall interventionsorganet, efter att ha blivit underrättat, vidta de åtgärder som det anser vara nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som åberopats. Det kan särskilt bevilja att de föreskrivna tidsfristerna förlängs.

2. I det fall som avses i punkt 1 första stycket under a, och om producentens lager och destilleriet ligger i olika medlemsstater, skall interventionsorganen i dessa medlemsstater samarbeta genom ett direkt informationsutbyte för att kunna tillämpa punkt 1.

I det fall som avses i punkt 1 första stycket under b får det informerade interventionsorganet ge destillatören tillstånd att med producentens medgivande, om det rör sig om en destillation som utförs av en underleverantör, överföra sina rättigheter och skyldigheter till en annan destillatör, i fråga om den kvantitet som ännu inte destillerats.

Artikel 73

Kontroll av destillationerna

1. Kontrollen av egenskaperna hos de produkter som levereras för destillation, särskilt kvantitet, färg och alkoholhalt, skall ske på grundval av

- a) det dokument som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och enligt vilket transporten sker,
- b) en analys som görs av prov som tas när produkten tas emot på destilleriet, under kontroll av en officiell myndighet i den medlemsstat där destilleriet ligger; proven får tas som representativa stickprov,
- c) de avtal som ingåtts genom tillämpning av den här avdelningen.

Analyserna skall göras av godkända laboratorier, enligt artikel 72 i förordning (EG) nr 1493/1999, som därefter skall skicka resultaten till interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen sker.

Om det dokument som avses i första stycket under a inte upprättas, enligt gällande gemenskapsbestämmelser, skall kontrollen av egenskaperna hos den produkt som är avsedd för destillation genomföras på grundval av de analyser som avses under b i samma stycke.

En företrädare för en offentlig myndighet skall kontrollera vilka kvantiteter som har destillerats, datum för detta, samt kvantiteter och egenskaper för de produkter som framställts.

2. Resultatet från en undersökning av en del av det vin som omfattas av ett avtal skall gälla för hela den kvantitet som omfattas av avtalet i fråga.

3. Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att en igenkänningsämne skall användas. På grund av att det finns ett igenkänningsämne får en medlemsstat inte motsätta sig att en produkt som är avsedd för destillation, eller destillerade produkter som erhållits från denna produkt, förflyttas inom det egna landet.

Om flera producenter levererar sådana produkter som avses i den här förordningen till destillation får medlemsstaterna föreskriva att transporten sker gemensamt. I detta fall skall den kontroll av produkternas egenskaper som avses i artikel 65 i den här förordningen genomföras enligt de regler som respektive medlemsstat utfärdar.

4. De medlemsstater som använder sig av den möjlighet som avses i punkt 3 skall underrätta kommissionen om detta samt om de bestämmelser de har utfärdat i detta syfte. I det fall som avses i första stycket i den punkten skall kommissionen se till att övriga medlemsstater underrättas.

Artikel 74

Överträdelse i fråga om den här avdelningen

1. Om det vid kontroll av handlingarna i ett ärende visar sig att en producent, för alla eller en del av de levererade produkterna, inte uppfyller de krav som ställs i gemenskapens bestämmelser för destillationen i fråga, skall det behöriga interventionsorganet underrätta destillatören och producenten om detta.

2. För de kvantiteter som avses i punkt 1 skall destillatören inte vara skyldig att hålla sig till det pris som avses i artiklarna 27, 28, 29 eller 30 i förordning (EG) nr 1493/1999.

3. Om producenten eller destillatören, för alla eller en del av de produkter som levererats till destillation, inte uppfyller de krav som ställs i gemenskapens bestämmelser för destillationen i fråga, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 i den här förordningen,

- a) får stöd inte betalas ut för kvantiteterna i fråga,
- b) får destillatören inte leverera de produkter som erhållits genom destillation av kvantiteterna i fråga till interventionsorganet.

Om stödet redan har betalats ut skall interventionsorganet återvinna stödet från destillatören.

Om de produkter som erhållits genom destillationen redan har levererats skall interventionsorganet från destillatören återvinna det stöd som föreskrivs för destillationen i fråga.

Om de tidsfrister som föreskrivs i den här förordningen överskrids får beslut fattas om att minska stödet.

4. Interventionsorganet skall från producenten återvinna det stöd som betalats ut till destillatören i de fall producenten inte uppfyller kraven i gemenskapens bestämmelser för destillationen i fråga, och orsaken är en av följande:

- a) Han har inte lämnat in skörde-, produktions- eller lagerdeklarationen inom fastställda tidsfrister.
- b) Han har lämnat in en skörde-, produktions- eller lagerdeklaration som medlemsstatens behöriga myndighet anser vara ofullständig eller felaktig, och de uppgifter som saknas eller är felaktiga anses vara av väsentlig betydelse för tillämpningen av den berörda åtgärden.
- c) Han har inte fullgjort skyldigheterna i artikel 37 i förordning (EG) nr 1493/1999 och överträdelsen har konstaterats eller meddelats destillatören efter det att det lägsta priset har betalats på grundval av tidigare deklarerationer.

Artikel 75

Påföljder

1. Utom vid force majeure
 - a) skall inget stöd beviljas om destillatören inte fullgör sina skyldigheter enligt denna avdelning eller om han inte accepterar kontroller,
 - b) skall, i de fall destillatören inte fullgör sina skyldigheter utöver vad som sägs under a, stödet minskas med ett belopp som fastställs av den behöriga myndigheten med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är.
2. I de fall force majeure konstaterats skall interventionsorganet fatta beslut om de åtgärder som anses nödvändiga med hänsyn till omständigheterna.

3. Om destillatören inte fullgör sina skyldigheter inom föreskrivna tidsfrister skal stödet minskas på följande sätt:

- a) Beträffande betalningen av uppköpspriset till producenten i enlighet med artiklarna 47.2, 55 och 65.7 skall stödet minskas med 1 % per dags försening under en period av en månad. Vid mer än en månads försening skall inget stöd betalas ut.
- b) Beträffande
 - i) inlämnandet av bevis på betalning av uppköpspriset, enligt artiklarna 60.1 och 65.8,
 - ii) inlämnandet av en stödansökan, enligt artiklarna 60.1 och 64.2 andra stycket,
 - iii) leverans av alkoholen, enligt artikel 62.1,
 - iv) inlämnandet av en översikt över destillerade kvantiteter och framställda produkter, enligt artikel 61.2,
 - v) inlämnandet av en översikt över kvantiteter som levererats för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation, enligt artikel 71.3,

skall stödet minskas med 0,5 % per dags försening under en period av två månader.

Vid mer än två månaders försening skall inget stöd betalas ut.

Om forskottsstöd har betalats skall motsvarande säkerhet frisläppas i proportion till det stöd som faktiskt skall betalas ut. Om stöd inte skall betalas ut skall säkerheten vara förverkad.

4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de fall där punkt 1 tillämpats och om vilka åtgärder som har vidtagits i de fall där klausulen om force majeure har åberopats.

Avsnitt IV — Minskning av uppköpspriset för vin enligt artikel 32 i förordning (EG) nr 1493/1999

Artikel 76

Minskning av uppköpspriset för vissa berikade viner

1. Uppköpspriset för vin som levereras till destillation enligt artiklarna 29 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall minskas med

- 0,3626 euro i zon A,
- 0,3019 euro i zon B,
- 0,1811 euro i zon C.

Denna minskning skall inte tillämpas

- a) i fråga om vin som levereras av producenter i regioner där en höjning av alkoholhalten endast får åstadkommas genom tillsats av must, och under förutsättning av att dessa producenter under det aktuella vinåret avsäger sig rätt till stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999. Producenten skall då ge destillatören en kopia av det intyg i vilket han avsäger sig denna rätt, med en stämpel från den behöriga myndighet som utsetts av medlemsstaten,
- b) i fråga om vin som tas emot på ett destilleri efter de datum som för de olika vinodlingszonerna föreskrivs i bilaga V punkt G 7 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som levereras av en producent som till de behöriga myndigheterna lämnar in ett bevis på att han under vinåret endast har höjt alkoholhalten i sin produktion av bordsvin genom att tillsätta sackaros, och som för denna produktion inte har lämnat in någon ansökan om att stöd skall beviljas enligt artikel 34 i den förordningen,
- c) i fråga om vin och kategorier av vin för vilka medlemsstaterna inte tillåter, eller har tillåtit, att alkoholhalten höjs under det aktuella vinåret.

2. Ett belopp motsvarande den nedsättning som avses i punkt 1 skall för den kvantitet vin som levereras till någon av de destillationer som avses i samma punkt betalas ut till de producenter som, antingen direkt eller genom en destillatör, före den 1 augusti lämnar in en ansökan till den behöriga myndigheten, och som under vinåret varken har höjt alkoholhalten i sin produktion av bordsvin genom tillsats av sackaros eller har ansökt om stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Till de producenter som före den 1 augusti lämnar in en ansökan och som under vinåret inte har höjt alkoholhalten genom tillsats av sackaros, eller som endast har ansökt om stöd för en del av sin produktion av bordsvin som är mindre än den kvantitet som levererats till samtliga destillationer under vinåret, skall det belopp som avses i första stycket betalas ut för en kvantitet som motsvarar skillnaden mellan den kvantitet bordsvin i vilken alkoholhalten har höjts och den kvantitet som de har levererat till destillation.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får kräva att dessa producenter lägger fram alla bevis som behövs för att styrka riktigheten i uppgifterna i ansökan.

Artikel 77

Minskning av de stöd som avses i artikel 81

För vin som levereras till någon av de destillationer som avses i artikel 76 i den här förordningen och för vilka nedsättningen tillämpas skall

- a) stödet till destillatörerna,
- b) det pris som skall betalas till destillatörerna för leveranser till ett interventionsorgan enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999,
- c) bidraget från EUGFJ till interventionsorganets kostnader för övertagande av alkoholen enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999

minskas med samma belopp som i artikel 76.

KAPITEL III

AVSÄTTNING AV ALKOHOL SOM FRAMSTÄLLTS GENOM DESTILLATION ENLIGT KAPITEL I I DEN HÄR AVDELNINGEN OCH, I FÖREKOMMANDE FALL, I ARTIKEL 30 I FÖRORDNING (EG) NR 1493/1999

Artikel 78

Syfte och definitioner

1. I detta avsnitt fastställs tillämpningsföreskrifter för avsättning av alkohol som framställs genom de destillationer som avses i artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, nedan kallad "alkohol".

Avsättning får ske för nya industriella användningsområden (delavsnitt I), för användning enbart inom bränslesektorn i tredje land (delavsnitt II), eller för användning av bioetanol i gemenskapen (delavsnitt III).

2. Med anbudsinfördran avses i detta avsnitt den konkurrenssituation som uppstår genom att intresserade parter lämnar in anbud, varefter kontrakt tilldelas den part som har lämnat det fördelaktigaste anbudet, under förutsättning att detta uppfyller kraven i den här förordningen.

Delavsnitt I — Avsättning av alkohol för nya industriella användningsområden

Artikel 79

Definition av nya industriella användningsområden

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 får kommissionen utlysa anbudsinfördran för att i gemenskapen genomföra projekt i mindre skala i syfte att bland annat få fram nya slutliga industriella användningsområden som till exempel

- a) uppvärmning av växthus,
- b) torkning av foder,
- c) bränsle för värmeanläggningar, särskilt cementfabriker,

samt bearbetning till varor som exporteras för industriella ändamål av en näringsidkare som minst en gång under de föregående två åren har fått stöd enligt systemet för aktiv förädling för annan bearbetning än omdestillation, rektifiering, dehydratisering, rening eller denaturering av alkohol.

Om det användningsområde som fastställs för alkoholen innebär att den skall exporteras till tredje land i form av tillverkade varor, skall det styrkas att tillstånd under de två föregående åren har beviljats för användning av alkohol från tredje land för framställning, enligt systemet för aktiv förädling, av samma varor som exporteras.

Artikel 80

Inledande av anbudsinfördran

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 inleda en anbudsinfördran för avsättning på nya industriella användningsområden av alkohol som framställts genom destillation enligt artiklarna 27, 28 och 30 i den förordningen. De kvantiteter alkohol som tilldelas genom denna anbudsinfördran får per år inte överstiga 400 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Artikel 81

Meddelande om anbudsinfördran

Meddelandet om anbudsinfördran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

- a) särskilda villkor för anbudsinfördran, samt berörda interventionsorgans namn och adress,
- b) den kvantitet alkohol, uttryckt i hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, som anbudsinfördran omfattar,

- c) en eller flera behållare som utgör ett parti per medlemsstat,
- d) ett lägsta pris i anbud, eventuellt differentierat beroende på slutligt användningsområde,
- e) hur hög den säkerhet som avses i artikel 82.5 och den fullgörandesäkerhet som avses i artikel 84.3 b i den här förordningen skall vara.

Artikel 82

Krav beträffande anbud

1. Utöver de uppgifter som anges i artikel 97 i den här förordningen skall anbudet även innehålla uppgifter om
 - a) den kvantitet alkohol som omfattas av anbudsinfördran, fördelad på behållare, och uttryckt i hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent,
 - b) numret på de behållare i vilka den alkohol som omfattas av anbudsinfördran förvaras; dessa behållare måste vara placerade i samma medlemsstat,
 - c) det exakta industriella användningsområdet för alkoholen,
 - d) varuslag för en vara som skall exporteras, om syftet är att alkoholen skall bli exportvara till tredje land.
2. Ett anbud får innehålla en uppgift om att det endast skall anses ha lämnats in om den tilldelade kvantiteten motsvarar hela den kvantitet som anbudsgivaren anger i anbudet.
3. En anbudsgivare får endast lämna in ett anbud per alkoholtyp, per typ av slutlig användning, samt per anbudsinfördran. Om en anbudsgivare lämnar in mer än ett anbud per alkoholtyp, per typ av slutlig användning eller per anbudsinfördran, skall inget av dessa anbud betraktas som giltiga.
4. Anbudet skall lämnas in till interventionsorganet i respektive medlemsstat senast kl. 12.00 Bryssetid den dag som i meddelandet om anbudsinfördran anges som sista dag för inlämnande av anbud. Denna dag skall infalla mellan den 15:e och den 25:e dagen efter den dag då meddelandet om anbudsinfördran offentliggjordes.
5. Ett anbud skall endast vara giltigt under förutsättning att det inom tidsfristen för inlämnande av anbud har styrkts att en deltagandesäkerhet har ställts hos det berörda interventionsorganet.
6. Det berörda interventionsorganet skall senast två arbetsdagar efter den dag då tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut överlämna en förteckning till kommissionen med namnen på de anbudsgivare vars anbud är giltiga enligt artikel 97 i den här förordningen, tillsammans med uppgifter om anbudens priser, önskade kvantiteter, alkoholens lagringsplats och alkoholtyp, samt det exakta användningsområdet för alkoholen.

Artikel 83

Anbud som antas

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999, mot bakgrund av de inlämnade anbudet och i förekommande fall alkoholens slutliga användning, fatta beslut om att anta ett anbud eller inte.

2. Kommissionen skall upprätta en förteckning över de anbud som accepterats, varvid de anbud som hade de högsta priserna skall tas med först, därefter övriga anbud i fallande skala tills dess att hela den kvantitet alkohol som angavs i meddelandet om anbudsinfördran har utnyttjats.

3. Om flera anbud som helt eller delvis avser samma behållare kan accepteras, skall kommissionen tilldela den aktuella kvantiteten alkohol till den anbudsgivare vars anbud är högst i absolut värde.

Kommissionen kan i det beslut som avses i punkt 1 välja att föreslå anbudsgivare vars anbud enligt första stycket ovan inte kan antas, att den aktuella kvantiteten alkohol ersätts med en kvantitet alkohol av samma typ. I så fall skall de aktuella anbudet anses vara antagna, såvida inte anbudsgivarna skriftligen hos det berörda interventionsorganet motsätter sig denna överföring inom tio arbetsdagar efter den dag då kommissionens beslut enligt punkt 5 a i den här artikeln meddelades.

I detta syfte skall kommissionens beslut, enligt överenskommelse med det berörda interventionsorganet, innehålla en uppgift om vilken behållare ersättningsmängden är lagrad i.

4. Om flera anbud på samma nivå medför att den kvantitet alkohol som omfattas av anbudsinfördran överskrids, skall det berörda interventionsorganet tilldela denna kvantitet

- a) i proportion till de kvantiteter som anges i respektive anbud,
- b) genom att i samförstånd med anbudsgivarna fördela kvantiteten mellan dem,
- c) eller genom lottdragning.

5. Kommissionen

- a) skall endast meddela de beslut som fattats genom tillämpning av den här artikeln till de medlemsstater och interventionsorgan som innehar alkohol och för vilka ett anbud har accepterats,
- b) skall i förenklad form offentliggöra resultaten av anbudsinfördran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 84

Kontraksbevis

1. Interventionsorganet skall utan dröjsmål meddela varje anbudsgivare, skriftligen och mot mottagningsbevis, vilket beslut som fattats om deras anbud.

2. Interventionsorganet skall lämna varje anbudstagare ett kontraksbevis som visar att anbudet har antagits.

Om kommissionen föreslår en sådan ersättning som avses i artikel 83.3 i den här förordningen och anbudsgivaren inte motsätter sig detta, skall det berörda interventionsorganet utfärda det kontraksbevis som avses i första stycket den första arbetsdagen efter det att den tidsfrist som avses i artikel 83.3 andra stycket sista meningen.

3. Varje anbudstagare skall senast två veckor efter mottagandet av det meddelande som avses i punkt 1 och, om punkt 2 andra stycket i den här artikeln tillämpas, senast två veckor efter den dag då kontraksbeviset utfärdades

- a) erhålla det kontraksbevis som avses i punkt 2 från interventionsorganet,
- b) för det berörda interventionsorganet lägga fram bevis för att en fullgörandesäkerhet har ställts som garanti för att alkoholen i fråga verkligen kommer att används för de ändamål som anges i anbudet.

Artikel 85

Avhämtning av alkoholen

1. Alkoholen skall avhämtas mot uppvisande av en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet så snart den berörda kvantiteten alkohol är betald. Denna kvantitet skall fastställas till närmaste hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

2. Äganderätten till den alkohol som omfattas av en uttagsorder skall övergå till köparen den dag som anges i uttagsordern, vilket inte får vara senare än 5 dagar efter den dag då uttagsordern utställdes, och kvantiteterna i fråga skall anses ha avhämtats samma dag. Från och med då skall köparen överta ansvaret i fråga om stöldrisk, svinn och förstörelse, samt för lagringskostnader för alkohol som inte har avhämtats.

3. I uttagsordern skall den dag anges då alkoholen skall ha flyttats från det berörda interventionsorganets lager.

4. Avhämtningen av alkoholen skall vara avslutad fyra månader efter mottagandet av meddelandet om att anbudet antagits.

5. Användningen av alkoholen skall vara avslutad senast två år efter den dag då den första avhämtningen skedde.

Delavsnitt II — Avsättning av alkohol för användning endast inom bränslesektorn i tredje land

Artikel 86

Villkor för anbudsinfördran enligt det här delavsnittet

Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/199 kvartalsvis inleda flera enkla anbudsinfördringar som var och en skall omfatta minst 50 000 hl vinalkohol, och tillsammans högst 600 000 hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, för export till vissa tredje länder för slutlig användning endast inom bränslesektorn.

Denna alkohol

1. skall importeras till och dehydratiseras i ett av följande tredje länder:
 - a) Costa Rica,
 - b) Guatemala,
 - c) Honduras, inklusive Swan-öarna,
 - d) El Salvador,
 - e) Nicaragua,
 - f) Saint Kitts och Nevis,
 - g) Bahamas,
 - h) Dominikanska republiken,
 - i) Antigua och Barbuda,
 - j) Dominica,
 - k) Brittiska Jungfruöarna och Montserrat,
 - l) Jamaica,
 - m) Saint Lucia,
 - n) Saint-Vincent, inklusive norra Grenadinerna,
 - o) Barbados,
 - p) Trinidad och Tobago,
 - q) Belize,
 - r) Grenada, inklusive södra Grenadinerna,

- s) Aruba,
 - t) Nederländska Antillerna (Curaçao, Bonaire, Sint-Eustasius, Saba och södra delen av Sint-Maarten/Saint-Martin),
 - u) Guyana,
 - v) Amerikanska Jungfruöarna,
 - w) Haiti,
2. får endast användas inom bränslesektorn i tredje land.

Artikel 87

Meddelande om anbudsinfordran

1. Detta meddelande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

- a) förfarandet för inlämnande av anbud,
- b) den avsedda slutliga användningen av alkoholen,
- c) det lägsta pris som anbuderna inte får underskrida,
- d) den enhet vid kommissionen där anbuderna skall lämnas in,
- e) den tidsfrist för avhämtning som avses i artikel 91.10 i den här förordningen,
- f) förfarandet för att få ett prov,
- g) betalningsvillkor,
- h) huruvida alkoholen måste denatureras.

2. Varje meddelande om anbudsinfordran skall avse ett enda parti, men alkoholen i detta parti får förvaras i flera medlemsstater.

3. I meddelandet får vissa av de användningsområden som anges i artikel 86.1 utelämnas.

Artikel 88

Anbud

1. En anbudsgivare får endast lämna in ett anbud per anbudsinfordran. Om han lämnar in mer än ett anbud, skall inget av dessa anbud anses vara giltigt.

2. För att vara giltigt skall ett anbud innehålla uppgifter om platsen för den slutliga användningen av den alkohol som tilldelas och en försäkran från anbudstagaren att efterleva detta.

3. I anbudet skall det också styrkas att anbudstagaren efter det att meddelandet offentliggjorts har en tvingande skyldighet gentemot en aktör inom bränslesektorn i ett av de tredje länder som anges i artikel 86 i den här förordningen och att denne aktör förbinder sig att i ett av dessa länder dehydratisera den alkohol som tilldelats och att därefter exportera den för användning endast inom bränslesektorn.

4. Anbuderna skall ha lämnats in till den behöriga enheten vid kommissionen senast kl 12.00 Brysseltid den dag som i meddelandet om anbudsinfordran angavs som sista inlämningsdag.

5. Anbud skall endast vara giltiga om det före utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud styrks att en deltagandesäkerhet har ställts hos det berörda interventionsorganet.

Denna säkerhet skall uppgå till 4 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %, och den skall ställas för den totala kvantitet som säljs.

6. I tillämpningen av punkt 5 skall det berörda interventionsorganet

- a) genast utfärda ett intyg till anbudsgivarna på att deltagandesäkerheten har ställts för de kvantiteter som varje interventionsorgan ansvarar för,
- b) senast två arbetsdagar efter den sista dagen för inlämnande av anbud överlämna en förteckning över kontrollerade och godkända deltagandesäkerheter till kommissionen.

7. Att anbudet inte får dras tillbaka efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut och att en säkerhet har ställts som en garanti för export och/eller fullgörande av skyldigheter skall anses utgöra de grundläggande kraven för deltagandesäkerheten i den mening som avses i artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

Artikel 89

Anbud som antas

1. Kommissionen skall snarast och i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999, på grundval av de anbud som lämnats in, fatta beslut om att anta ett anbud eller inte.

2. När anbud antas skall kommissionen anta det fördelaktigaste anbudet, och om två eller flera anbud ligger på samma nivå skall kommissionen tilldela kvantiteten i fråga genom lottdragning.

3. Kommissionen

- a) skall skriftligen och mot mottagningsbevis meddela de anbudsgivare vars anbud inte har antagits,

- b) skall underrätta de medlemsstater där alkoholen förvaras och de anbudsgivare som har tilldelats kontrakt om sitt beslut,
- c) skall i förenklad form offentliggöra resultaten av anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Den säkerhet som avses i artikel 88.5 i den här förordningen skal frisläppas om anbudet inte har accepterats eller om anbudstagaren har ställt hela den säkerhet som skall vara en garanti för export och för fullgörande av skyldigheter i samband med anbudsinfordran i fråga.

Artikel 90

Kontraktsbevis

Interventionsorganet skall ge varje anbudstagare ett bevis på att hans anbud har antagits.

Detta bevis skall utfärdas senast tjugo dagar efter det att det meddelande som avses i artikel 89.3 i den här förordningen mottagits.

Artikel 91

Avhämtning av alkoholen

1. Det interventionsorgan som innehar alkoholen och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall gemensamt för varje parti fastställa en preliminär tidsplan för avhämtning av alkoholen.

2. Anbudstagaren skall före den första avhämtningen, och senast den dag då uttagsordern utfärdas, ställa en säkerhet hos interventionsorganet i syfte att ge garantier för export inom föreskrivna tidsfrister och för att han fullgör sina skyldigheter.

3. Säkerheten för fullgörande av skyldigheter skall uppgå till 30 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %.

4. Den säkerhet som skall ge garantier för export inom föreskrivna tidsfrister skall uppgå till 3 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %, och den skall ställas för varje kvantitet alkohol som finns med i en uttagsorder.

5. Före avhämtning av tilldelad alkohol skall interventionsorganet och anbudstagaren ta ett referensprov och analysera detta prov för att kontrollera alkoholhalten i volymprocent.

Om det slutliga resultatet av analyserna påvisar en skillnad mellan alkoholhalten i volymprocent i den alkohol som skall avhämtas och den lägsta alkoholhalt i volymprocent som angavs i meddelandet om anbudsinfordran, skall följande gälla:

- a) Interventionsorganet skall samma dag informera kommissionen, lagerhållaren, samt anbudstagaren.
- b) Anbudstagaren
- i) får då välja att överta ett parti som har dessa egenskaper, under förutsättning att kommissionen ger sitt godkännande,
- ii) eller vägra att överta partiet i fråga.

I dessa två fall skall anbudstagaren, i enlighet med bilaga V till den här förordningen, samma dag underrätta interventionsorganet och kommissionen om detta.

När detta krav har uppfyllts skall anbudstagaren, i det fall han vägrar att överta partiet i fråga, anses vara befriad från varje skyldighet beträffande detta parti.

6. Om anbudstagaren vägrar att överta varorna, i enlighet med punkt 5, skall interventionsorganet i fråga inom åtta dagar se till att han utan extra kostnader får en annan kvantitet alkohol av den kvalitet som föreskrivs.

7. Alkoholen skall avhämtas mot uppvisande av en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet så snart den kvantitet alkohol som skall avhämtas är betald. Denna kvantitet skall fastställas till närmaste hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Varje uttagsorder skall omfatta en mängd på minst 2 500 hl, utom när det gäller den sista avhämtningen i varje medlemsstat.

I uttagsordern skall den tidsfrist inom vilken alkoholen skall ha flyttats från det berörda interventionsorganets lager anges. Detta skall ske inom 5 dagar.

8. Äganderätten till den alkohol som uttagsordern omfattar skall övergå till köparen den dag som anges i uttagsordern, dock senast inom 5 dagar, och motsvarande kvantitet skall anses ha avhämtats samma dag. Från och med då skall köparen överta ansvaret i fråga om stöldrisk, svinn och förstörelse, samt för lagringskostnader för alkohol som inte har avhämtats.

9. Om alkoholen på grund av omständigheter som interventionsorganet råder över avhämtas mer än fem arbetsdagar efter den dag då anbudstagaren accepterade det parti som skall avhämtas, skall respektive medlemsstat bära kostnaderna för skadestånd.

10. Avhämtningen av alkoholen från respektive interventionsorgans lager skall vara avslutad inom en tidsfrist på 6 månader.

11. Användningen av alkoholen skall vara avslutad senast två år efter den dag då den första avhämtningen sker.

12. Den säkerhet som skall ge garantier för att alkoholen exporteras skall frisläppas av det interventionsorgan som innehar alkoholen för varje kvantitet som bevisligen har exporterats inom föreskriven tidsfrist. Om tidsfristen för export överskrids skall, genom undantag från artikel 23 i förordning (EEG) n° 2220/85, och utom i fall av force majeure, denna exportsäkerhet på 5 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 % vara förverkad

- a) till 15 %, under alla förhållanden,
- b) till 0,33 % av återstående belopp, efter avdrag av de tidigare 15 %, per dag efter det att respektive exporttidsfrist löpt ut.

13. Fullgörandesäkerheten skall frisläppas i enlighet med artikel 100.3 b i den här förordningen.

Delavsnitt III — Avsättning för användning av bioetanol i gemenskapen

Artikel 92

Villkor för avsättning enligt det här delavsnittet

1. Enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 får kommissionen inleda offentlig auktion för avsättning av alkohol inom tre månader efter det beslut som avses i artikel 89 i den här förordningen.
2. Alkoholen skall tilldelas företag i Europeiska gemenskapen, och den skall användas inom bränslesektorn.
3. Därför skall en förteckning över godkända företag upprättas. Förteckningen skall offentliggöras i EGT C-serien, och skall uppdateras regelbundet.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen namnen på de företag man anser vara berättigade och vilka har inlämnat en ansökan med följande dokumentation:

- En deklARATION från företaget om att man har kapacitet att använda minst 50 000 hl alkohol per år.
- Uppgifter om platsen för företagets huvudkontor och de anläggningar där alkohol bearbetas.
- En kopia av en beskrivning av anläggningar för produktion av bioetanol för bränslesektorn med uppgifter om deras kapacitet och produktionstyp.

- En kopia av tillstånd från myndigheter för att bedriva denna verksamhet.
- Intyg från nationella myndigheter på att anläggningarna endast använder alkohol som bioetanol och att denna bioetanol används endast inom bränslesektorn.
- En kopia av avtal som ingåtts eller åtaganden som gjorts, för 100 % av kvantiteten, med raffineringföretag som godkänts för distribution av bränsle fram till konsumtionsledet, utom om det godkända företaget själv utför distributionen.
- Uppgifter om plats för huvudkontoren för de raffineringföretag som godkänts för distribution av bränsle fram till konsumtionsledet, utom om det godkända företaget själv utför distributionen.

Kommissionen skall på grundval av dokumentationen bedöma om företaget är berättigat och underrätta de företag som har lämnat en ansökan om resultatet av denna bedömning.

Artikel 93

Förfarande vid offentlig auktion

1. Meddelandet om offentlig auktion av alkohol skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

- a) den volym alkohol som skall säljas,
- b) behållarna, och var de är placerade,
- c) det lägsta priset,
- d) hur hög fullgörandesäkerheten är; företagen får om de vill ersätta denna säkerhet med en stående säkerhet,
- e) hur varuprov kan erhållas,
- f) betalningsvillkoren.

2. Den volym alkohol som bjuds ut skall fördelas på partier med samma kvantitet. Kommissionen skall göra denna uppdelning i partier. Om kommissionen inte beslutar något annat i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall det finnas lika många partier som antalet registrerade företag i den förteckningen som upprättats, och partierna skall tilldelas alla dessa företag. Om ett företag inte accepterar den alkohol som säljs skall det meddela kommissionen och det berörda interventionsorganet detta senast 30 dagar efter offentliggörandet av meddelandet om offentlig auktion av alkohol. För den alkohol som inte accepteras skall det krav på att inte få flyttas som avses i artikel 95.2 inte längre gälla från och med den dag då det meddelades att den inte accepteras, och den får därefter säljas vid nästa offentliga auktion.

3. Det lägsta priset skall vara detsamma som det högsta pris som antogs under den närmast föregående anbudsinfordran enligt delavsnitt II i det här kapitlet, plus ett belopp per hektoliter som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999.

4. Kommissionen skall underrätta såväl de medlemsstater där alkoholen förvaras som de berörda företagen om tilldelningen av alkohol.

5. Om de företag som tilldelas kontrakt inte har ställt en stående säkerhet skall de senast 30 dagar efter det meddelande som avses i punkt 3 styrka att de hos varje berört interventionsorgan har ställt den fullgörandesäkerhet som skall ge garantier för att alkoholen används som bioetanol inom bränslesektorn.

6. Avhämtningen av alkoholen skall vara avslutad tre månader efter det att kommissionens beslut om tilldelning meddelades.

Artikel 94

Avhämtning av alkoholen

Punkterna 1, 7, 8 och 11 i artikel 91 i den här förordningen skall gälla för dessa offentliga auktioner.

Delavsnitt IV — Allmänna bestämmelser och kontrollbestämmelser

Artikel 95

Bestämmelser beträffande alkoholen

1. För att kunna utarbeta meddelandena om anbudsinfordringar eller offentliga auktioner skall kommissionen från de berörda medlemsstaterna begära information som för varje medlemsstat skall innehålla uppgifter om

- a) den kvantitet alkohol uttryckt i hektoliter med en alkoholhalt i volymprocent på 100 % som kan säljas genom anbudsinfordran,
- b) typ av alkohol,
- c) partiets kvalitet, med angivande av en övre och en nedre gräns för de egenskaper som avses i artikel 96.4 d i) och ii) i den här förordningen.

Senast tolv dagar efter mottagandet av en sådan begäran skall berörda medlemsstater meddela kommissionen de exakta lagringsplatserna och detaljerade uppgifter om de olika behållare med alkohol som uppfyller de fastställda kvalitetskraven och som innehåller en sammanlagd kvantitet alkohol som inte understiger den som anges i första stycket under a i den här artikeln.

2. När de uppgifter som avses i punkt 1 andra stycket har meddelats kommissionen får alkoholen i dessa behållare inte flyttas förrän en uttagsorder för den har utfärdats.

Alkohol i behållare som inte anges i meddelandena om anbudsinfordran och offentlig auktion eller i det beslut av kommissionen som avses i artiklarna 83–89 i den här förordningen skall inte omfattas av detta förbud.

Interventionsorgan som innehar alkohol får, i synnerhet av logistikskäl, ersätta alkohol i de behållare som anges medlemsstaternas meddelande enligt punkt 1 i den här artikeln med en annan alkohol som är av samma typ eller som blandats med annan alkohol som levererats till interventionsorganet fram till dess att en uttagsorder utfärdas.

3. De medlemsstater som innehar alkohol som omfattas av en anbudsinfordran eller offentlig försäljning skall varje månad meddela kommissionen hur avhämtningen av den alkohol som anbudsinfordran avser fortlöper.

Artikel 96

Bestämmelser beträffande partier

1. Alkoholen skall avyttras i partier.
2. Ett parti skall bestå av en kvantitet alkohol av tillräckligt enhetlig kvalitet; den får vara fördelad på flera behållare, samt lagras på flera platser och i flera medlemsstater.
3. Varje parti skall numreras. Partinumren skall föregås av "EG".
4. Varje parti skall beskrivas. Denna beskrivning skall åtminstone innehålla uppgifter om
 - a) lagringsplatsen för partiet, inbegripet en hänvisning som gör det möjligt att identifiera varje behållare som innehåller alkohol, samt kvantiteten alkohol i varje behållare,
 - b) den totala kvantiteten, uttryckt i hektoliter med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %; kvantiteten skall anges på cirka 1 % när,
 - c) minimala alkoholhalten i varje behållare, uttryckt i volymprocent,
 - d) om möjligt, partiets kvalitet med en övre och nedre gräns för följande värden:
 - i) syrahalt, uttryckt i gram ättiksyra per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,
 - ii) metanolhalt, i gram per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,

e) En hänvisning till den interventionsåtgärd som föranledde alkoholproduktionen, med angivande av den tillämpliga artikeln i förordning (EG) nr 1493/1999.

5. Om en anbudsinfordran omfattar mer än två partier behöver endast det första partiet eller de två första partierna, upp till en kvantitet på en miljon hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, beskrivas i enlighet med punkt 4.

Artikel 97

Allmänna bestämmelser beträffande anbud

1. För att vara giltiga skall anbuden vara skriftliga, och utöver de särskilda angivelser som avses i delavsnitten I eller II skall de också innehålla uppgifter om

- a) referens avseende anbudsinfordran,
- b) anbudsgivarens namn och adress,
- c) priset i euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,
- d) en försäkran från anbudsgivaren som innebär en förpliktelse att uppfylla alla bestämmelser som gäller för det aktuella anbudsförfarandet,
- e) en försäkran från anbudsgivaren, i vilken:
 - i) han avstår från reklamationer vad gäller kvaliteten och egenskaperna hos den alkohol som eventuellt tilldelas honom,
 - ii) han accepterar varje form av kontroll avseende ändamålet med och användningsområdet för alkoholen,
 - iii) han åtar sig bevisbördan i fråga om alkoholens användning i enlighet med villkoren i meddelandet om anbudsinfordran.

2. Ett anbud är endast giltigt

- a) om anbudsgivaren är etablerad i gemenskapen,
- b) om det gäller ett helt parti.

3. Ett giltigt anbud får inte återtas.

4. Anbud kan förkastas, om anbudsgivaren inte ställer alla nödvändiga säkerheter som garanti för att han kommer att uppfylla sina förpliktelser.

Artikel 98

Varuprover

1. Från och med offentliggörandet av ett meddelande om anbudsförfarande och fram till sista dagen för inlämnande av anbud kan alla intresserade parter, mot betalning av 2 euro

per liter, erhålla prover av den alkohol som bjuds ut. Kvantiteten per intresserad part får inte överstiga 5 liter per behållare. För den avsättning som avses i delavsnitt III kan varuprovet erhållas, mot samma betalning, inom 30 dagar efter meddelandet om offentlig auktion.

2. Efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud

- a) får anbudsgivare eller godkända företag enligt artikel 92 erhålla prover av den tilldelade alkoholen,
- b) får de anbudsgivare eller godkända företag enligt artikel 92 som erbjudits ett ersättningsparti enligt artikel 83.3 i den här förordningen erhålla prover av den alkohol som erbjuds som ersättning.

Dessa prover kan fås från interventionsorganet mot betalning av 10 euro per liter, varvid kvantiteten skall vara begränsad till 5 liter per behållare.

3. Interventionsorganet i den medlemsstat där alkoholen förvaras skall vidta de åtgärder som behövs föra att de intresserade parterna skall kunna utnyttja den rättighet som avses i punkt 2.

4. Om anbudsgivaren eller det företag som godkänts enligt artikel 92 inom den tidsfrist för avhämtning av det aktuella alkoholpartiet som fastställs i artiklarna 85, 91 eller 94 i den här förordningen kan konstatera att en kvantitet alkohol som tilldelats honom inte kan användas för det planerade ändamålet till följd av dolda fel som på grund av sin natur inte kunde upptäckas vid den tidpunkt när det var möjligt att kontrollera alkoholen före tilldelningen av kontraktet, får kommissionen, under förutsättning att detta konstaterande bekräftas av interventionsorganet, besluta att erbjuda anbudsgivaren en kvantitet ersättningsalkohol. Den behållare i vilken ersättningsalkoholen förvaras skall fastställas i samråd med det berörda interventionsorganet. Om anbudsgivaren inte skriftligen har något att invända mot detta till det berörda interventionsorganet inom 10 arbetsdagar från den dag då kommissionens beslut om ersättningsmängden meddelades, skall han anses ha samtyckt till ersättningen.

Artikel 99

Krav beträffande denaturering och/eller märkning

1. Om alkoholen skall denatureras skall detta ske i fråga om den kvantitet som avhämtas mellan den tidpunkt då uttagsordern överlämnas och den tidpunkt då alkoholen avhämtas under den berörda medlemsstatens kontroll. Kostnaderna för denna denaturering skall den anbudsgivare som tilldelats kontraktet stå för.

2. Denatureringen skall ske genom att 1 % bensin tillsätts i den aktuella kvantiteten alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol.

3. Denatureringen får utföras i en särskild behållare för detta ändamål.

Artikel 100

Krav beträffande säkerheter

I tillämpningen av den här förordningen skall följande gälla:

1) a) Vad gäller deltagandesäkerheten skall de grundläggande kraven enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 anses vara uppfyllda genom att ett anbud inte får dras tillbaka efter det att den fastställda tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut, och genom att en fullgörandesäkerhet skall ställas.

b) Vad gäller fullgörandesäkerheten skall de grundläggande kraven enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 anses vara uppfyllda genom att den avhämtade alkoholen verkligen skall användas för de ändamål som anges i den aktuella anbudsinfordran, och genom att hela kvantiteten alkohol skall avhämtas från varje berört interventionsorgans lager innan tidsfristen för detta löper ut.

2) a) Den tilldelade alkoholen skall helt och hållet användas för de ändamål som föreskrivs i respektive anbudsinfordran, med avdrag för eventuella förluster under transport eller under sådan bearbetning som är nödvändig för den slutliga användningen av alkoholen.

Förluster får endast accepteras under förutsättning att de ligger inom de gränser som anges under b nedan, och att detta kan konstateras vid den slutliga användningen samt, i fråga om alkohol som skall exporteras, på den plats där alkoholen förs ut från gemenskapens tullområde, varvid detta skall intygas av den behöriga kontrollmyndigheten och/eller av det internationella övervakningsföretaget i de fall ett sådant har utsetts i enlighet med artikel 102 i den här förordningen.

b) Om förlusterna i nedanstående fall är större än vad som anges nedan skall, utom vid fall av force majeure, 96 euro av fullgörandesäkerheten vara förverkad per hektoliter:

- i) 0,05 % av lagrad alkohol, när det rör sig om förluster genom avdunstning.
- ii) 0,4 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under en eller flera landtransporter.
- iii) 1 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under en eller flera landtransporter i kombination med en eller flera sjötransporter.

iv) 2 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under land- och sjötransporter som är nödvändiga för en anbudsinfordran för export av alkohol till ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

v) 0,9 % av alkohol som rektifieras till följd av förluster genom rektifiering inom gemenskapen,

vi) 0,9 % av alkohol som dehydratiseras till följd av förluster genom dehydratisering inom gemenskapen.

vii) 1,2 % av alkohol som rektifieras till följd av förluster genom rektifiering i ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

viii) 1,2 % av alkohol som dehydratiseras till följd av förluster genom dehydratisering i ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

Den fjärde och/eller den femte procentandelen kan kumuleras med de två första.

Den sjätte och/eller den sjunde procentandelen kan kumuleras med den tredje.

I tillämpningen av procentandelarna ovan skall kvantiteterna alkohol fastställas utifrån de kalibreringsintyg eller liknande handlingar som utfärdats av de behöriga kontrollmyndigheterna.

c) Beträffande alkohol som tilldelas för nya industriella användningsområden och som måste rektifieras före den slutliga användningen, skall en användning för de föreskrivna ändamålen anses vara fullständig när minst 90 % av de totala kvantiteter alkohol som avhämtats har använts för ändamålen i fråga; Anbudstagaren skall informera kommissionen om kvantiteten, ändamålet och användningen av de produkter som erhålls genom rektifieringen; förlusterna får emellertid under inga förhållanden överstiga de gränser som anges under b ovan.

3) a) Deltagandesäkerheten skall frisläppas omedelbart om ett anbud inte accepteras eller om anbudstagaren uppfyller villkoren i punkt 1 a.

b) Varje interventionsorgan som innehar alkohol skall utan dröjsmål frisläppa fullgörandesäkerheten om anbudstagaren, beträffande de kvantiteter som avhämtats, lämnar in de bevis som krävs i punkterna 2 och 3 samt i avdelning V i förordning (EEG) nr 2220/85 till respektive interventionsorgan.

- c) Genom undantag från artikel 27 i förordning (EEG) n° 2220/85 skall 10 % av säkerheten inte frisläppas förrän anbudstagaren, beträffande de kvantiteter som avhämtats, lämnar in bevisen i fråga om användningen av alkoholen till respektive interventionsorgan och då lämnar uppgifter om alla eventuella förluster under anbudsförloppet i fråga. Om dessa bevis inte lämnas in senast tolv månader efter det att den slutliga användningen av alkoholen skulle vara avslutad, skall 96 euro per hektoliter vara förverkade i de fall det rör sig om förluster som överskrider gränserna i punkt 2.

Artikel 101

Kontroller

1. De berörda medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta genomförandet av de transaktioner som avses i detta kapitel och för att se till att gemenskapens bestämmelser följs. De skall utse ett eller flera organ som skall ha till uppgift att kontrollera att bestämmelserna följs.

Kontrollen skall åtminstone motsvara den kontroll som utförs på inhemsk alkohol och skall omfatta minst följande:

- a) Fysisk kontroll av den transporterade alkoholen.
- b) Täta stickprovskontroller av alkoholens användning, minst en gång i månaden.
- c) Kontroll av bokföring, journaler, användningsprocesser och lager.

Om alkoholen har denaturerats, skall kontroller göras minst varannan månad.

2. Medlemsstaterna skall fastställa vilka dokument, förteckningar och andra verifikationer eller upplysningar som anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall tillhandahålla. De skall meddela kommissionen vilka kontroller de har utfört i tillämpningen av punkt 1. För att se till att kontrollerna blir effektiva skall kommissionen, om så behövs, meddela de berörda medlemsstaterna sina synpunkter på vilka åtgärder som måste vidtas.

3. De åtgärder som medlemsstaterna vidtar skall meddelas kommissionen innan kontrollerna utförs.

Artikel 102

Anlitande av ett internationellt övervakningsföretag

I ett meddelande om anbudsinfordran får det anges att internationella övervakningsföretag skall anlitas för att kontrollera att anbudsinfordran genomförs korrekt, och särskilt för att kontrollera för vilka ändamål alkoholen skall användas och/eller den slutliga användningen. Kostnaderna för såväl detta som för analyser och kontroller enligt artikel 100 i den här förordningen skall den anbudsgivare som tilldelats kontraktet stå för.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 103

Meddelanden till kommissionen

- 1) Medlemsstaterna skall meddela kommissionen följande:
 - a) Varje månad, beträffande destillationer enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999:
 - i) de kvantiteter vin som har destillerats;
 - ii) de kvantiteter alkohol som omfattas av sekundärt stöd.
 - b) Varannan månad, beträffande destillationer enligt artiklarna 27, 28, och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999:
 - i) de kvantiteter vin, vindruv och vin som tillsatts alkohol, som har destillerats,
 - ii) med särskilda uppgifter, i förekommande fall, för neutral alkohol, råalkohol och vinsprit, beträffande:
 - de kvantiteter som producerades under föregående period,
 - de kvantiteter som under föregående period övertagits av interventionsorgan i enlighet med gemenskapens bestämmelser eller nationella bestämmelser,
 - de kvantiteter som dessa interventionsorgan avyttrade under föregående period,
 - de kvantiteter som dessa interventionsorgan innehade vid utgången av den föregående perioden.

De skall också meddela försäljningspriset för de kvantiteter som dessa interventionsorgan avyttrade, samt ange om produkterna sändes till en annan ort i gemenskapen eller om de exporterades.

- c) Tio dagar före varje kvartalsslut, vilka beslut som har fattats i de fall där klausulen om force majeure har åberopats, samt vilka åtgärder de behöriga myndigheterna då vidtagit i de fall som i den här förordningen avses i
- i) artikel 9,
 - ii) artikel 10,
 - iii) artikel 11.3,
 - iv) artikel 15,
 - v) artikel 16,
 - vi) artikel 20.4–20.6,
 - vii) artikel 36,
 - viii) artikel 37,
 - ix) artikel 73,
 - x) artikel 76.1,
 - xi) artikel 101.2 b.
- d) Senast den 31 december innevarande vinår, beträffande stöd för privat lagring enligt kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 och avdelning II i den här förordningen:
- de kvantiteter druvmust som under avtalens giltighetstid bearbetats till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, samt vilka kvantiteter som erhållits.

e) Senast den 5 mars innevarande vinår,

— beträffande stöd för privat lagring enligt kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 och avdelning II i den här förordningen:

— vilka kvantiteter som omfattas av avtal den 16 februari.

— beträffande stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999 och kapitel II i avdelning I i den här förordningen:

— antalet producenter som fått stöd

— den volym vin som berikats,

— den volym koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust som använts för detta, uttryckt i potentiell alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter.

f) Senast den 30 april, för föregående vinår,

i) beträffande stöd enligt artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 och kapitel I i avdelning I i den här förordningen:

— de kvantiteter råvaror för vilka ansökningar om stöd har lämnats in, med uppgifter om råvarornas art och den vinodlingszon där de har sitt ursprung;

— de kvantiteter råvaror för vilka stöd har beviljats, med uppgifter om råvarornas art och den vinodlingszon där de har sitt ursprung.

ii) beträffande stöd enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 och kapitel I i avdelning I i den här förordningen:

— de kvantiteter druvmust och koncentrerad druvmust som ansökningarna om stöd omfattar, med uppgifter om de vinodlingszoner där de har sitt ursprung,

— de kvantiteter druvmust och koncentrerad druvmust för vilka stöd har beviljats, med uppgifter om de vinodlingszoner där de har sitt ursprung,

— de priser som producenterna eller aktörerna har betalat för druvmusten eller för den koncentrerade druvmusten.

iii) eventuella fall där destillatörer eller producenter av vin som tillsatts alkohol för destillation inte har fullgjort sina skyldigheter, samt vilka åtgärder som då har vidtagits.

Artikel 104

Tidsfrister och datum

De tidsfrister, datum och villkor som avses i den här förordningen skall fastställas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71. Artikel 3.4 i den förordningen skall emellertid inte tillämpas för att fastställa hur lång den lagringsperiod skall vara som avses i avdelning II i den här förordningen.

Artikel 105

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 2682/77, 1059/83, 3461/85, 441/88, 2598/88, 2640/88, 2641/88, 2721/88, 2728/88, 3105/88, 1238/92, 377/93 och 2192/93 upphör att gälla⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se fotnoten i artikel 1 i den här förordningen.

*Artikel 106***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

För produkter från vinåret 1999/2000 skall emellertid följande förordningar gälla fram till och med den 31 augusti 2000:

- Förordning (EEG) nr 1059/83.
- Förordning (EEG) nr 2640/88.
- Förordning (EEG) nr 2641/88.
- Förordning (EEG) nr 2721/88.
- Förordning (EEG) nr 2728/88.
- Förordning (EEG) nr 3105/88.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juillet 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Jämförande tabell för potentiell alkoholhalt och värden som erhålls vid 20 °C med refraktometri enligt metoden i bilaga XVIII till förordning (EG) nr 1622/2000, vad beträffar marknadsmekanismerna

(artikel 13 i den här förordningen)

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)		Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must		Concentrated must	Rectified concentrated must
50,9	34,62		54,8	37,94	41,86
51,0	34,69		54,9	38,02	41,95
51,1	34,76		55,0	38,09	42,04
51,2	34,82		55,1	38,16	42,14
51,3	34,89		55,2	38,26	42,23
51,4	34,96		55,3	38,36	42,33
51,5	35,06		55,4	38,46	42,44
51,6	35,16		55,5	38,56	42,54
51,7	35,25		55,6	38,66	42,64
51,8	35,35		55,7	38,76	42,74
51,9	35,45	39,07	55,8	38,86	42,83
52,0	35,55	39,17	55,9	38,95	42,93
52,1	35,63	39,26	56,0	39,06	43,04
52,2	35,70	39,35	56,1	39,12	43,13
52,3	35,77	39,45	56,2	39,19	43,23
52,4	35,85	39,54	56,3	39,26	43,32
52,5	35,95	39,63	56,4	39,32	43,42
52,6	36,05	39,73	56,5	39,42	43,52
52,7	36,14	39,83	56,6	39,52	43,62
52,8	36,23	39,93	56,7	39,62	43,72
52,9	36,32	40,02	56,8	39,72	43,81
53,0	36,41	40,12	56,9	39,82	43,92
53,1	36,49	40,22	57,0	39,92	44,02
53,2	36,56	40,30	57,1	39,99	44,12
53,3	36,63	40,40	57,2	40,07	44,22
53,4	36,71	40,50	57,3	40,14	44,31
53,5	36,81	40,59	57,4	40,21	44,41
53,6	36,91	40,69	57,5	40,31	44,51
53,7	37,01	40,79	57,6	40,41	44,61
53,8	37,11	40,89	57,7	40,51	44,71
53,9	37,20	40,99	57,8	40,60	44,81
54,0	37,30	41,09	57,9	40,69	44,91
54,1	37,38	41,18	58,0	40,78	45,01
54,2	37,45	41,28	58,1	40,85	45,11
54,3	37,53	41,37	58,2	40,93	45,21
54,4	37,60	41,47	58,3	40,99	45,30
54,5	37,69	41,56	58,4	41,08	45,40
54,6	37,78	41,66	58,5	41,17	45,50
54,7	37,87	41,76	58,6	41,27	45,61

Refractometre, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)		Refractometre, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must		Concentrated must	Rectified concentrated must
58,7	41,37	45,71	63,4	45,64	50,56
58,8	41,47	45,80	63,5	45,74	50,67
58,9	41,57	45,91	63,6	45,84	50,77
59,0	41,67	46,01	63,7	45,94	50,88
59,1	41,77	46,11	63,8	46,03	50,99
59,2	41,87	46,22	63,9	46,11	51,08
59,3	41,97	46,32	64,0	46,18	51,18
59,4	42,06	46,43	64,1	46,26	51,29
59,5	42,14	46,53	64,2	46,33	51,39
59,6	42,23	46,64	64,3	46,42	51,49
59,7	42,31	46,74	64,4	46,51	51,60
59,8	42,38	46,83	64,5	46,60	51,71
59,9	42,46	46,93	64,6	46,70	51,81
60,0	42,53	47,03	64,7	46,80	51,92
60,1	42,63	47,12	64,8	46,90	52,03
60,2	42,73	47,23	64,9	46,99	52,14
60,3	42,83	47,34	65,0	47,09	52,25
60,4	42,93	47,44	65,1	47,21	52,36
60,5	43,03	47,55	65,2	47,31	52,46
60,6	43,12	47,65	65,3	47,41	52,57
60,7	43,20	47,75	65,4	47,51	52,68
60,8	43,27	47,85	65,5	47,61	52,79
60,9	43,35	47,94	65,6	47,71	52,90
61,0	43,42	48,04	65,7	47,82	53,01
61,1	43,51	48,14	65,8	47,92	53,12
61,2	43,60	48,25	65,9	48,02	53,22
61,3	43,69	48,36	66,0	48,12	53,34
61,4	43,79	48,46	66,1	48,21	53,44
61,5	43,89	48,57	66,2	48,30	53,54
61,6	43,99	48,67	66,3	48,40	53,64
61,7	44,08	48,79	66,4	48,49	53,75
61,8	44,18	48,89	66,5	48,58	53,86
61,9	44,28	48,99	66,6	48,67	53,96
62,0	44,38	49,10	66,7	48,76	54,08
62,1	44,48	49,20	66,8	48,86	54,18
62,2	44,58	49,30	66,9	48,95	54,29
62,3	44,65	49,40	67,0	49,04	54,40
62,4	44,73	49,50	67,1	49,14	54,51
62,5	44,80	49,60	67,2	49,23	54,62
62,6	44,88	49,71	67,3	49,33	54,73
62,7	44,97	49,81	67,4	49,42	54,83
62,8	45,05	49,91	67,5	49,52	54,95
62,9	45,14	50,02	67,6	49,61	55,06
63,0	45,24	50,12	67,7	49,71	55,17
63,1	45,34	50,23	67,8	49,81	55,28
63,2	45,44	50,34	67,9	49,90	55,40
63,3	45,54	50,45	68,0	50,00	55,50

Refractometre, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)		Refractometre, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must		Concentrated must	Rectified concentrated must
68,1	50,10	55,61	72,8	54,70	60,91
68,2	50,20	55,72	72,9	54,80	61,02
68,3	50,30	55,83	73,0	54,90	61,14
68,4	50,40	55,94	73,1	55,00	61,25
68,5	50,50	56,06	73,2	55,10	61,37
68,6	50,60	56,16	73,3	55,20	61,48
68,7	50,70	56,28	73,4	55,30	61,60
68,8	50,80	56,38	73,5	55,40	61,72
68,9	50,90	56,50	73,6	55,50	61,83
69,0	50,99	56,61	73,7	55,60	61,94
69,1	51,09	56,72	73,8	55,70	62,06
69,2	51,19	56,83	73,9	55,80	62,18
69,3	51,28	56,94	74,0	55,90	62,28
69,4	51,38	57,06	74,1	56,00	62,41
69,5	51,47	57,17	74,2	56,09	62,52
69,6	51,57	57,28	74,3	56,19	62,64
69,7	51,66	57,39	74,4	56,29	62,76
69,8	51,76	57,51	74,5	56,39	62,87
69,9	51,86	57,62	74,6	56,49	62,99
70,0	51,95	57,72	74,7	56,59	63,10
70,1	52,05	57,84	74,8	56,69	63,23
70,2	52,14	57,95	74,9	56,79	63,33
70,3	52,24	58,07	75,0	56,89	63,46
70,4	52,33	58,18	75,1		63,58
70,5	52,43	58,29	75,2		63,69
70,6	52,53	58,41	75,3		63,81
70,7	52,62	58,52	75,4		63,93
70,8	52,72	58,63	75,5		64,05
70,9	52,81	58,74	75,6		64,16
71,0	57,91	58,86	75,7		64,28
71,1	53,01	58,97	75,8		64,41
71,2	53,11	59,09	75,9		64,54
71,3	53,21	59,20	76,0		64,66
71,4	53,31	59,31	76,1		64,78
71,5	53,41	59,42	76,2		64,89
71,6	53,51	59,53	76,3		65,02
71,7	53,61	59,65	76,4		65,13
71,8	53,71	59,76	76,5		65,25
71,9	53,81	59,88	76,6		65,37
72,0	53,91	59,99	76,7		65,49
72,1	54,00	60,11	76,8		65,61
72,2	54,10	60,22	76,9		65,74
72,3	54,20	60,33	77,0		65,87
72,4	54,30	60,45	77,1		65,99
72,5	54,40	60,56	77,2		66,09
72,6	54,50	60,68	77,3		66,21
72,7	54,60	60,79	77,4		66,31

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)		Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must		Concentrated must	Rectified concentrated must
77,5		66,45	78,7		67,89
77,6		66,58	78,8		68,02
77,7		66,71	78,9		68,14
77,8		66,82	79,0		68,26
77,9		66,94	79,1		68,38
78,0		67,06	79,2		68,51
78,1		67,19	79,3		68,62
78,2		67,29	79,4		68,75
78,3		67,41	79,5		68,87
78,4		67,52	79,6		69,00
78,5		67,65	79,7		69,12
78,6		67,77	79,8		69,24
			79,9		69,35

BILAGA II

Kvalitetskrav för bordsviner enligt artikel 27 b i) andra strecksatsen i den här förordningenI. *Vita viner*

- a) Lägsta verkliga alkoholhalt: 10,5 % vol
- b) Högsta halt av flyktiga syror: 9 milliekvivalenter per liter
- c) Högsta halt av svaveldioxid: 155 milligram per liter

II. *Röda viner*

- a) Lägsta verkliga alkoholhalt: 10,5 % vol
- b) Högsta halt av flyktiga syror: 11 milliekvivalenter per liter
- c) Högsta halt av svaveldioxid: 115 milligram per liter

Rosévin skall uppfylla de ovan nämnda kraven för röda viner, utom i fråga om svaveldioxidhalten, där den högsta halten skall vara densamma som för vita viner.

Kraven enligt a och c ovan skall inte gälla för röda bordsviner som framställs av druvsorter av typen Portugieser, samt för vita bordsviner som framställs av druvsorter av typerna Sylvaner, Müller-Thurgau eller Riesling.

BILAGA III

Definition av neutral alkohol enligt artikel 43 i den här förordningen

1. Organoleptiska egenskaper:	Ingen främmande påvisbar smak i råvaran
2. Lägsta verkliga alkoholhalt:	96 % vol
3. Övre gränsvärden för rests substanser:	
— Total syrahalt uttryckt i gram ättiksyra per hl 100-procentig alkohol	1,5
— Estrar uttryckt i gram etylacetat per hl 100-procentig alkohol	1,3
— Aldehyder uttryckt i gram acetaldehyd per hl 100-procentig alkohol	0,5
— Högre alkoholer uttryckt i gram metyl-2-propanol-1 per hl 100-procentig alkohol	0,5
— Metanol gram per hl 100-procentig alkohol	50
— Torrsubstans gram per hl 100-procentig alkohol	1,5
— Flyktiga kvävehaltiga baser uttryckt i gram kväve per hl 100-procentig alkohol	0,1
— Furfural	Ej påvisbart

BILAGA IV

Analysmetoder på gemenskapsnivå för neutral alkohol

I tillämpningen av den här bilagan avses med

- a) repeterbarhetsgräns: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som har uppnåtts i prov på identiskt provmaterial som har genomförts under samma förhållanden (samma person, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall) kan förväntas ligga inom en given sannolikhet,
- b) reproducerbarhetsgräns: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som har erhållits under olika förhållanden (olika personer, olika apparatur, olika laboratorier eller olika tidsintervall) kan förväntas ligga inom en given sannolikhet.

Med begreppet "individuellt provresultat" avses det värde som erhålls när den standardiserade analysmetoden tillämpas fullständigt och en gång på ett enda prov. Om inte annat anges, skall sannolikheten vara 95 %.
